



สรุปการบรรยาย

โครงการเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ

ตัวชี้วัดด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

วันจันทร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2557 ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ

พระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

โดย สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำนำ

มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา ได้จัดโครงการเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ ตัวชี้วัดด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ในวันจันทร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2557 ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ นั้น เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ ระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 แก่บุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ในระดับหลักสูตร/คณะวิชา/สถาบัน โดยการ จัดโครงการฯ ในครั้งนี้ ได้ถอดเทปการบรรยายของวิทยากร เป็นการถอดองค์ความรู้ที่ท่านวิทยากรและผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเกณฑ์และกรอบกระบวนการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ แก่คณาจารย์ ประจำหลักสูตร และผู้รับผิดชอบด้านประกันคุณภาพ ได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชา และระดับสถาบัน ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557

คณะผู้จัดทำ หวังว่าเอกสารฉบับนี้ จะมีประโยชน์สำหรับผู้รับผิดชอบงานด้านประกันคุณภาพ และสามารถนำความรู้นี้ไปเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนใจ ในการจัดเตรียมวางระบบและใช้ปฏิบัติในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร/คณะวิชา/สถาบัน พร้อมรับการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 ต่อไป

สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา

ธันวาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สรุปการบรรยาย	4
1.1 ที่มา	
1.2 หลักคิด	5
1.3 กรอบระยะเวลาในการประเมิน	6
1.4 เกณฑ์การประเมิน	6
1.5 การทวนสอบผลสัมฤทธิ์	8
1.6 Curriculum Mapping	10
1.7 ตัวบ่งชี้และองค์ประกอบ	10
คำถาม – คำตอบ	18
ภาคผนวก	
ถอดเทปการบรรยาย (ฉบับเต็ม)	

สรุปการบรรยาย

โครงการเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ ตัวชี้วัดด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

วันจันทร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2557 ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์วุฒิชัย ธนาพงศธร
ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

จากการบรรยายให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในใหม่ ระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์วุฒิชัย ธนาพงศธร ผู้ทรงคุณวุฒิจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สรุปการบรรยายตามประเด็นได้ดังนี้

- 1.1 ที่มา
- 1.2 หลักคิด
- 1.3 กรอบระยะเวลาในการประเมิน
- 1.4 เกณฑ์การประเมิน
- 1.5 การทวนสอบผลสัมฤทธิ์
- 1.6 Curriculum Mapping
- 1.7 ตัวบ่งชี้และองค์ประกอบ

1.1 ที่มา

ที่มาในการประเมินหลักสูตร เริ่มมีกระบวนการคุณภาพ QA ในปี พ.ศ. 2540 มีโครงการนำร่องในปี พ.ศ. 2542 ช่วงแรกเป็นการประเมินในระบบและกลไก ต่อมาปี พ.ศ. 2543 ได้ปรับตัวบ่งชี้ลดลงเหลือ 23 ตัวบ่งชี้จาก ตัวบ่งชี้ของ สมศ. 15 ตัว เป็น 37 ตัวในระดับสถาบัน และ 36 ตัวในระดับคณะวิชา ศ.ดร.สุวิมล ว่องวาณิช ได้อา ข้อมูลมาวิเคราะห์และทำวิจัย พบว่า ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพ เพราะมีปัจจัยต่างๆ มาก ระบบที่วางไว้ เป็นระบบใหญ่ ระบบสถาบันและคณะวิชา มีการเฉลี่ยคะแนนทำให้ภาพรวมทุกมหาวิทยาลัยผ่านเกณฑ์หมด แต่ คุณภาพไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในระดับของหลักสูตร กรรมการ สกอ. จึงได้มีมติว่าควรประเมินในระดับ หลักสูตร โดยถูกยกกว้างให้มี 6 องค์ประกอบ ซึ่งต้องผ่านการประเมินในองค์ประกอบที่ 1 ถ้าไม่ผ่าน ไม่ต้องรับการ ประเมินในองค์ประกอบที่ 2-6 ให้คะแนนพัฒนาเป็นคะแนนคุณภาพ ในองค์ประกอบที่ 2-6 ได้คะแนนเท่าไร ให้ บันทึกลงคะแนนเท่านั้น ไม่มีการบันทึกเป็นคะแนนเฉลี่ย ให้ระบุคะแนนตามที่ได้แล้วเทียบกับหลักสูตรเดียวกันแต่เปิด ต่างสถาบัน หรือมหาวิทยาลัยเดียวกันมีหลักสูตรเดียวกัน เปิดหลาย Campus คุณภาพจะดูเป็นรายหลักสูตร และ เทียบรายหลักสูตรเดียวกัน ชื่อปริญญาหลักสูตรเดียวกันเทียบกันที่เปิดต่าง Campus หรือต่างสถาบัน เช่น บริหารธุรกิจเทียบกับบริหารธุรกิจ ทุกปีต้องดำเนินการประกันในระดับหลักสูตร/คณะวิชา/สถาบัน ด้วยตัวเอง

ในระดับคณะวิชา กับสถาบัน กกอ. ให้อิสระกับสถาบัน หมายความว่า ผลักการประเมินระดับคณะวิชา/สถาบันเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร เป็นงาน Routine โดยผู้บริหาร คือ คณบดี/อธิการบดี ต้องรับไปดำเนินการ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการบริหารจัดการภายใน ตัวบ่งชี้ในระดับคณะมี 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ ระดับสถาบันมี 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้

สำหรับคณะวิชา/สถาบันที่ประเมินใช้ AUN , EdPEX ให้ทำหนังสือแจ้งไปยัง สกอ. แต่จะต้องรายงานผลการดำเนินงานตามกรอบที่ กกอ. กำหนด ผ่านระบบ CHE โดยระดับคณะวิชา/สถาบัน สถาบันจัดการบริหารเอง ต้องเชื่อมโยงกับ สมศ. ซึ่งถูก คสช. ชะลอ ถ้าผ่านก็ใช้ประเมินร่วมกันระหว่างภายในและภายนอก

1.2 หลักคิด

- ในระดับหลักสูตรไม่มีการประเมินแยกกลุ่ม ใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน เช่น หลักสูตรครุศาสตร์ ไม่ว่าจะเปิดในกลุ่ม ข ค ง ถือว่าเป็นหลักสูตรเดียวกัน มคอ. 1 ซึ่งเป็นกรอบต้องเท่ากันแต่ มคอ. 2 สามารถต่างกันได้
- ประเมินทุกหลักสูตรให้มีคุณภาพ เข้าสู่กระบวนการ Register และประกาศอยู่ในเว็บไซต์ของ กกอ. สามารถดูผ่านเว็บไซต์ว่าหลักสูตรของท่านอยู่ในกลุ่มอุดมศึกษาใด และถ้าประเมินหลักสูตรไม่ผ่าน ในปีถัดไปต้องงดรับนักศึกษา แต่จะยังไม่ถูกปิดหลักสูตร แต่จะไม่ปรากฏขึ้นในเว็บไซต์ Register ประเมินไม่ผ่านในองค์ประกอบที่ 1 แต่เด็กยังไม่จบ ให้งดรับนักศึกษา ในปีต่อไป ให้ปรับปรุงกระบวนการ เด็กที่มีอยู่ให้มีคุณภาพแล้วประเมินแก้ตัว ถ้าผ่านก็จะมีโอกาส แต่ในการประเมินรอบนี้หลักสูตร ก็มีมติหลักสูตรที่ผ่านจะต้องขึ้นเว็บไซต์ Register มีนักศึกษาจบ เป็นสิ่งที่มีกระบวนการรองรับ การสอนต่างๆ ยังไม่พร้อมเกิดปัญหาเด็ก
- สกอ. จะประเมิน 1 ครั้งในรอบ 3 ปี หมายถึง บทบาท สกอ. จะติดตาม 1 ครั้งใน 3 ปี หลักสูตรต้องถูกประเมินโดย สกอ. กรรมการที่ส่งมาจาก สกอ. 1 ครั้ง ใน 2 ปี ที่เลื่อมหาวิทยาลัยต้องประเมินทำการประเมินเอง โดยการตั้งทีมผู้ประเมินภายในเอง ไขว้กันดู ปีที่ 3 ถ้าตก ก็ตกเลย ไม่ช่วยกันปรับปรุงไม่ช่วยกันชี้แนะ ในปีที่ 3 จะไม่มีสิทธิ์แก้ตัว ในกรณีนี้อาจมีสมาคมวิชาชีพ สำหรับมีหลักสูตรวิชาชีพ หรือมีผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาช่วยดู
- การประเมินหลักสูตรนี้ใช้ระบบ Peer Review ขึ้นกับผู้ประเมินอย่างเดียว ผู้ประเมินลงมติคะแนนเท่าไรก็ได้คะแนนเท่านั้น เป็นระบบที่อาศัยข้อมูลจากผู้ประเมินส่งขึ้นมาแล้ว justment โดยต้องเขียนบอกถึงระบบและกลไก ถ้าทำดีแต่ไม่เขียนอธิบายจะทำให้ได้คะแนนเป็น “ศูนย์” ข้อดีระบบ Peer ไม่ได้ดูจากคะแนนดิบ เช่น ความพึงพอใจ ได้ 3.51, 4.6 คะแนน 4.6 จะดีกว่าคะแนน 3.51 ไม่ได้หมายความว่า จะได้คะแนนสูงเพราะเขาจะดูผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ระบบและกลไก/ Bench Marking ว่าหลักสูตรเดียวกันไปเปิดอีกที่หนึ่งท่านทำได้ดีไหม ถ้าได้คะแนนสูงต้อง Bench Marking
- ทีมผู้ประเมินที่เป็น Peer Review กำหนดไว้ 1 หลักสูตร ประกอบด้วย 3 คน ต้องเป็นผู้ที่ตรงและสัมพันธ์กับหลักสูตรนั้นๆ เท่านั้น ถึงจะมีสิทธิ์มาประเมิน ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กันอย่างน้อย 2 ใน 3 คนเป็นคนภายนอก อนุญาตให้ 1 คน เป็นคนภายในมหาวิทยาลัยได้แต่นอกหลักสูตร
- ใช้คำว่า “ตรง” หรือ “สัมพันธ์” กันอย่างไร อิง ตามระบบ exit exam 2013, 2014 กรณีที่สัมพันธ์กัน เราได้เลือก 11 สาขา สาขาที่ถูกประเมิน โดยมีกรรมการจาก สกอ. 11 สาขา นี้ถือเป็นสาขาที่มี มคอ. 1 แล้วถูกประกาศแล้ว จะได้รับการประเมินโดยผู้ประเมินจาก สกอ. นอกเหนือ 11 สาขา จะเป็นการถูกประเมินโดยประเมินภายใน ซึ่ง 11 สาขาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการลงนามและประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่

1. สาขาคอมพิวเตอร์ (2552)
2. สาขาโลจิสติกส์ (2553)
3. สาขาพยาบาลศาสตร์ (2553)
4. สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (2553)
5. สาขาวิศวกรรมศาสตร์ (2553)
6. สาขาวิชาการบัญชี (2553)
7. สาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (2554)
8. สาขาวิชาภาษาไทย (2555)
9. สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (2555)
10. สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ (2555)
11. สาขากายภาพบำบัด (2556)

- เปิดโอกาสให้กลุ่มที่มีสภาวิชาชีพจาก 11 สาขานี้ สามารถที่จะขอใช้กระบวนการที่ประเมินโดยสภาสาขาวิชาชีพ โดยทำหนังสือแจ้งไปยัง สกอ. ผ่านสภาวิชาชีพแจ้งไปพิจารณา ยกตัวอย่าง พยาบาลที่มี site visit อย่างเข้มข้น ประเมินจริงมีผลประเมินอย่างเข้มแข็ง หลักสูตรนั้นก็ส่ง common data set เข้าระบบ CHE ไม่ต้องถูกประเมินหรือถ้าหลักสูตรไหนไปผ่านการรับรองระดับนานาชาติหรือผ่าน AUN QA ผ่าน TMQA ผ่านองค์กรวิชาชีพ บริหารธุรกิจการประเมิน AECSD วิศวกรรมศาสตร์ AVEET กรณีแบบนี้ สามารถส่งผลนั้นมายืนยัน ได้โดยไม่ต้องผ่านการประเมิน ส่งผล common data set เข้าระบบ CHE ก็ผ่านกระบวนการรับรอง และขึ้นเว็บไซต์ ถือว่า Register ผ่าน นี่เป็นกรอบที่ กกอ. เห็นชอบแล้วว่าเปิดช่องตรงนี้เพื่อลดภาระ อีกประเด็นหนึ่ง มหาวิทยาลัยไหนที่ใช้ผล กพร. ก็จะใช้ผลประเมินหลักสูตรชุดนี้ หรือ มหาวิทยาลัยไหนที่ขอทุน กรอ. กยศ. ก็ต้องแสดงผลชุดนี้ ถ้าไม่อยากเหนื่อยหลายขั้นตอน ใช้ตัวบ่งชี้ชุดนี้ก็ส่งผลต่อผู้เกี่ยวข้องได้เลย แต่ถ้าใช้ผล AUN ต้องไปติดต่อกับกองทุนเหล่านั้น (กรอ./กยศ.) การบริหารประเทศไทยแต่ละส่วนมีกรอบต่างๆ ไม่เหมือนกัน ไม่ค่อยมีการบูรณาการกันทำให้เกิดปัญหา

1.3 กรอบระยะเวลา

- ปีการศึกษา 2557 ผลการดำเนินงานนับตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2557 – กรกฎาคม 2558 ระบบ CHE 120 ลีน พศจิกายน 2558 ตามกฎกระทรวงที่ประกาศไว้
- ปีงบประมาณ 2558 (ตุลาคม 2557 – กันยายน 2558)
- ปีปฏิทิน 2557

1.4 เกณฑ์การประเมิน

- ใน 6 องค์ประกอบ เฉพาะองค์ประกอบที่ 1 การตัดสินคือ “ผ่าน” กับ “ไม่ผ่าน”
- องค์ประกอบที่ 1 ปริญาตรี มี 4 ตัวบ่งชี้ ปริญาโท-เอก มี 12 ตัวบ่งชี้

- องค์ประกอบที่ 2-6 เป็นการตัดสินเป็นคะแนน กรณีที่เป็นเชิงปริมาณดูวิธีการคำนวณ เชิงคุณภาพ ดูระบบ Peer Review ดูตามตาราง 5 คะแนน ดูกระบวนการ 0-5 ดังนี้

0 คะแนน = กรณีไม่มีระบบและกลไก ไม่มีหลักฐาน ไม่ต้อง defend

1 คะแนน = กรณีมีแผน มีระบบและกลไก แต่ไม่ได้ดำเนินการอะไรเลย

2 คะแนน = กรณีดำเนินการตามระบบและกลไกแต่ยังไม่ได้นำผลไปปรับปรุง

3 คะแนน = ทำครบวงจร PDCA

4 คะแนน = PDCA และกระบวนการ KM หรืออย่างน้อยต้องมี PDCA อย่างน้อย 2 circle ให้เห็น

5 คะแนน = PDCA และกระบวนการ KM มีแนวปฏิบัติเทียบเคียงกับหลักสูตรเดียวกันในกลุ่มสถาบัน หรือได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

- คนเขียนรายงานคือกรรมการประจำหลักสูตร 5 คน ต้องมีบทบาทมากขึ้นเพราะในอดีตเจ้าตัวยังไม่รู้ว่าเป็นกรรมการประจำหลักสูตร เพราะไม่ได้วางลงไปในระบบหลักสูตร ด้วยกรอบประเมินการทำงาน มคอ. กรรมการหลักสูตรประเมินหลักสูตร 5 คน มีความสำคัญเพราะจะเทียบคุณภาพ หรือคุณวุฒิ ผลงานกรรมการประจำหลักสูตร 5 คน จะเทียบกับกรรมการ 5 คน มีบทบาท ผลงานคุณวุฒิ กับหลักสูตรของกรรมการ 5 คน ต่างมหาวิทยาลัย (5:5) หลักสูตรของที่นี่เมื่อเทียบกับที่อื่น เช่นศึกษาศาสตร์ มศก. เทียบกับศึกษาศาสตร์ที่อื่น ดูคุณภาพของอาจารย์ 5 คน ดูระบบการจัดการเรียน การสอน การรับนักศึกษา กับอีก 5 คนที่เทียบ การสอนดูระบบสนับสนุนเทียบกัน เพราะฉะนั้นท่านดูคะแนนกระบวนการ

คะแนนกระบวนการได้ 4 ต้องมี KM การจัดการความรู้ให้เห็น

คะแนนกระบวนการได้ 5 จะต้องกระบวนการของเราดีกว่า กระบวนการของหลักสูตรชื่อเดียวกันแต่ต่างมหาวิทยาลัยหรือไปรับรางวัล ระดับชาติ นานาชาติ ผลงาน Best practice ดีกว่าที่อื่นที่ได้รับรางวัล

- กรณีตัวบ่งชี้ที่ประเมินด้วย Peer กรณีที่เป็นผลลัพธ์ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 4.3 ผลลัพธ์

- 0 คะแนน = ถ้าทำไม่รายงานผล

- 1 คะแนน = รายงานในบางเรื่อง

- 2 คะแนน = รายงานครบทุกเรื่อง

- 3 คะแนน = แสดงผลครบทุกเรื่อง แสดงแนวโน้มบอกเทรนด์ ต้อง มีผลการดำเนินงาน 3 รอบตามระบบ Malcolm Baldrige เช่น รอบที่ 1 ผลได้ 3 รอบที่ 2 ได้ 3.2 รอบที่ 3 ได้ 3.4 เทรนด์ขึ้น จะได้แต่ได้คะแนน 3 เท่าเดิมทุก 3 ปี เทรนด์ไม่พัฒนา จะได้แค่ 2 คะแนน

- 4 คะแนน = เทรนด์ของทุกเรื่องต้องขึ้น ถ้าขึ้นบางเรื่องเท่าเดิม บางเรื่องต่ำ บางเรื่องก็ได้เท่าเดิม ได้ 3 คะแนน

- 5 คะแนน = แสดงผล Benchmarking กับหลักสูตรเดียวกันต่างมหาวิทยาลัย Benchmarking ให้สมศักดิ์ศรี

กรณีมีคำถามว่าถ้าหลักสูตรนั้นเปิดเป็นหลักสูตรเดียวในประเทศไทย คำตอบ คือเทียบกับต่างประเทศ รอบ 3 ปี แรกอย่างมาก ทุกแห่งได้ 3 คะแนน หมายถึง ท่านผ่านเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ตก เราขับเคลื่อนให้ท่านไปสู่คุณภาพที่สูงขึ้นเพราะปีหน้า เป็น AEC ไม่ได้แข่งกันภายในประเทศ ต้อง Bench ต่างประเทศ ถ้าเรารู้ว่า สมศักดิ์ศรีที่ได้คะแนนเต็ม 5

1.5 การทวนสอบผลสัมฤทธิ์

มคอ. 1-7 wording ต่างกัน การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ เขียนความหมายที่มีนัยยะต่างกันและมีวัตถุประสงค์ต่างกัน ส่วนใหญ่ของหลักสูตรที่ไม่เข้าใจ คือ การทวนสอบผลการเรียน ไม่ได้ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ เป็นการทวนสอบแต่ประเมินผลการเรียนเอาเกรดมาดูว่าตัดเกรดดีไหม? การทวนสอบมาตรฐานเป็นการทวนสอบ

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ เขียนไว้ 3 คำ

- 1) หมายถึงการทวนสอบผลประเมินการเรียน ไข้ใหม่ หรือ
- 2) หมายถึง การทวนสอบมาตรฐานการเรียนรู้อ หรือ
- 3) หมายถึง การทวนสอบตามผลสัมฤทธิ์ตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

ทั้งหมดเขียนไว้ในเล่มนี้เล่มเดียวแต่คนละที่ การตีความไม่เหมือนกันเลย

เช่น ในส่วนคำอธิบายส่วนแรก “ทวนสอบมาตรฐาน” คืออะไร อ่านแล้วยังไม่เข้าใจ ว่าทวนสอบมาตรฐานคืออะไร หน้า 28 “กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียน” 2 คำนี้เป็นคนละความหมายกัน แต่ทั้งหมดนี้เป็นการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียน แสดงว่าการทวนสอบผลการประเมินการเรียนว่าการเอาเกรดมาเข้ากรรมการ การดูคุณภาพข้อสอบการตัดเกรดเป็นระฆังคว่ำใหม่ มีกรรมการมาช่วย modify อีกที่ ประเมินทวนสอบผลการประเมินการเรียน แต่ทวนสอบผลสัมฤทธิ์เป็นอีกคำหนึ่ง เป็นข้อ 11 หมายถึงอะไร หมายถึง การทวนสอบ Achievement ช่างในคำว่าหลังจากเด็กทวนสอบไปตั้ง 10 จุดคำ ท่านต้องทวนสอบ ทวนสอบอย่างไร ต้องไปดูว่าเขียนอะไรบ้าง ถ้าท่านไหนขยัน ไปอ่าน 11 สาขา สาขาพยาบาลก็จะเขียนทวนสอบไว้อีกแบบหนึ่ง สาขาศิลป์ประยุกต์ก็เป็นอีกแบบหนึ่ง แต่ละสาขาไม่เหมือนกัน สาขาวิทยาศาสตร์มีการทวนสอบระดับภาควิชา จะเห็นว่าแม้แต่ทวนสอบใน มคอ. 1 ของ 11 สาขา เขียนไม่เหมือนกันเลย มีทวนสอบระดับหลักสูตรก็มี ที่ยกขึ้นมาเพื่อให้ท่านเห็นว่า ขณะนี้เราเข้าใจการทวนสอบไม่เหมือนกัน และส่วนใหญ่ที่ผมไปประเมินมักจะพูดเรื่องทวนสอบผลการประเมินการเรียนเท่านั้น ถ้าท่านไหนจะทำเรื่อง ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ หรือ Achievement ต้องรู้จักคำๆ หนึ่งว่า “Authentic Assessment” เป็นการประเมินที่มีมากกว่า 20 วิธี การทวนสอบ

ยกตัวอย่าง พิจารณา

ทวนสอบจุดคำตามวิชาที่ได้รับ Assign อย่างไร สมมุติว่าท่านสอนรายวิชาหนึ่ง มีจุดคำว่าให้เด็กมีความซื่อสัตย์ จุดคำว่าจะต้องมีความรู้ เอาแค่ 2 จุดคำ ท่านก็ดำเนินการสอนเสร็จเรียนร้อย ตัดเกรด สอบเด็กเรียบร้อย ท่านจะทบทวนว่าเกรด เป็นระฆังคว่ำเรียบร้อย มีกรรมการดูเกรด อาจารย์ตรวจดูข้อสอบจบไป ประกาศให้เกรดเด็กเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้น ในช่วง 30 วัน ก่อนเขียน มคอ. 1 ท่านควรจะสุ่มเด็ก สมมุติสอนเด็ก 100 คน เราจะทวนเด็กว่ามีความซื่อสัตย์ มีความรู้ในวิชา เราจะทวนสอบอย่างไร ท่านควรจะสุ่มเด็กว่าทวนสอบที่สอนเด็ก สุ่มหลัก

สถิติ 10 เปอร์เซนต์ 20 เปอร์เซนต์ ขึ้นกับ population ดูวิธีสุ่มจาก Google ได้ จาก 100 คน ขอสุ่ม 10 คน สุ่ม โดยเจ้าของรายวิชาสุ่มเอง อาจจะมีเด็กทะเลาะเกรดกันบ้าง อย่าสุ่มเอาเฉพาะเด็กเกรดเอ มา ต้องเฉลี่ยๆ กัน เป็นวิธีการคิดเอง เชิญเด็กมาแจกข้อสอบ 10 ข้อ เข้าไปในห้องห้องนั้นไม่มีคนคุมสอบ แต่มีกล้องส่องดู แจกหน้าห้อง เดินเข้าไป ดูเด็กว่าเวลาทำข้อสอบลอกกันหรือไม่ ทดสอบความซื่อสัตย์กัน เด็กไม่ถามกัน ดี ดูคะแนนว่าเด็กตอบ 10 ข้อ ได้คะแนนเต็มไหม ได้ศูนย์หมดหรือได้บางส่วน ผลการทวนสอบนี้จะไม่ผลต่อเกรดเด็กอีกแล้ว เพราะเราตัดเกรดเด็กไปเรียบร้อยแล้ว ผลการทวนสอบต้องเขียนบันทึกไว้ว่าสอบแล้วเด็กตอบได้ 10 ข้อ

ให้เราวิเคราะห์ต่อว่าเรามีกลยุทธ์การสอนที่ดีพอหรือยัง ถ้าทวนสอบผลยังไม่ดี เด็กยังลอกกันอยู่แสดงว่าเราสอนความซื่อสัตย์ไม่ดี สอนความรู้ยังไม่พอ หรือว่าเด็กตอบเต็ม แสดงว่าเราสอนดี ถ้าเด็กยังไม่เต็ม ได้บ้างไม่ได้บ้าง ยังต้องปรับกลยุทธ์ ในการสอนรอบหน้า นี่คือ “Authentic Assessment”

อีกตัวอย่าง สอนเรื่องภาษา เป็นปัญหา เด็กท่อง grammar ได้ดี แต่เวลาทวนสอบจะทวนสอบอย่างไร ท่านอาจทวนสอบเด็ก สุ่มมา 10 คน ให้แนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าเด็กพูดได้ แสดงว่าเราสอนดี หรือสอนวิชาคิด การทวนสอบใช้ scenarioเชิญเด็กมา 10 คน ไหนวิเคราะห์ปัญหานี้ให้อาจารย์ฟังเลย ถ้าเด็กยังวิเคราะห์ไม่ได้ แสดงว่าเราสอนไม่ดีพอ หรือให้เด็กโตว่าที่กัน ว่าปัญหาแบบนี้คิดอย่างไร ถ้าเด็กคิดไม่ออก แสดงว่าทักษะในปัญญาคิดวิเคราะห์ไม่ดี หรือเราสอนดีไม่พอ ทวนสอบให้เด็กประเมินตนเองได้ไหม คำตอบ เด็กก็ประเมินตนเองตาม 5 โดเมน แต่ส่วนผลจะเชื่อถือไม่ค่อยได้ มีหลายมหาวิทยาลัยที่ไปประเมิน บอกให้เด็กทวนสอบโดยการประเมินตามโดเมน จุดดำ เด็กไทยส่วนใหญ่ด้วยความเกรงใจ เป็น culture เรามักจะบอกเรียนแล้วคุณซื่อสัตย์ไหม อดทนไหม มีความรู้ไหม ก็ต้องตอบตามนั้น มักจะ bias มีมากกว่า 1 วิธี ใช้ scenario มาจับก็ได้ อย่างผมสอนการเย็บแผลให้กับนักเรียนแพทย์ เด็กที่ได้เอ จะรู้ขั้นตอนหมด แต่ผมเอาหนังหมูมาชิ้นหนึ่ง กรีดเป็นแผล ไหนลองเย็บให้อาจารย์ดู ตอนนี้ เด็กที่ได้เอไม่สามารถเย็บได้ หรือเย็บได้แผลจะเกยกัน สอนดีไม่พอ การทวนสอบห้ามเอาผลความดี ความชอบไปผูกติดกับอาจารย์ ให้ทวนสอบเสร็จให้อาจารย์ท่านนั้นไปปรับปรุงการเรียนการสอน ถ้าไม่มั่นใจจะ bias เชิญเพื่อนอาจารย์ท่านนั้นมาร่วมทวนสอบกับเรา ตั้งกรรมการมาช่วย แต่มีหลายที่ที่ใช้ตั้งกรรมการ 1 ชุดไปทวนสอบ แต่อาจารย์ผู้สอนไม่มีส่วนร่วมจริงๆ ต้องให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมต้องรู้ตัวเองในการทวนสอบ ไม่ใช่ให้คนอื่นไปทวนสอบแทนแล้วเอาผลมาบอกว่าเด็กของอาจารย์ไม่ดี คิดวิเคราะห์ไม่ได้ เทคโนโลยีไม่รู้อะไร อาจารย์คนนั้นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการทวนสอบและเอาผลในครั้งนั้นไปปรับปรุง ผมไม่รู้ว่าที่ผ่านมามีท่านทำตามที่ผมพูดไหม ถ้าทำให้ดีผ่าน ถ้าท่านทำโดยการพิจารณาเกรดไม่ผ่าน ประเด็นอันนี้ผมถามไปยังกรรมการ สกอ. ผมว่าเรากำลังเข้าใจกันไม่ตรงแบบนี้ น่าจะยกเลิกไหม เขียนการทวนสอบให้ชัดเจน ตัดการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ออกก่อน เพราะเขาไปแปลเป็นภาษาอังกฤษ ในการแปลของเล่มนี้ไม่ตรงเลย สร้างความสับสนว่าเข้าใจอะไรผิดหรือเปล่า ประเด็นการทวนสอบ เห็นด้วยเป็นการดูว่าเด็กมีผลสัมฤทธิ์ใหม่ ทำงานได้จริงไหม เราจึงไปใช้วิธีการสหกิจศึกษาบ้าง อ่านบ้าง เพื่อยืนยันการทวนสอบ แต่ประเด็นนี้ ต้องประกาศออกมาใหม่ให้ชัดจริงๆ ผมต้องการให้ยกเลิกไปก่อน แล้วให้เป็นการปรับปรุงหรือพัฒนา ขณะนี้ ทำความเข้าใจพิจารณากับคำๆ นี้ว่าจะทำอย่างไร ร้อยละ 25 ของรายวิชาจะต้องมีการบอกผลสัมฤทธิ์ ท่านไหนสงสัยบ้าง

1.6 Curriculum Mapping

- วิชา Gen.Ed ที่มศก. มีทั้ง 6 โดเมน อาจมีความซ้ำซ้อน หลักสูตรวิชาที่เปิดและมีวิชา Gen.Ed อย่างน้อย 6 โดเมน เอาไปบวกกับวิชาหลัก วิชาชีวะเฉพาะ โดยจบที่ 6 เต็มเป็น 7 8 9จะมีก็ตัวก็ไล่ไป จะถ้าไม่เป็นไรเพราะเราต้องการดูแลจุดดำ แยกคำอธิบายไม่มีข้อขัดแย้ง เป็นการเอาตารางมารวมกัน แต่กรณีที่รวมกันไม่ได้ แยกออกมาเติมต่อๆ กัน เช่น Gen.Ed พุดเรื่องของความซื่อสัตย์ วิชาเฉพาะมีพุดเรื่องความซื่อสัตย์เช่นกัน ก็ยุบตัวนั้นเฉพาะเลือกเฉพาะความซื่อสัตย์ ไม่มีสิทธิ์ไปเปลี่ยน mapping ของ Gen.Ed สอนแล้วได้ตามนี้ยึดตามนี้ มีบางรายวิชาให้ Gen.Ed สอนแต่เมื่อดู mapping แล้ว เราต้องการมากกว่านี้ ต้องการด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ ก็ต้องคุยกับ Gen.Ed หมายถึงเขาสอนให้ตามนี้ ถ้าต้องการเพิ่มก็ต้องไปหาวิชาอื่นไปเพิ่ม มีวิชาอื่นเพิ่ม กรณีที่ Gen.Ed สอน 3 หลักสูตร ด้วยรายวิชาเดียวกันสอน 3 หลักสูตร ก็จะมีเด็กมาเรียน 3 กลุ่ม มคอ. 3 คือชุดเดียว มคอ. 5 ควรเป็น 3 ชุด เพราะเด็กมาจากพื้นฐานไม่เหมือนกัน หรือจะเป็นชุดเดียวกันก็ได้แต่ต้องสรุป 3 กลุ่มนี้แยกจากกัน

- กรณี สอน Gen.Ed เหมือนกัน แต่แบ่งสอนเป็นกลุ่ม 1 กลุ่ม กลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 มีอาจารย์สอน 3 คน ๆ กลุ่มหลักคิดคือ เด็ก 3 กลุ่ม ใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน ถึงแม้จะใช้คนสอน 3 คน เพราะ มคอ. 3 มีเล่มเดียว เด็กจะต้องสอบข้อสอบชุดเดียวกัน และตัดเกรดรวมกัน

- กรณีกลุ่มพื้นฐานต่างกัน ไม่มีใครอยากมาเรียนรวมกัน เช่นกลุ่มวิศวะเรียนร่วมกับทางด้านศึกษาศาสตร์ มนุษยสังคมศาสตร์ ไม่มีใครอยากมาเรียนรวมกับแพทย์ วิศวะ เพราะมาเป็นฐานตัดเกรด ดังนั้นจึงเกิดประเด็นทันทีว่า วิชา Gen.Ed เหมือนกัน รหัสชื่อเดียวกัน เมื่อสอนแล้ว ต้องใช้ข้อสอบเดียวกัน ตัดเกรดเดียวกัน แต่เมื่อวิเคราะห์แล้ว กลุ่มสายสังคมศาสตร์ต้องการพื้นฐานไม่มากกว่านี้ ความรู้ไม่ต้องการมากขนาดนี้ ถ้าสอนด้วยรหัสวิชานี้ พบว่าคนที่เรียนผ่านไปแล้วไม่อยากจะเรียน กลุ่มที่ไม่เคยเรียนก็ไม่อยากจะเรียนเหมือนกัน เพราะมาตัดเกรดกับกลุ่มที่เรียนเก่งแนะนำให้แยกรายวิชาให้เหมาะสมกับพื้นฐานสิ่งที่หลักสูตรต้องการ ถ้าไม่แยกท่านจะตอบ student center ไม่ได้ กลุ่มที่เขาไม่มีพื้นฐานเขาก็จะไม่รู้เรื่อง จะต้องปรับตรงนี้ให้ดี นั้นเป็นการเสริมวิธีการเขียน

1.7 ตัวบ่งชี้/องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 และ 2 วัดตัวเลข องค์ประกอบที่ 3 วัดประเด็น

- **องค์ประกอบที่ 1** ยึดเกณฑ์ ปี พ.ศ. 2548 คุณสมบัติอาจารย์ มีปัญหา TQF เป็นประเด็นที่ มคอ. 1-7 ส่วนใหญ่ของประเทศเกือบทุกแห่งจะไม่ผ่านข้อนี้ ตก 1 รายวิชาหลักสูตรนั้นก็เลยไม่ผ่าน มคอ. 3-5 ไม่ผ่านตามเกณฑ์ทำให้หลักสูตรตก คณะวิชาตก มหาวิทยาลัยก็ตกด้วย มคอ. 1 ปริญญาบัตรชื่อเดียวกันทั้งประเทศจะต้องใช้ มคอ. 1 ชุดเดียวกัน หลังมคอ. 2 เป็นเรื่องของมหาวิทยาลัยที่จะไปเติมความเป็นตัวตน แต่สิ่งที่เห็นประกาศในปี 2552 มี มคอ. 1 เกิดขึ้น อาจารย์ทุกคนทำตาม มคอ. 1 - 7 แต่พอกลับดูการเรียนการสอนจริงๆ สอนชุดเดิม กระบวนการสอนยังเหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ระบบ TQF ไม่สอดคล้องกับ curriculum mapping

- **องค์ประกอบที่ 2** คุณภาพของบัณฑิต หลักสูตรคุณภาพของท่านผ่านเกณฑ์แล้ว เราจะแสดงคุณภาพของท่านได้อย่างไร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบคุณภาพบัณฑิต TQF โดยวัดจากผลการประเมินของผู้ใช้บัณฑิตตามคู่มือ คือผลรวมของคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตหารด้วยจำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด โดยบัณฑิตที่ได้รับการประเมินอย่างน้อยร้อยละ 20 ถ้าเก็บข้อมูลไม่ถึงร้อยละ 20 คะแนนจะเป็นศูนย์ ถ้าหลักสูตรท่านไม่มีบัณฑิตจบ ข้อนี้ให้ตัดออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร หลักสูตรไหนที่เปิดปี 54, 55, 56, 57 ฟังจบ หลักสูตรนี้จะตัดข้อนี้ออก เพราะเราถือเป็นหลักสูตร TQF เราไม่คิดหลักสูตรเก่า หลักสูตรไหนฟังเปิดได้ 2 ปี ก็วัดรายวิชาที่เปิดแค่ 2 ปี รายวิชา ปี 3 ปี 4 ไม่นับ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำ เหมือนเดิม ปริญญาตรีวัดการได้งานทำ บัณฑิตศึกษา วัดผลงานของนักศึกษา ป.โทและ ป.เอก ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ โดยป.โท ร้อยละ 40 ได้ คะแนน 5 ป. เอกร้อยละ 80 ได้ คะแนน 5 มีการเปลี่ยนแปลงจากชุดเดิมนิดหนึ่ง ป.โทถ้ามีการตีพิมพ์เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเดิม จะได้ 0.25 ตอนนี้ปรับเหลือ 0.10 ตาม สมศ. version เก่า ไม่ต้องตกใจเพราะ 0.10 ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นหลักสูตรชื่อเดียวกันไม่มีการเทียบข้ามสาขา เป็นเฉพาะกลุ่มตาม มคอ.1 แม้แต่คณะเดียวกัน เปิด 3, 4 หลักสูตร ๆ นั้นจะเทียบเฉพาะหลักสูตรของตัวเอง ไม่มีการเทียบข้ามสาขาหรือข้ามปริญญา เราจะเอาปริญญาเดียวกันมาเทียบกัน

- องค์ประกอบที่ 3 วัดคุณภาพนักศึกษาที่เข้ามาแยก 3 ช้อย่อย

3.1 การรับนักศึกษา

3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

3.3 วัดผลที่เกิดขึ้นจากผู้เรียน

3.1 และ 3.2 จะใช้ peer review เป็น process ต้องเขียนว่าหลักสูตรนั้นรับนักศึกษามาได้อย่างไร มีกระบวนการอย่างไร อธิบายให้ได้ว่าผลสุดท้ายได้เด็กที่ตรงกับผลของหลักสูตรใหม่ ? เช่นเด็กศิลปะ อยากได้เด็กที่มี creative thinking ต้องตอบให้ได้ว่าเลือกเด็ก creative thinking เขียนได้ดี แนวทางที่ดี มหาวิทยาลัยอื่นต้องมาเอาเป็นตัวอย่าง แนวทางปฏิบัติที่ดี แสดงว่าจะได้คะแนนในระดับ 4 ระดับ 5 จะตอบตามรูปแบบไหนก็ได้ที่ทำจริง แล้วกรรมการ จะ justment

3.1 ให้คะแนน 0-5

3.2 การส่งเสริมพัฒนานักศึกษา การควบคุมดูแล ให้คำปรึกษากับนักศึกษา เขียนเล่าระบบ มีที่ปรึกษา ปัญหาได้ดีกว่าหลักสูตรหนึ่งในต่างมหาวิทยาลัย ซึ่งมีแนวคิดที่เราจะเอากรรมการไม่มากชุดแต่ละสาขานั้น แล้วประเมินมากที่สุดหมายถึงประเมินหลายที่ เพื่อให้ผลประเมินการตัดสินใจใกล้เคียงกัน สมมุติถ้าหลักสูตรหนึ่งมีเปิดทั้งประเทศ 10 ที่ ขอใช้ 1 ชุด ขอร้องกลุ่มนั้นเลยว่าช่วยดู 10 หลักสูตร เพราะฉะนั้น คนในสาขาเป็นคนประเมินจะ flexible และเปิดโอกาสให้สาขานั้นได้พัฒนาคุณภาพ

ในกรณีบัณฑิตศึกษาต้องการควบคุมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ว่าที่ไหน ดูแลเด็กได้ดีกว่ากัน

3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน วัด output หรือ outcome คะแนน 0-5

1. การคงอยู่ของนักศึกษา

2. การสำเร็จตามระยะเวลา

3. ความพึงพอใจต่อความสุข?

หมายความว่า เด็กปี 1 ปี 2 มีจำนวนเท่าไร แต่ไม่ได้หมายความว่า มีเด็กคงอยู่จำนวนมากแล้วจะได้คะแนนมาก ตัวเลขประกอบให้กรรมการดู การสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาในหลักสูตร การสำเร็จร้อยละเปอร์เซ็นต์ไม่ได้สะท้อนว่าจะได้คะแนนสูงกว่าอีกหลักสูตรหนึ่ง ซึ่งการจบร้อยละ 80 เปอร์เซ็นต์ เพราะเราดูคุณภาพของเด็กจบ

- ความพึงพอใจต่อหลักสูตร ถ้าเด็กไม่พึงพอใจ แต่พบว่าเด็กสอบผ่านสามารถสอบ exit exam เยอะ คุณภาพเด็กออกไปได้รับรางวัล แบบนี้จะได้คะแนน นั้นเป็นเรื่องของ justment

- ประเด็นเหล่านั้นจะเห็นในคู่มือ ประเด็น 10,20 ข้อ ไม่จำเป็นต้องตอบให้หมด จะตอบมากกว่าหรือน้อยกว่านั้นก็ได้ ถ้า outstanding มีเรื่องดีๆ มีระบบดีๆ ต้องรีบเขียนเล่าให้กรรมการ เพื่อกรรมการตัดสินใจ

- องค์ประกอบที่ 4 คุณภาพของอาจารย์ หมายถึงอาจารย์ประจำหลักสูตรเทียบระหว่าง 5 คน

4.1 ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร อธิบายวิธีเลือกอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณสมบัติตรงอย่างไร บริหารจัดการและส่งเสริมอาจารย์ทั้ง 5 คน นี้อย่างไร มีระบบใหม่ ทั้งหมดมาวิเคราะห์ 5 คน ว่าดำเนินการตามระบบ มีการปรับปรุงตามระบบใหม่ ได้รับรางวัลที่ไหน เป็นแนวปฏิบัติที่ดี รอบแรกได้อยู่ประมาณ คะแนน 3 โดย Average คำว่า 3 ไม่ได้หมายถึงตก เพราะเราไม่ได้ตัดสินว่าตก เราจะเทียบว่าได้คะแนน 3 ที่อื่นได้ คะแนน 2 เราดีกว่าเขา

4.2 คิดเป็นตัวเลข เป็นข้อเดียวที่คิดเป็นตัวเลข คือ วัตร้อยละอาจารย์ที่มีวุฒิป.เอก 5 คน วัต 5 :5 ผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์ ของอาจารย์ 5 คน ผลงาน 10 paper แต่ที่อื่นมี 2 paper เราเก่งกว่า ถ้าเป็นหลักสูตร ป.เอก ต้องเอา 5 คนนั้นมาดูว่าผลงานที่ไปตีพิมพ์ได้รับ citation ใน TCI scopus มากน้อยแค่ไหน ทั้ง 4 ข้อนี้รวมคะแนนเป็น 5 คะแนน โดย 4 ข้อๆ ย่อยละ 1.25 (หาร 4)

4.3 ผลที่เกิดจากอาจารย์ ความพึงพอใจของอาจารย์ การคงอยู่ของอาจารย์ ถามว่าอาจารย์ทั้ง 5 คน มีความสุขหรือไม่ ถ้าไม่มีความสุขแสดงว่าหลักสูตรนี้มีความเสี่ยง ลาออกบ่อยไหม เขาจะดูแลและผล เพราะบ้างลาออกมีเหตุผล เช่นติดตามสามีไปอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งเราจะไม่เอามานับ เราไม่ได้ดูตัวเลข ของปริมาณเหล่านี้จะดูคู่กับคุณภาพแรงเหตุผล

- ขณะนี้กำลังเปิดอบรมใหม่ กรรมการประเมินหรือผู้ประเมินที่ประกาศอยู่ในเว็บไซต์ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา expire หมดอายุเราจะไป Reset ใหม่ การที่ประเมินหลักสูตรจะถูกอบรมด้วยแบบใหม่

- **องค์ประกอบที่ 5** ถ้าจำง่าย ๆ คือ ลูกอมโอเล่ Objective Learning Evaluation : OLE คือสาระรายวิชาในหลักสูตร จะถูกประเมินกระบวนการ ว่ากำกับดูแลให้รายวิชาที่มีคุณภาพ มีความทันสมัยอย่างไร สอนไปแต่ละปี กำกับดูแลอย่างไร เอาข้อมูลจากไหนมา update design เนื้อหารายวิชาอย่างไร ปล่อยอิสระ ถ้าเขียนดี เขียนได้ตอบโจทย์ เพื่อหลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คุณมาตรฐานวิทยานิพนธ์อย่างไร มีกระบวนการอย่างไร การวางระบบผู้สอน การประเมินผู้เรียน ประเมินกันอย่างไร อิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม ตัดเกรด ควบคุมดูแลอย่างไร ประเมินวิทยานิพนธ์กันอย่างไร วิทยานิพนธ์ตรงสายไหม Adviser เป็นไปตามเกณฑ์ใหม่ ขออธิบายเรื่อง Adviser ตามมาตรฐานของ thesis 1 คน คุณได้แค่ 5 เรื่อง ถ้าคุณมากกว่า 5

เรื่อง ไปจนถึง 10 เรื่อง จะต้องขออนุมัติสภามหาวิทยาลัย มีค่าอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย เกิน 10 เรื่อง ถือว่าตก ไม่ได้คุณภาพ

ข้อ 5.4 ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ข้อ 6 – ข้อ 12 แต่เราต้องเขียนทั้งหมด 12 ข้อ เพราะอะไร เพราะว่า ข้อ 6 การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ข้อ 7 การปรับปรุงการสอน ข้อ 8 กำลังจะขอปรับใหม่ คำว่า อาจารย์ใหม่ หมายถึง อาจารย์ใหม่ที่เข้ามาในหลักสูตร หรือแต่งตั้งมาใหม่ในหลักสูตร มีการปฐมนิเทศ มีการให้ เรียนรู้ และเข้าใจการบริหารหรือหน้าที่ของอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ ? อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการ พัฒนา หมายถึง 5 คน ข้อ 10 ผู้สนับสนุน (ถ้ามี) หมายถึง supporting staff ที่ประจำหลักสูตร ความพึงพอใจของ นักศึกษาปีสุดท้าย ต้องไม่น้อยกว่า 3.51 (ได้แกในเอกสารแล้ว) ยังมีหลายประเด็น คือ 12 ข้อนี้ หมายความว่า 5 ข้อแรก ท่านต้องผ่าน เพราะถ้าไม่ผ่านท่านต้องตกตั้งแต่องค์ประกอบที่ 1 แล้ว แต่ทำไมเราถึงต้องเอาข้อ 1-5 กลับมา เพราะกรรมการไปตั้งหลักเกณฑ์ที่จะต้องผ่าน 80 เปอร์เซ็นต์ของ 12 ข้อ เอาข้อ 1-5 มารวม สร้างความ ยุ่งยาก ผมเองก็อยากจะปรับ แต่ ปรับไม่ได้เพราะกรรมการที่รับผิดชอบ แยกเป็น segment ของตัวเองมากเกินไปกว่าจะจูงใจให้เข้าใจ ไม่เห็นประเด็นว่าเรามีปัญหาในการประเมิน ต้องมานั่งเขียนซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาคิดว่าเขียนแบบนี้ เขาเข้าใจ แต่ของเราซ้ำซ้อน ตรงนี้อยู่ในภาคผนวก ก ของเล่มคู่มือเก่า (หรือในเล่มสีฟ้า)

- องค์ประกอบที่ 5.1 – 5.4 ข้อละ 5 คะแนน

- องค์ประกอบที่ 6 คือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ประเมิน ที่เป็น Peer เหมือนกัน เขียนแล้วว่า สิ่งสนับสนุน ที่ support หลักสูตร มีความเหมาะสม เพียงพอไหม คณะ/มหาวิทยาลัย ช่วยเหลืออย่างไร แล้ว ความพึงพอใจของอาจารย์กับนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนเป็นอย่างไร เกิดการเปรียบเทียบที่หนึ่ง มีเครื่องมือ 100 ชิ้น แล้วของเรา มี 50 ชิ้น ไม่เกี่ยวกับการได้ตก ดูความเหมาะสม มีการบริหารจัดการ 2 -3 รอบ สามารถจัดระบบการเรียนได้เพียงพอ จะดีกว่า 100 ชิ้นเสียอีก มีการ maintenance ได้ดี สามารถลด ค่าใช้จ่าย เขียนบอก เพียงพอ เหมาะสม คะแนนจะสูงกว่า

คะแนนข้อย่อย 2.1 2.2 2.3 ...อย่างละ 5 คะแนนหมด รวมแล้วจับหาร 13 เป็นคะแนนคุณภาพหลักสูตร เพราะท่านผ่านองค์ประกอบที่ 1 แล้ว องค์ 2-6 รวมคะแนนเฉลี่ย 13 ตัว แล้ว คะแนน 13 ตัวนี้จะถูกส่งไปประเมิน ระดับคณะ

สมมุติ ว่ามี 10 หลักสูตร เกิดมี 2 หลักสูตรไม่ผ่านองค์ ประกอบที่ 1 ก็ใส่ 0+0 (หลักสูตรที่ 3 เช่นได้ 2.1 ก็บวก 2.1) +....หารด้วย 10 10 นี้คงอยู่ไม่มีการตัด ถ้าหลักสูตรไหนของท่านคิดว่าไม่รับนักศึกษาแล้ว หรือนักศึกษา เหลืออยู่ไม่มาก วิเคราะห์แล้วว่าจะต้องปิดหลักสูตร ถ้าท่านต้องปิดหลักสูตร ณ ภาย ในสิ้นปีนี้ หลักสูตรนี้จะถูกดึง ออกทันที แต่ถ้าท่านไม่ปิดหลักสูตรนี้จะเป็นตัวหาร วิธีการง่ายคือปิดไปก่อนแล้ว ปรับปรุงเสร็จเสนอสภา มหาวิทยาลัย ขอเปิดใหม่ ขณะนี้การเปิดหลักสูตรใหม่ไม่ใช่เรื่องยาก มติถ้าสภา มหาวิทยาลัย อนุมัติเปิด ก็ถือว่า หลักสูตรนั้นเปิด เพียงต้องแจ้ง สกอ. ภายใน 30 วัน เพื่อ modify ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ใหม่ ถ้าเขาไม่ตอบภายใน 60 วัน ถือว่า สกอ. เห็นชอบ มีประกาศแบบนี้ออกมาจำได้ว่าเกิน 6 เดือนแล้ว แต่ถ้าท่านไม่เห็นชอบภายใน 60 วัน ท่านต้องตอบกลับมา จะขอพิจารณา ปรับปรุง เป็นเอกสารชุดหนึ่งที่ช่วยให้เราดำเนินการได้คล่องตัว

การประเมินคณะ และสถาบัน

เราเริ่มประเมินในระดับคณะและสถาบัน มา 15 ปี ตัวบ่งชี้ ที่เราพัฒนาขึ้น จาก 43 ตัวบ่งชี้ มาเป็น 23+ สมศ. พอมาถึงปีนี้ ตัวบ่งชี้ถูกปรับเหลือ 5 องค์ประกอบ คืออิงตาม 4 พันธกิจ บวกบริหารจัดการ มีทั้งหมด 13 ตัวบ่งชี้ แต่ละตัวบ่งชี้มีการให้คะแนนเหมือนเดิม คือ มีการกำหนดว่าแต่ละข้อ 5 แต้ม โดยมีวิธีการคำนวณเหมือนเดิม แต่มีตัวเลขบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน มีนิยามบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน ท่านอ่านได้จากเอกสาร วันนี้อายากขยายความ และให้ concept

การประเมินคณะ และสถาบัน

เราเริ่มประเมินในระดับคณะและสถาบัน มา 15 ปี ตัวบ่งชี้ ที่เราพัฒนาขึ้น จาก 43 ตัวบ่งชี้ มาเป็น 23+ สมศ. พอมาถึงปีนี้ ตัวบ่งชี้ถูกปรับเหลือ 5 องค์ประกอบ คืออิงตาม 4 พันธกิจ บวกบริหารจัดการ มีทั้งหมด 13 ตัวบ่งชี้ แต่ละตัวบ่งชี้มีการให้คะแนนเหมือนเดิม คือ มีการกำหนดว่าแต่ละข้อ 5 แต้ม โดยมีวิธีการคำนวณเหมือนเดิม แต่มีตัวเลขบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน มีนิยามบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน ท่านอ่านได้จากเอกสาร วันนี้อายากขยายความ และให้ concept

องค์ประกอบระดับคณะวิชา

องค์ประกอบที่ 1

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารหลักสูตรโดยรวมของคณะ ตัวเลขได้มาจากผลการประเมินหลักสูตร มี 10 คณะ 2 คณะได้ศูนย์ บวก 0+0+ อีก 8 คณะที่ไม่ได้ศูนย์ รวมๆ กัน จะได้ตัว 1.1 สะท้อนว่าคณะว่าต้องดูแลรับผิดชอบหลักสูตร แต่ละคณะต้องยื่นด้วยตัวเอง ในระดับคณะจะต้องแสดงว่ามีที่หลักสูตร และผ่านที่หลักสูตร ตกที่หลักสูตร กรณีที่ท่านมีหลักสูตร และงดรับ แต่ตัวหารก็ยังอยู่ ตัวหารจะหายไปก็ต่อเมื่อมีมติสภามหาวิทยาลัยให้ปิดหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ วัดจากอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด คือรวมอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตรบวกกับอาจารย์ผู้สอน (ที่ไม่ได้ประจำหลักสูตร) อยากสอนหลักสูตรไหนก็ได้ สอนที่หลักสูตรก็ได้ คำว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรที่สังกัดหลักสูตร แต่อาจารย์ 5 ท่านนี้ สามารถไปเป็นอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรอื่นได้อีก ไม่ได้ห้าม และสอนที่หลักสูตรก็ได้ ไม่ถือคณาจารย์ผู้สอน แล้วดูว่าคณะนี้ชื่อเดียวกันต่างมหาวิทยาลัยมีวุฒิปริญญาเอกมากน้อยแค่ไหน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 วัดอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ นับทุกตำแหน่ง ไม่เหมือนกับรอบที่แล้วนับ ผศ.+รศ.+ศ. และแยกตามกลุ่มสถาบัน กลุ่ม ข กับ ค2 อยู่ด้วยกัน ค1 ง อยู่ด้วยกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 เป็นตัวที่คุ้นเคย เวอร์ชัน 43 ตัว คือวัดจำนวนนักศึกษา FTES ต่อจำนวนอาจารย์ประจำของทั้งคณะ สัดส่วนตรงนี้มีผลคือมีการปรับ เอกสารปรับใหม่ของนิติศาสตร์เป็น 1 :50 บริหาร 1:30 สังคมศาสตร์ 1:30 ครุศาสตร์ 1:30 ขอให้ดูสัดส่วนกลุ่มวิชาชีพถ้าไม่สะท้อนคุณภาพของกลุ่มให้ปรึกษาในกลุ่ม แล้วทำเรื่องถึงสกอ. เปิดโอกาสให้แต่ละสาขาวิชาชีพที่ดูแล้วสัดส่วน FTES ต่อจำนวนอาจารย์ประจำไม่ดูแล้วไม่เหมาะสม อันนี้

เป็นการใช้สัดส่วนอาจารย์ ที่จะดูแลนักศึกษา กรณีที่สัดส่วนมากหรือน้อยกว่าเกณฑ์นี้เกิน 20 เปอร์เซ็นต์จะได้ “ศูนย์” แต้ม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาปริญญาตรี ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กับ 1.6 เป็นการวัดระดับปริญญาตรี ความหมายคือ คณะจะต้องลงมาช่วยดูแลระบบการให้บริการหรือจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะจะปล่อยให้หลักสูตรทำไม่ได้ คณะต้องมาช่วยเป็นคนจัด organize วางระบบ ถ้าคณะไม่ทำ คณะ 1.5 1.6 ก็ไม่ผ่านเป็นตัวบ่งชี้เดิม นับเป็นจำนวนข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย เหมือนเดิม วัดระบบและกลไกการบริหารการวิจัยระดับคณะ ถ้าคณะไม่มีสามารถอ้างอิงระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยได้ เงินสนับสนุนวิจัยนับเป็นคณะ ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ผลงานวิจัยของอาจารย์ในระดับหลักสูตรจะนับแค่ 5 คนเท่านั้น แต่ระดับคณะนับทุกคน คือนับอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตรบวกกับอาจารย์ผู้สอนที่อยู่ในคณะ และบวกนักวิจัยด้วย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม เหมือนเดิม เป็นเรื่องของระบบและกลไก นับเป็นข้อ ก็ข้อได้ ก็คะแนนตามนั้น

องค์ประกอบที่ 4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เหมือนเดิม ระบบและกลไก

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 เป็นการบริหารคณะเพื่อกำกับติดตาม ผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ ตัวบ่งชี้ไม่มีอะไรใหม่ เป็นการรวม องค์ประกอบที่ 7, 8, 9 รวมกัน เหลือตัวบ่งชี้เดียว ถ้าจะผ่านองค์นี้ ท่านต้องทำตั้งแต่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนบริหารความเสี่ยง การบริหารหลักธรรมาภิบาล 10 ประเด็น KM การบริหาร HR การประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพระดับคณะ คือต้องดำเนินการระบบประกันคุณภาพในระดับคณะให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานของคณะ เช่น สำนักงานคณบดี หรือมี LAB มีศูนย์อะไร ที่เกิดในคณะ ต้องวางระบบประกันคุณภาพให้ไปควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ คำว่า “ประกันคุณภาพ” ประกอบด้วย 3 segment ได้แก่ 1.ควบคุมคุณภาพ (Quality control) เช่น จะควบคุมระบบการวิจัย แต่งตั้งผู้รับผิดชอบ มีประกาศกฎเกณฑ์ไปควบคุม แล้วรู้ได้อย่างไรว่าได้ทำตามระบบนั้น 2. ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ใครตรวจสอบ มีทีมตรวจสอบใหม่ ผู้บริหารมารายงานใหม่ เป็นการตรวจสอบว่ามันเป็นไปตามระบบนั้นจริง เบิกจ่ายจริง 3. ประเมินคุณภาพ (Quality Assurance) ตัวเลขออกมาว่า การทำงานวิจัยปีที่ผ่านมาใช้เงินวิจัยเท่าไร มีอาจารย์กี่คนที่ทำวิจัย ไม่ทำวิจัยกี่คน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นระบบติดตาม กำกับคุณภาพของหลักสูตร หมายความว่า เขียนเพื่อกำหนดให้คณบดี รองคณบดี ระดับคณะ มาช่วยระบบประกันคุณภาพหลักสูตร โดยต้องวางระบบ ว่า เรามีทั้งหมด 10 หลักสูตร ต้องดำเนินการอย่างไร จะประเมินกันเมื่อไร ใครประเมิน จะมีระบบและกลไกอย่างไร มีคณะกรรมการ จัดสรรงบประมาณใหม่ เกี่ยวกับประเมินหลักสูตร ประเมินตามระยะเวลาใหม่ มีหลักสูตรไหนที่ไม่ประเมิน หรือหลักสูตรไหนที่ประเมินแล้วไม่ผ่าน จะต้องมาปรับปรุง เป็นการเน้นย้ำให้คณะรับผิดชอบด้วย ถ้าคณะไม่ได้ดำเนินการ คณะ

นอกจากจะตกข้อ 1.1 ที่เป็นคะแนนที่จะได้ 0 แล้ว จะตกข้อข้อ 5.1 ข้อ 7 และตก 5.2 รวม 3 แห่ง ท่านต้องวางระบบเอง

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2 ทั้งหมด มี 13 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน ไม่มีอะไรใหม่ ระดับสถาบันก็ใช้กรอบเดิม 5 องค์ประกอบ เหมือนเดิม องค์ประกอบที่ 1 ระดับคณะมี 6 ตัว พอถึงระดับสถาบันเหลือ 5 ตัว ตัด FTES ออก เพราะวัดแค่ที่ระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน

องค์ประกอบที่ 1

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลรวมการบริหารระดับสถาบัน คือเอาทุกหลักสูตรของทุกคณะ มาหลักสูตรไหนได้ 0 ใส่ 0 ทหารด้วยหลักสูตรทั้งหมดที่มหาวิทยาลัยเปิดดำเนินการ ถ้าไม่มีคำสั่งปิดจะนับเป็นอาหารหมด จะทำให้รู้ถึงจำนวนหลักสูตรที่แน่นอนของประเทศไทย ขณะนี้ สกอ. หรือฐานข้อมูล ไม่รู้ว่าจำนวนหลักสูตร เพราะมหาวิทยาลัยตัวเอง บางครั้งเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 วัดอาจารย์ปริญญาเอกทั้งมหาวิทยาลัย เป็นการเทียบในกลุ่ม มหาวิทยาลัยด้วยกัน กลุ่ม ง เทียบกับกลุ่ม ง ด้วยกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ตำแหน่งทางวิชาการ ดูรายมหาวิทยาลัยแล้วเทียบเป็นร้อยละ เทียบเป็นคะแนนเต็ม 5

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 และ 1.5 เหมือนเดิม การบริการนักศึกษา ระดับ ปริญญาตรี กับ และกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะมหาวิทยาลัยเล็กเขาจะดำเนินการ แต่ถ้ามหาวิทยาลัยใหญ่ๆ เช่น ม.ศิลปากร อาจต้องมีในระดับคณะ ระดับคณะก็ต้องเขียน ส่วนกลางทำอะไรก็เขียนส่วนกลาง

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย วัดเงินและวัดผลงานของอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัย ว่าเมื่อคิดผลทั้งหมดในรอบปีที่ผ่านมาเท่าไร

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน เป็นการเน้นว่า จะให้มหาวิทยาลัยมีชุมชนเป้าหมายเป็น 1 ชุมชนอย่างน้อยแล้วรวมเอาทุกคน ช่วยกัน คือคณะอาจมีด้วยกันไม่เป็นไร แต่บอกวามมหาวิทยาลัยต้องมีชุมชนเป้าหมาย ใครรับผิดชอบไปอ่านของปีที่แล้ว เขาจะเน้นการพัฒนา ต่อเนื่อง และยั่งยืน ของชุมชนที่เราเลือก

องค์ประกอบที่ 4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ระบบและกลไก เหมือนเดิม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ของคณะมี 2 ตัวบ่งชี้ แต่พอของระดับมหาวิทยาลัยมี 3 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 เหมือนเดิม เป็นเรื่องของการบริหารจัดการของระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเกิดจากการรวม องค์ 7, 8, 9 แต่เป็นในมุมมองของมหาวิทยาลัย มี 7 ข้อ นับจำนวนข้อ



ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นผลการบริหารงานของคณะ คือ คะแนนเฉลี่ยระดับคณะ มี 13 ตัว จับรวม ทหาร 13 จะได้คะแนนระดับคณะ เสร็จแล้วเอาคะแนนระดับคณะมาใส่ใน 5.2 มี 10 คณะ ก็รวม 10 ตัว จับทหาร 10 ดูเหมือนจะ



ข้าซ้ซนถ้่วเคราะห้ทางสถิตติ ยอมรับว้่วซ้่ว แต่ซ้่วให้เหมือนทุกมหาวิทยาลัย เพราะเราต้องการให้มหาวิทยาลัยลงไปดูแลคณะด้วย มิฉะนั้ มหาวิทยาลัยไม่ลงไปช่วยการบริหารจัดการคณะ เราเลยเอาคะแนนคณะมาเฉลี่ย กรรมการสภาก็เห็นคะแนนคณะว่าได้เท่าไร



ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับประกันคุณภาพพระดบัหลักสูตรและคณะ กำลังปรับปรุงคู่มือเรื่อง wording แก้ไขให้ถูกต้อง ความหมายคือ มหาวิทยาลัยต้องวางระบบประกันคุณภาพของทุกคณะ ทุกหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ สำนั้งานอธิการบดี หน่วยงานศูนย์ สถาบันต่างๆ ในมหาวิทยาลัยต้องมีประกันคุณภาพ ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยตาม organization chart ต้องมีประกันคุณภาพเข้าไปคุม ท่านจะเข้าไปประเมินอย่างไรท่านต้องวางระบบเอง จะใช้ตัวบ่งชี้้อย่างไร มีคณะกรรมการ การจัดสรรงบประมาณ มีการนำผลประเมินระดับหลักสูตรและคณะมาปรับปรุง เพราะฉะนั้ 5.3 เป็นการเน้นย้่าให้มหาวิทยาลัยให้ลงมาช่วยประเมินคุณภาพพระดบัหลักสูตรและคณะ 5.3 องค์ประกอบที่ 5 มี 3 ตัว 5.1 การบริหารสถาบัน 5.2 การบริหารของคณะ เป็นคะแนนเฉลี่ยของคณะทุกคณะ 5.3 ระบบการกำกับติดตามประกันคุณภาพหลักสูตรและ คณะ มี 13 ตัว เมื่อเทียบสถาบัน เอาตัวเลขนี้รวมจับหาร 13



เมื่อท่านติดปัญหาสถาบัน และคณะ เราพยายามเชื่อมตัวบ่งชี้และคะแนน จะเห็นว่าทั้งหมดระดับคณะและสถาบัน ท่านไม่ต้องทำอะไรใหม่ เพียงแต่ทำให้เขียน format รูปแบบใหม่ เพราะตัวบ่งชี้เหมือนเดิม แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงมากในระดับหลักสูตร TQF กับเกณฑ์มาตรฐาน





	<p>สงสัยในแนวคิดเพราะว่าในกระบวนการต่าง ๆ ในการเทียบเคียงในศาสตร์เดียวกันก็ตี มีความรู้สึกอึดอัดเพราะว่า กระบวนการสร้างตัวบ่งชี้เป็นการแข่งขัน/เทียบเคียง การเปรียบเทียบกับ คนอื่น ๆ เกิดการแข่งขัน ในเชิงไม่เป็นมิตร ทำให้แย้งกันให้ดีกว่า concept นี้เกี่ยวกับการทำงาน ปกติก็ใช้ฐานจากคำว่า ฉันทะ จิตตะ วิริยะ คือต้องมาจากความชอบก่อน ในการทำงานเพื่อให้เกิด ประโยชน์ให้เกิดความก้าวหน้า แต่เท่าที่วิทยาการพูดมาไม่ได้เกิดขึ้นจากฐานตรงนี้ ?</p>
	<p>เรากำลังเข้าสู่กระบวนการแข่งขัน ถึงแม้เราจะปฏิเสธแต่ด้วยสังคมมันถูกขับเคลื่อนแบบนี้ เห็น ด้วยที่เราใช้คำว่า Globalization บางคนเรียกโภภรรลัยเซชั่น แต่เราต้องอยู่บน concept ว่า การ แข่งขันครั้งนี้เป็นการแข่งขันกันทำดี แข่งขันเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ขึ้นมาอยู่ในแนวหน้าให้มีคุณภาพ ขึ้น เพื่อช่วยกันผลิตบัณฑิต ที่มีคุณภาพสู่สังคม อีกมุมมองหนึ่งกระบวนการตรงนี้ถูกปูพื้นฐาน concept ลงไปในระดับหลักสูตร ระดับผู้ดำเนินการ สิ่งที่ต้องการคือ สร้างให้เกิดความตระหนักใน คุณภาพของผลผลิตที่ผลิตออกไปมีมุมมองไม่ว่าสายวิทยาศาสตร์ ศิลปะ บางครั้ง เทียบกันไม่ได้ พุด ในคนละแนวคิด ดังนั้นตัวบ่งชี้ที่จะสะท้อนในสังคมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์มีลักษณะเฉพาะ เราใช้ระบบ Peer คือผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้รู้ในสาขาวิชานั้นเพื่อมาประเมิน ระบบ Peer จะช่วย แต่ถ้าเอาสายอื่นมา ตัดสินจะถูกมอง จะเกิดปัญหา ผู้ทรงวุฒิในสาขา จะ justment ว่าเรามีคุณภาพขนาดไหน และเมื่อ เราเทียบต่างประเทศ เราจะสามารถไปยืนอยู่ในสถานการณ์แบบไหน ถ้าเราไม่เตรียมความพร้อมลูก ศิษย์ ๆ จะไม่สามารถยืนอยู่ในสังคมได้</p> <p>จะรับ concept นี้แจ้งกลับไปเพราะคิดว่าหลายๆ ตัวบ่งชี้ยังไม่สะท้อนถึงความเป็นธรรมชาติของ แต่ละกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งสิ่งที่สะท้อนกลับมาจะนำกลับสู่คณะกรรมการ กกอ. และอาจจะมีมากกว่า 1 ระบบในการประเมินคุณภาพภายใน</p>



	<p>เราต้องไปขอผลประเมินหลักสูตรจากต่างประเทศมาเทียบเคียงอย่างไร ?</p>
	<p>เราไม่ได้เอาผลมาเทียบเคียง เราเอาผลการดำเนินงานที่เขาทำอยู่ ยกตัวอย่าง เช่นระบบการรับ นักศึกษา เข้ามาในหลักสูตร สมมุติ เป็นหลักสูตรเดียวกันในประเทศไทย เราก็จะดูของต่างประเทศ หลักสูตรเดียวกันเขารับอย่างไร ได้คุณภาพไหม ได้เด็กที่จะมาเรียนที่ตัวเองต้องการไหม โดยเฉพาะ ใ้ ใหม่ สายศิลปะ คือ ต้องมีวิธีการเลือกเด็กที่มีกระบวนการเฉพาะ ดังนั้น เขาจะเอากระบวนการมา เทียบ เป็นการเทียบกระบวนการ</p>



	<p>เหตุใดจึงไม่ให้แต่ละหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศประชุมหาเกณฑ์ร่วมกัน ?</p>
	<p>ประเทศบางครึ่งมีอะไรกลับหัว กลับหาง มองอะไร มคอ. 1 ต้องออกมาก่อน มคอ. 2 แต่ขณะนี้ มคอ. 2 ออกมาก่อน มคอ. 1 ลูกเกิดก่อนพ่อแม่ เกิดปัญหาข้อมูลที่มาถึง สกอ. บอกว่าบัณฑิตปริญญาเดียวกัน (ชื่อปริญญาเดียวกัน) แต่คุณภาพต่างกัน คนละขั้ว คือไม่ได้ยึด มคอ. 1 คำว่า มคอ. 1 คือกรอบที่ทุกคน มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรเดียวกันต้องมานั่งดู คูยกัน คณบดีคุยกันในกลุ่มเดียวกัน แล้ว set มคอ. 1 เป็นกรอบเสร็จแล้วแต่ละมหาวิทยาลัยเอา มคอ. 1 มาดำเนินการยกเป็น มคอ. 2 โดยยึดกรอบนั้นและเติมอัตลักษณ์/เอกลักษณ์ จุดเด่นแต่ตัด มคอ. 1 ออกไม่ได้ คือขั้นต่ำที่ต้องทำเพราะบัณฑิตชื่อปริญญานี้มีมาตรฐานผลการเรียนรู้เหมือนกัน กระบวนการเรียนรู้เหมือนกัน</p>


	<p>ต้องการทุกหลักสูตรในสถาบันการศึกษา มีเท่าเทียมกัน คุณภาพเดียวกัน เรื่องงบประมาณ ?</p>
	<p>ได้รับข้อมูลจากกลุ่มราชภัฏ ราชวมงคล มีปัญหาเรื่องงบประมาณที่ไม่เท่าเทียมกัน ต้องไปแก้การบริหารจัดการในระดับประเทศ สมัยเป็นบอร์ดสมศ. เอาอง.งบประมาณมานั่งเป็นกรรมการด้วย แต่เวลาไปจัดสรรงบประมาณจริงๆ สำนักงบไม่ได้ดูเลย ผลอันนี้ ก็ไปจัดสรรงบในระบบเดิม แล้วแต่ใครมีข้อมูลอย่างไรไปเจรจากับสำนักงบประมาณ งบประมาณต่างๆ ไม่ได้ลงถึงคุณภาพ ถ้าลงมาถึงเราจะรู้ที่เขียนแผนพัฒนาอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 เราพูดถึง Quality cost ไม่พูดแค่ unit cost อย่างเดียว แต่สำนักงบประมาณก็ยังไม่ได้เอาไปดำเนินการ รัฐมนตรี 3 คนที่ผมไปพบเอาแผนนี้มาจับใส่มือท่านก็ไม่ขยับถือเป็นประเด็น ตอบแทนท่านไม่ได้ ที่ถามมาเรามีหลักคิดว่า เราต้องมี Resource ขึ้นต่ำ ส่งเสริมเข้าไปทุกหลักสูตรเราถึงจะได้คุณภาพตามนี้</p>


	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกณฑ์ประกาศใช้ปี 2557 เริ่มสิงหาคมที่ผ่านมา แต่ว่าเกณฑ์ยังไม่ถึงปัจจุบันยังต้องคุยอีก จะใช้ปฏิบัติได้จริงหรือเปล่านั้นที่ปรับอยู่ในปัจจุบัน หรือจะรอให้หนึ่งก่อน ? ประกาศปีหน้า ฉบับร่างถ้ารับเกณฑ์นี้ จะแพร่ต่อผู้รับการประเมินไหม? 2. ผมในฐานะเป็นรองประธานสภาศิลปะประเทศไทย มีประชุมกัน เพื่อแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องสามารถสะท้อนกลับไปที่ประกันคุณภาพได้ไหม? หรือมีสิทธิ์ที่ไม่เห็นด้วยในบางเรื่อง ได้ไหมเป็นต้น หรือว่าต้องรับความไม่เห็นด้วยไปทำงาน มีความสุขไหม? 3. ในฐานะ คณะฯ เป็นนักร้องแบบคิดแตกต่างกันแม้สอนเหมือนกันในบางมหาวิทยาลัยไม่เหมือนกันเลย เพราะ designer สอนให้ไม่เหมือนกัน เมื่อไรที่เหมือนกันคือ copy สกอ. ได้คำนึงไหมว่ามีชีวิตภาพการสอนที่แตกต่างกันแม้สาขาเดียวกัน สมมุติบางสาขาเราสอนเป็นเจ้าของของโลก คณะมัณฑนศิลป์ไม่เหมือนใครในโลก ? 4. ต้องเปิดช่องประเด็น นวัตกรรมการศึกษาแนวใหม่ประเมินใหม่ในรูปแบบเดียวกัน องค์ความรู้ใหม่ จะไม่เกิดขึ้นโดยเฉพาะการออกแบบต้องสร้างองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นเสมอ เรื่องคุณภาพอยู่ที่เด็กจบออกไปแล้วมีคุณภาพหรือไม่ ถ้าประเมินแล้ว เด็กไม่มีคุณภาพ แล้วเราจะประเมินไปทำไม ถ้าเด็กมีคุณภาพก็ตอบทุกอย่างอยู่แล้วทั้งหมดเพราะเด็กเรามีคุณภาพสมมุติแบบนั้น กระบวนการต่างๆที่ทำไว้เป็น paper work มคอ. 2 เด็กมีคุณภาพจริงๆ ในสังคมสะท้อนให้กลับทางนี้ไปพิจารณาด้วย ว่าเราจะทำ paper work จนจิตวิญญาณของครูหายไป ไปดูกลายเป็นความ เป็นครูหายยึดแต่เอกสาร หลักสูตรๆ อาจเป็นหลักสูตรแรกของโลก ถ้ามีหมายถึงต้องเทียบเคียงกับ
---	---



	<p>ต่างประเทศ ปัจจุบัน AEC เป็นอันดับต้นๆ เรากำลังร่างหลักสูตรที่คนอื่นไม่มี เราบูรณาการศิลปกรรมศาสตร์กันได้ เป็นหลักสูตรที่ไม่มีคนอื่นเทียบเพราะเราทำของเรา ไม่จำเป็นต้องไปเทียบเคียง แต่เด็กมีคุณภาพก็ได้ หลักสูตรแบบนี้ ต้องสะท้อนกลับไปใหม่ ก่อนจะมีการประเมินแบบนี้ต้องมีการคุยกันก่อนหรือประเมินเลยว่าเราได้คะแนนเท่าไร ความสุขเท่าไรที่ทุกคนมาเรียน ความสุขการสอนก็สำคัญ เป็นตัวชี้วัดที่ดีไม่เคยปฏิเสธตัวชี้วัดแต่ถ้าเป็นตัวชี้วัดถามผู้ปฏิบัติก่อนออกเกณฑ์ไปดีที่สุดแล้วปฏิรูปการศึกษาถ้าประเมินแบบนี้แล้วประเทศชาติยังถดถอย แล้วประกันคุณภาพจะมีประโยชน์อะไรทำให้เราต้อง Ranking ระดับโลกเกิดขึ้นใน ประเมินมาก แต่มหาวิทยาลัยสุดท้ายแล้วเด็กไม่มีคุณภาพ</p>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นประเด็นที่ดีสะท้อนเพราะสิ่งที่พูดได้คุยกับคณะกรรมการฯ มากเลย เห็นด้วยเรื่องเกณฑ์ นี้ บางส่วน ขอให้การประเมินปี 2557 เป็นการประเมินนำร่อง ยอมรับแล้ว มีเปลี่ยนแปลงเราปรับได้ โดย 11 กลุ่มนั้น คือการนำร่อง ถ้ากลุ่มศิลปศาสตร์อยาก volunteer ทำเรื่องมาขอให้ทดสอบเอา ตัวบ่งชี้ชุดนี้ไปทดสอบว่าใช้ได้ไหม ตรงไหนใช้ไม่ได้ เดียว feedback กลับ 2. สิ่งที่เราวิตกกังวลจริงๆ มคอ. 1 คือต้นแบบที่เป็นกรอบ ถ้าท่านมีหลักสูตรเดียวในโลก มคอ. 2 ของท่านเป็น มคอ. 1 ชุดเดียวกัน แต่ถ้ามีหลักสูตรที่ 2 เริ่มเปิดสอนเหมือนกัน เขาต้องอิงกับท่านทันที เพราะเราประกาศมีหลักสูตรเดียวในโลก ผมเห็นด้วยว่าแล้วจะสะท้อนนวัตกรรมอะไรใหม่ๆ ไป บล็อกใหม่? คำตอบคือ ไม่ มคอ. 2 อิงกรอบโดเมนตาม มคอ. 1 หลังจากนั้นแต่ละคณะฯ ไปดำเนินการเอง เขียนแผนกลยุทธ์สอนเอง หานวัตกรรมใหม่สอนกันเอง รายละเอียดการประเมินผู้ประเมินไม่มีตัวบล็อกเลย เปิด open ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินใจให้คะแนนเท่าไรแล้วแต่ท่านๆ เห็นว่าการสอนนี้ดี ถ้าเห็นว่าสอนมีนวัตกรรม ก็ให้คะแนนเลย มีอะไรใหม่ สอนใหม่ดี ๆ บอกเลยไม่ได้ บล็อกเหมือนในอดีต บล็อกเป็นข้อๆ ไม่มีข้อกรรมการฯ 3 คนนี้นั่งประชุมแล้วตัดสินใจ กรรมการคือ สาขาเดียวกัน ศิลปะศาสตร์ ผู้ประเมินมาจากศิลปะศาสตร์ กรรมการฯจะรู้ดี หลักสูตรเดียวในโลก เทคนิคเดียวในโลก เราไม่ได้ดูแค่จำนวนว่ามีเด็กเท่าไร อาจารย์เท่าไร ผลงานเท่าไร วิธีการ Peer Review กระบวนการตรงนี้ ไม่ได้บล็อก ผมเห็นด้วย ถ้าสมาคมวิชาชีพ กลุ่มคณบดีศิลปะศาสตร์ ไปนั่งคุยประชุมยกร่างเป็น มคอ. 1 เป็นตัวตั้งเขียนกรอบมา แล้วแต่ละที่เอา มคอ. 2 มาใส่ ต้องการการพัฒนาคุณภาพร่วมกัน กรอบ concept มีสิทธิคิดหาสามารถหาวิธีการใหม่ๆ แต่ผลสุดท้ายต้องดูผลว่า บัณฑิตที่จบมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ concept มคอ. ไม่ได้ยึดกรอบเดิมเรายึดกรอบ มคอ. ซึ่งเป็นอิสระผมได้ comment ถึงสกอ. จริงๆ เบื้องต้น สกอ. ควรเกิดการประชุม ยกร่าง มคอ. 1 ให้ครบทุกหลักสูตรก่อน แล้วต่อด้วย มคอ. 2 แต่อยู่ดีๆ มี มคอ. 2 ครบทุกรายวิชา เช่นแพทย์ผมไปช่วยทำพอทำเสร็จส่ง สกอ. บอกว่าต้องรอ กรรมการฯ มายกร่าง มคอ. 1 ก่อน เราบอกว่าได้ยกร่างทุกหลักสูตรแล้วแม้แต่หลักสูตรแพทยศาสตร์ใช้ได้เลย ใช้ไม่ได้ตามระเบียบต้องมี กรรมการ 1 ชุดต้องร่าง นี่คือการระบบราชการที่ต้องทำแบบนี้ผมได้เสนอ สกอ. ภายใน 1 ปี สกอ. เป็นคน organize ให้ทุกหลักสูตรไปรวมตัวกัน ครบหมด 1 ปี เพราะต่างคน ต่างทำ แล้วมารวมแล้วเปลี่ยน มคอ. 1 ได้ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของสังคม เปลี่ยนแปลง มคอ. 1 เปลี่ยนแปลง มคอ. 2 คุยในเชิง concept แบบนี้คือ ขอให้ทำความเข้าใจแล้วอยากให้ทุกท่านมามีส่วนร่วม ช่วยดำเนินการยกร่าง มคอ. 1 ออกมา ผมได้ผลักดันไปที่ สกอ. หลายครั้งแล้ว ติดขัด และเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร สกอ. ในช่วง 2-3 ปีนี้ ทำให้ทุกอย่างสะดุด



	<p>มี 2 ประเด็น ประเด็นที่ 1 ที่อาจารย์พูดเรื่องทวนสอบ ดูว่าเด็กชื่อสัตย์ใหม่ อาจารย์จะทราบได้อย่างไรบ้างว่าเด็ก 10 คน นี้ที่บ้านสอนมาดี จะมาชื่อสัตย์หลังเรียนวิชาของอาจารย์ อย่างรายวิชา food for healthy กินข้าวใส่กล่องโฟมมีสารก่อมะเร็ง ถ้ามององค์ความรู้ตอบข้อสอบทำได้ เราเห็นเด็กรับน้องใช้กล่องโฟมรับน้องเมื่อเขาอยู่ปี 2 มีมากมายเหตุผล รู้ทั้งรู้ แต่เลือกร้านอร่อย สำคัญกว่าสุขภาพ มีอื่นๆ อีกมากมาย ถ้ามองว่าตรงนี้ผู้สอน false ใหม่ ที่ไม่สามารถสอนเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กได้</p>
	<p>อาจารย์ต้องตัดคำว่า ชื่อสัตย์ออก ใน curriculum mapping ตัดในวัตถุประสงค์ในรายวิชาออก เพราะนี่คือ outcome คือสิ่งที่จะสอนเขา และยอมรับว่าหลักสูตรเราให้แค่ความรู้ เทียบหลักสูตรเดียวของเรากับหลักสูตรของที่อื่นว่าอย่างไร เป็นการ compare คุณภาพ เราต้องกล้ายอมรับ ถ้าเราทำไม่ได้อย่าไปเขียนอยู่ใน curriculum mapping โดยเรายอมรับหลักสูตรแบบนี้ แต่เราต้องไปดูหลักสูตรอื่นว่าเขาทำได้ไหม ถ้าเขาทำได้ เราต้องเรียนรู้ แต่ผมถึงบอกว่าตอนนี้เราเข้าใจผิดในการเขียน subset ของ curriculum ที่อาจารย์พูดถึงว่าเขียน 6 7 ประเด็นในนั้น ไม่ได้ อันนั้นเป็นการเขียนในลักษณะ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ สร้างเกิดหรือไม่เกิดเราไม่รู้ แต่ขณะนี้ outcome base เราจะต้องเอา outcome ที่ได้จริงๆ มา declare อย่างพยายามกลัวว่าจะเสียหาย ไม่นะ ไม่เสียหาย หลักสูตรเราเป็นแบบนี้จริงๆ ไม่งั้นเราโกหกว่าหลักสูตรเรา ทำนุนี้ นั่น ยอมรับว่าต้องมานั่งคุยกันใหม่ถ้าจะทำ TQA outcome base</p>



	<p>รายวิชาพื้นฐานที่สอน ต่างหลักสูตรกัน ต่างคนสอนกัน มคอ. 3 = 1 หลักสูตร มคอ. 5 = 3 หลักสูตร base on อะไร ?</p>
	<p>base on คนที่เข้ามาเรียน เช่น มีเด็กมาจาก 3 หลักสูตร เข้ามาคนละระบบ เพื่อเป็นบัณฑิตคนละแบบ เามาสอนด้วยวิชาเดียวกันก็ไม่ว่า แต่ต้องการให้ท่านประเมินว่าเด็กกลุ่มนี้ผลการประเมินเป็นอย่างไร มีปัญหาอย่างไร เพื่อให้เจ้าของหลักสูตรได้รู้ เพราะเป็นเด็กของหลักสูตรเขา เรามีหน้าที่เป็นคนสอน เจ้าของหลักสูตรคือ 5 คนนี้จะต้องรับไป แต่ถ้าอาจารย์สอน 100 คน อยู่ใน 3 หลักสูตรนี้ แล้วมีเด็กมีปัญหา ให้ identify ว่ามาจากหลักสูตรไหน เหตุผลคือมุ่งไปที่หลักสูตร</p>



	<p>ถ้าสอนในกลุ่มแพทย์อาจจะต้องแยกรายวิชา ทั้งๆที่เป็นรายวิชาเดียวกัน เหตุผลว่าขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งแย้งว่า รายวิชา Gen.Ed คือ พื้นฐาน สอนให้เป็นคนเป็นคน อย่างวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ ไม่ว่าจะคณะแพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มองว่าเด็กต้องตระหนักสัณนิทว่าในเรื่องของโภชนาการ คือเขาต้องรู้แต่เขาจะเลือกกินหรือไม่เลือก เขาก็จะต้องรู้อีกว่า จะกินไก่ทอด หรือกินไก่ทอด KFC เขาต้องรู้ คือมองไม่ต่างว่าจะเป็นเด็กแพทย์หรือเด็กศึกษาศาสตร์ อาจให้ความสำคัญกับเด็กศึกษาศาสตร์มากกว่าด้วยเพราะไปสอนรุ่นต่อไป</p>
	<p>เห็นว่าไม่เห็นต้องแยก เพราะเป็นพื้นฐาน เป็นคน มองว่าพื้นฐานก็คือพื้นฐาน แค่อสอนให้เด็กคิดเป็น ใช้ชีวิตเป็น ในความคิดสำหรับ Gen.Ed สอนความเป็นมนุษย์ ถ้าหลักสูตรต้องการมากกว่านั้น ก็ต้องไปที่วิชาชีพของเขาแล้ว อย่าคาดหวังกับ Gen.Ed</p>



	<p>ซึ่งตรงนี้เห็นด้วยไม่แย้ง</p> <p>ถ้าวิชาที่เป็นพื้นฐานรหัสวิชาเดียว outcome จะต้องเป็น outcome เดียวกัน ก็ต้องถามเจ้าของหลักสูตรที่ส่งมาว่าต้องการ outcome แบบนี้ไหม ถ้าต้องการ จักรายวิชาเดียวกันสอนเหมือนกัน outcome เดียวกัน ถ้าผมเป็นเจ้าของหลักสูตร ผมบอกว่าเด็กแพทย์จำเป็นต้องรู้ลึกไปกว่าที่อาจารย์สอน ผมก็จะขอให้อาจารย์ว่าผมต้องการอะไรที่มากกว่านี้หน่อย อาจารย์ก็ต้องปรับ เพราะผมเป็นเจ้าของหลักสูตร เด็กของผมต้องรู้ตามแพทย์สภา บอกว่าเด็กต้องมีความรู้ เรื่องนี้ๆ ซึ่งตรงกับวิชาของอาจารย์ วิชาของอาจารย์ต้องสอนแล้ว ของ มคอ. 1 อาจารย์ในฐานะสอนก็ต้องเติมสิ่งที่ผมต้องการให้ผม เพราะถ้าไม่เติมก็ไม่มีคนสอนเพราะเป็นวิชา Gen.Ed นี่คือการบริหารเป็นรายหลักสูตร เจ้าของหลักสูตร ดูบัณฑิตของตัวเอง กรณีแบบนี้เกิดขึ้นในหลายมหาวิทยาลัย series สำคัญมากกว่าที่อาจารย์เล่า มีการขอเอา Gen.Ed มาสอนเองเพราะมีการทะเลาะกัน เนื่องจากเจ้าของหลักสูตรบอกว่า เป็นมาตรฐาน แต่ Gen.Ed บอกว่าจะสอนแบบนี้ ผมไม่ได้ dbase แยกกับอาจารย์ ทำความเข้าใจว่าเหมือนกับที่อาจารย์ set ไว้ ก็ส่งให้อาจารย์สอน ก็จบ ถ้ามีอะไรที่เพิ่มเติม บังคับ เขาจะต้องมาคุยกับอาจารย์ให้ช่วยเพิ่มเติมให้ โดเมนอันนี้เปลี่ยนนะ รหัสรายวิชานี้ เป็นรหัส 1 2 3 4 5 -A หรือ 345-B เพิ่มอะไรเข้าไป ยึดหลัก outcome base</p> <p>Gen.Ed ก็สอน แต่ถ้ามีรายวิชาที่สอนเพิ่มคุยกับอาจารย์ แต่ถ้าอาจารย์ยึด Gen.Ed แบบนี้ แต่กลุ่มของเด็กต้องการอะไรเฉพาะ เพราะเป็นหลักสูตรเฉพาะมา เขาก็ต้องมีรายวิชาสอนเพิ่มเติม ขาดเขย หรือวิงหาอาจารย์ เราไม่ได้แย้ง แต่ต้องการเห็น curriculum mapping ปี 1 – ปี 4 ให้เห็นภาพรวมว่าวิชาไหนตอบอะไร รายวิชาตอบแค่นี้ ไม่พอ รายวิชาอื่นต้องเติม หลักคิดของ outcome base เสียเวลามาก ไม่ happy กับ mapping ต้องมาวิเคราะห์รายวิชา กระบวนการสอนไม่ยุ่ง ท่านจะสอนอย่างไรสอน ทำอย่างไรก็ได้ ได้ผลสัมฤทธิ์แล้วจบ</p>
---	--



	<p>ขอย้อนไปเรื่องคุณธรรม จริยธรรม มีหลักสูตรไหนสามารถเปลี่ยนให้คนเป็นคนดีได้ 100 เปอร์เซ็นต์ แล้ว การวัดทำอย่างไรถึงจะออกเป็นรูปธรรม ?</p>
	<p>ยากมาก มีเวชจริยศาสตร์ จะไม่เขียน outcome base ว่าเด็กเป็นคนดี ผมจะเขียนประเด็นที่วัดได้ ปฏิบัติได้</p> <p>ขึ้นอยู่กับประเด็น เช่น อาจารย์เขียนว่าจิตอาสา ก็ต้องบอกว่าจะวัดจิตอาสาอย่างไร อาจารย์เขียนว่าซื่อสัตย์ก็ต้องบอกว่าวัดซื่อสัตย์อย่างไร</p>



	<p>มีลักษณะที่เป็นนามธรรมชัดเจน เพราะฉะนั้นจะเปลี่ยนนามธรรมเป็นรูปธรรมต้องทำอย่างไร แม้กระทั่งในระดับสูง ไม่งั้นการโง่กึนในแวดวงการเมืองไม่ละเทะ แบบนี้ ?</p>
	<p>เห็นด้วยกับอาจารย์ 100 เปอร์เซ็นต์ ที่เราเขียน โดเมนเราอาจจะเขียนมากเกินไป เราอาจจะเขียนกว้างเกินไป มีหลายประเด็น อย่างที่อาจารย์นำเสนอ 5 6 7 ประเด็น ผมกำลังย้อนถามท่าน เพราะท่านคือเจ้าของหลักสูตร ท่านเป็นคนออกแบบหลักสูตรเอง ท่านบอกว่าต้องการบัณฑิตหน้าตาแบบนี้ เป็นสิ่งที่เราต้องทำความเข้าใจ มีฉะนั้นหลายๆ ประเด็นท่านต้องไปตัดออก มีคำถามต่อ มคอ. 1 ปรับได้ไหม? คำตอบคือ ปรับได้ มคอ. 2 ที่ท่านเขียนแล้ว mapping กัน จุดดำเต็มหมด สามารถปรับได้ ไม่มีใครว่า แต่ท่านต้องยืนยันว่าเด็กจบ 4 ปี จะได้ outcome ตามที่หลักสูตรออกแบบไว้</p>



	<p>อาจารย์จะให้ดูหลักสูตรของอาจารย์ได้ไหม ? ว่าที่ mapping อย่างคณะแพทย อาจารย์ชี้ดวงอย่างไร อาจารย์เขียนคุณลักษณะแบบไหน เพื่อเป็นการกระชับเราจะเห็นตัวอย่างที่ถูกต้อง ?</p>
	<p>คณะของผมก็ตก ทำไม ? ถึงตก เพราะอาจารย์แพทย์ร้อยคน เป็นแบบนี้ มองภาพนี้ไม่ตรงกัน เพราะตก 1 รายวิชา ถือว่าตก ทางคณะแพทยเอา มคอ. 1 เป็นตัวตั้ง คือ เอาเกณฑ์แพทยสภาจับ หลังจากนั้นถ่ายทอดลงมา แต่ที่ผมเห็นปัญหา และเห็นทางออก อยากเห็นการทวนสอบแบบระดับหลักสูตร ที่เรียกว่า exit exam สุดท้ายไม่ได้สอบเพื่อเอาปริญญาบัตร แต่เป็นการสอบวัด Achievement ตอนปี 6 ผมได้เสนอคำๆ นี้ไปสมศ. เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ใช้คำว่า การสอบการรับรองคุณวุฒิสภาแห่งชาติ คนที่ทำคือคณะกรรมการ มคอ. 1 ผมยืนยัน ทุกหลักสูตรที่เปิดปริญญาบัตรเดียวกันควรจะรวมกัน คนบติที่เปิดในสาขาเดียวกันมารวมตัวกัน มานั่งคุยกัน ประธานหลักสูตรในปริญญาชื่อเดียวกัน แล้วมาสอบ exit exam ด้วยกัน นี่คือการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับหลักสูตร แต่ตอนนี้ไปถึงระดับรายวิชา ผมเห็นว่าหนักแต่พยายามจะช่วย การทวนสอบคืออะไร ของทางคณะฯ ผม ๆ ยังให้ตก เพราะต้องเชื่อมโยง วัดได้ หลายๆ เรื่องต้องให้ตัดออก ว่าวัดไม่ได้แต่เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้ มีวิชาเวชจริยศาสตร์ เรื่องของจริยธรรมสอนไม่ได้เป็น lecture แต่สอนได้เป็นวิเคราะห์ case Scenario การตัดสินใจคุณธรรม จริยธรรม ยากเพียงแต่บอกท่านต้องช่วยกัน ให้เป็นปัญหา แต่ละหลักสูตรทวนสอบจะไม่เหมือนกัน ท่านมีสิทธิ์เลือกรูปแบบไหนก็ได้ output outcome คือเอา มาปรับปรุงการสอนของอาจารย์ ให้เด็กได้ตาม 5 โดเมน ตามนั้น</p>



	<p>ถ้าสิงหา 58 เกิดมีหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งที่ไม่ผ่าน จะเกิดอะไรขึ้น แล้วหลักสูตรที่ไม่ผ่านนี้ จะขอประเมินใหม่ในปี 59 ผ่านให้ได้หรือไม่ ?</p>
	<p>ประเด็นนี้กำลังเสนอเข้าไป ยังไม่มีแนวทางการปฏิบัติ น่าจะเปิดโอกาสให้เราประเมินซ้ำใหม่ในปีถัดไป หลังจากปรับปรุงแล้วได้ นี่คือการระบบภายในระบบภายในท่านไม่ผ่าน ท่านสามารถสอบซ่อมได้ ซึ่งคิดว่าไม่ยาก อยากรู้ให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่งเรื่องไม่ผ่านอยู่ที่องค์ประกอบที่ 1 เท่านั้น ส่วนองค์ 2-6 อภิปรายต่อ ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ไม่ได้อยู่ในองค์ประกอบที่ 1 เป็นเรื่องของคุณภาพ 2-6 เป็นเรื่องของการให้คะแนนแสดงถึงคุณภาพของหลักสูตรเดียวกันแต่ต่างมหาวิทยาลัย ว่าใครมีคุณภาพสูงกว่ากัน ไม่เกี่ยวกับการผ่านหรือไม่ผ่านเฉพาะองค์ประกอบที่ 1 มีเกณฑ์ในระดับ ป.ตรี 4 ข้อ และป.บัณฑิต 12 ข้อ</p>



	<p>เวลาเราเขียนอาจมีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพอาจารย์ การเปรียบเทียบคุณภาพกับหลักสูตรอื่น หรือกับมหาวิทยาลัยอื่น ขนาดอาจารย์เราเองกว่าจะได้ข้อมูลแต่ละท่านขอแล้วขออีก เพราะฉะนั้นเราจะไปเปรียบเทียบกับที่อื่นอย่างไร ?</p>
	<p>ความหมายคือ 5 คนนั้น ต้องมาประชุมกันบ่อยต้องสร้างความตระหนัก ความเข้าใจให้กับ 5 ท่านนี้ว่า บทบาทหน้าที่ รวมทั้งสิ่งที่ท่านจะต้องช่วยกันเขียน มาบรรยายมาเสนอ เอาผลงานมารวมกัน เพราะแสดงถึงความเข้มแข็งของหลักสูตรท่าน ผมเข้าใจว่าในช่วงแรกยาก แต่ผลสุดท้าย ผลคือของ 5 ท่านที่ต้องดูแลรับผิดชอบ</p>



	<p>หมายถึง มหาวิทยาลัยที่จะเป็นคู่แข่งคู่แข่ง เราจะไปรู้ข้อมูลของคู่แข่งได้อย่างไร ?</p>
	<p>คู่แข่ง ดู 4.2 เป็นหลัก เพราะเป็นตัวเลขที่เป็น fact ในเชิงระบบเราต้องเป็นคนเลือกคู่แข่งเอง ดูว่าสิ่งที่เราเขียน เราไม่ได้เทียบทุกประเด็น เราจะเทียบบางประเด็น ยกตัวอย่าง เช่น ตัวเลขการคงอยู่ก็อื่นก็รายงานเราเห็นตัวเลขกันแต่ ไม่ใช่เอาตัวเลขมาเทียบกัน แต่เป็นการต้องดูคู่กับเหตุผล เราจะแสดงข้อมูลเชิงปริมาณ+คุณภาพเสมอ ความพึงพอใจของอาจารย์ต้องดูอย่างอื่นประกอบด้วย ซึ่งตรงนี้ท่านต้องเป็นผู้เลือกประเด็นเทียบเอง ถ้าใครเคยอบรม TQA จะรู้ว่าเป็นคนเลือกประเด็นเทียบเอง ที่คิดว่าเราได้เปรียบทางกลยุทธ์ ส่วนใหญ่คนที่ทำ TQA จะรู้ว่ายาก เพราะต้องหาประเด็นเทียบที่เชิงได้เปรียบ</p>



	<p>หลักสูตรที่ดีคือหลักสูตรโบราณคดี ซึ่งเป็นหลักสูตรเดียวในประเทศ โบราณคดีไม่มีคู่เทียบไม่ได้ เพราะต้องหาคู่เทียบกับต่างประเทศ ต้องเอาประเด็นไหนมาเทียบ ?</p>
	<p>ผมไม่ได้อยู่ใน filed ของอาจารย์ ถ้าท่านดูใน filed อาจารย์ต้องดูเชิงบริบทที่คล้ายๆ กัน เช่น ระบบการรับ และการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ต้องดูระบบของเราเป็นอย่างไรของเขา เป็นอย่างไรเห็นด้วยโดยเนื้อ แต่ผมก็ไม่รู้ว่าในโบราณคดีของอาจารย์มีประเด็นไหนที่เขาสามารถ compare โดยอาจเอาเรื่องผลงาน จำนวนอาจารย์ที่ outstanding มาเป็นคู่เทียบได้</p> <p>บางครั้งคู่เทียบ กรณีของอาจารย์เป็นหลักสูตรเดียวของโลก ไม่ต้องเทียบ เพราะมีหนึ่ง อาจเอาเรื่อง ผลงาน หรือ วิทยากรไม่เข้าใจบริบทของท่าน อีสาระในการเทียบ แต่ผู้ประเมินในสาขาจะมา comment เพราะรู้ในสาขานี้ๆ ไม่มีเกณฑ์ ไม่มีกรอบเลือกคู่เทียบ</p>



	<p>ในองค์ประกอบที่ 4 คุณภาพของอาจารย์ที่มีผลงานที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง ใน TCI กับ scopus ที่ผ่านคุณภาพอาจารย์สายมาด้านศิลปะใช้งานสร้างสรรค์ คือ ใช้งานสร้างสรรค์เทียบเคียงกับงานวิจัย เทียบเคียงการตีพิมพ์ผลงานบทความของอันใหม่ยังเทียบเคียงให้อยู่ใหม่คะ หลักสูตรป. เอก เป็น ผลงานด้านสร้างสรรค์ไม่ใช่ผลงานวิจัย ?</p>
	<p>ในกลุ่มสร้างสรรค์มีการให้หมวดคะแนนแบบเดียวกันคือ กลุ่มงานวิจัยให้คะแนนเหมือนกับ งานวิจัย 0.2, 0.4, 0.6 และ 1 เน้นเกณฑ์ของสายสร้างสรรค์ ในสายที่เกี่ยวกับด้านศิลปะ ถ้ามีการ รวมตัวกันของกลุ่มศิลปะ เขียน มคอ. 1 ร่วมกันแล้ว set ตัวบ่งชี้ร่วมกัน แล้วใช้ทั้งระบบของกลุ่ม ศิลปะ ให้ท่านเอาชุดนั้น declare สกอ. บอกว่า สกอ. ไม่ต้องมา สมาคมวิชาชีพที่มีตัวบ่งชี้เฉพาะ สกอ.ไม่ต้องประเมิน แต่ต้องรายงาน common dataset อยากให้เขียน มคอ. 1 ให้เสร็จเลย ถ้าเป็น หลักสูตรเดียวในประเทศไทย มคอ. 2 ของท่าน จะเป็น มคอ. 1 ถ้ามี 2 หลักสูตร ง่ายเลย โทรศัพท์มา นิ่งคุยกัน ตกลง มคอ. 1 เอาแบบนี้ละ มคอ. 2 มีความแตกต่างก็แล้วแต่ ถ้ามีเป็น 10 ก็เชิญประชุม อยากให้เกิดการดำเนินการแบบนี้อย่างรวดเร็ว เพราะผมมีความเห็นว่า ในการทวนสอบ หรือการดู คุณภาพ อยากเห็นที่มีคุณภาพ คือ การสอบ exit exam หรือทางวิชาชีพ Professional licenses วัดได้เลย</p>

	<p>ขณะนี้คณะดนตรี ในประเทศไทยมีแค่ 3 คณะวิชา เพียงแต่ว่า สาขาดนตรีจะอยู่ในศิลปกรรม ศาสตร์หลายๆ คณะๆ ประมาณ 20 กว่า ที่ผ่านมา มคอ. 1 ได้ทำไว้แล้ว และมี มคอ. 1 ที่เกี่ยวข้อง สาขาดนตรีไว้แล้ว แต่ชื่อบัณฑิตเป็นดุริยางคศาสตร์จะใช้ มคอ. 1 ที่เป็นศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ได้ ไหม ?</p>
	<p>ไม่ได้ อาจารย์ต้องยกร่าง มคอ. 1 ของอาจารย์เองใหม่ เพราะชื่อปริญญาต่างกันแล้ว อยากให้เห็น ความหลากหลาย ดุริยางคศาสตร์ของท่าน มี 3 ที่ แห่งประเทศไทย มาทำ มคอ. 1 หลังจากหลัง มคอ. 2 แล้วแต่จะจุดเน้นอะไรก็ว่ากัน แล้วรวมกันได้ สิ้นปีเอาบัณฑิตมาสอบรวมกัน จะสอบที่ไหน เป็นเรื่องของท่าน แล้วจะรู้เลยว่าคุณภาพบัณฑิตระหว่าง 3 แห่งเป็นอย่างไร แต่ผมไม่อยากจะเกิด Ranking แบบนี้ ผมอยากให้ Declare ว่าคุณภาพของเราเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับ เมื่อเปิดอาเซียน</p>


	<p>คณะครุศึกษาศาสตร์มีอีกหลักสูตรหนึ่ง ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ หลักสูตรดนตรีและธุรกิจบันเทิง ตัวปริญญาเป็นศิลปศาสตรบัณฑิต ?</p>
	<p>ศิลปศาสตรบัณฑิตตรงนั้น ต้องรวมตัวกับศิลปกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบริหาร แต่ถ้าหลักสูตรของท่านเป็นหนึ่งเดียวในประเทศไทย ก็คือดนตรีกับการบริหารจัดการมีหลักสูตรอยู่ที่นี้แห่งเดียว ท่านยกร่าง มคอ. 1 เอง มคอ. 2 เอง แล้วถ้าใครจะเปิดศิลปศาสตรบัณฑิตที่ตรงกับท่านต้องมา join กับท่าน นั่นเป็นหลักคิด</p>


	<p>หัวข้อที่ 1 การวางระบบผู้สอนในเอกสาร หน้า 45 ข้อ 2 วงเล็บท้ายข้อ นักศึกษาควรได้เรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนเดิมไม่เกิน 3 วิชา คิดว่าเป็นอุปสรรค ?</p>
	<p>อันนั้นเป็นตัวอย่งให้ท่านเฉยๆ ท่านอาจไม่ต้องพูดประเด็นนี้เลย ไม่ได้หมายถึงตัดคะแนนท่าน เขาจะพิจารณาแบบนี้ ถ้าอาจารย์ผู้สอนโดยเฉพาะบัณฑิตศึกษา ถ้าอาจารย์คนเดียวสอนตลอด concept อิงกับท่านนี้ท่านเดียว ไม่ได้มีความหลากหลายในความคิด เพราะถ้าเจออาจารย์หลายๆ ท่าน จะได้รับวิธีคิดที่หลากหลาย tactical thinking ถ้าเชิญท่านอื่นมาสอนอีก 2 -3 คน ท่านจะรู้จักคิดต่าง ท่านจะได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ด้วยตัวท่านเอง</p>


	<p>ในทางปฏิบัติสายวิทยาศาสตร์มีวิชา lecture กับ LAB ควบคู่กันไป คือถ้าสมมุติว่าอาจารย์คนหนึ่งสอน lecture ควบ LAB 2 ก็จะกลายเป็น 4 รายวิชาแล้ว แล้วดูรหัสคนละรหัสกัน</p>
	<p>คำว่ารายวิชานี้ ต้องเข้าใจ ถือเป็น 1 รายวิชา lecture กับ LAB ไม่ครับ เขาจะดู topic มากกว่า ผมถึงบอกว่าย่หนักใจที่จะจุง concept เพราะทฤษฎีกับปฏิบัติต้องไปด้วยกัน หลักคิด คือ topic เดียว แต่อาจแบ่งเป็น LAB หรือ lecture มี lecture1 lecture2 อาจารย์คนเดียวไม่มีปัญหา เพราะว่า expert ทางด้านนั้น ผมเห็นด้วย ถามว่าประเด็นนั้นเอามาตัดคะแนนไหม ไม่ เขาให้ท่านไปเขียนวิเคราะห์มาเฉยๆ ไม่เกี่ยวกับการตัดคะแนน เป็นเรื่องของ justment</p>


	<p>หน้า 48 – 49 ตัวบ่งชี้ 5.3 ระบบการประเมินผู้เรียน ยกตัวอย่าง เกณฑ์การประเมิน มีระบบ หมายถึง ผมต้องมีระบบตามแนวทางการประเมิน 12 ข้อ ใช่หรือไม่ คณะต้องมีระบบในการเรียนรู้ คณะต้องมีการกำกับ ข้อ 8 การส่งเสริม exit exam ตามมาตรฐาน TQF จำเป็นต้องมีใช่หรือไม่ กรรมการดูระบบข้อ 1 -12 เลยใช่หรือไม่ ?</p>
	<p>ถ้าอาจารย์มี ต้องเล่า เล่าให้ฟังทั้งหลักสูตร มีระบบการประเมิน จะเขียนให้ตรง ประเด็น ระบบแต่ละโดเมนทำอย่างไร อิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม มีการบันทึก portfolio ใหม่ บันทึกคะแนนเด็กใหม่ มีกระบวนการตัดคะแนนเด็ก เพิ่มคะแนนเด็กอย่างไร ในแต่ละประเด็น ถ้าเขียนบรรยายให้ละเอียด มีการประเมิน การทวนสอบผลสัมฤทธิ์และการ มี exit exam แสดงว่าระบบของท่านดี ครอบคลุม มีหลากหลายตั้งแต่รายวิชาไปถึงระดับหลักสูตร ถ้ามี กรรมการให้คะแนนมากขึ้น ถ้าท่านไม่มี ไม่ได้</p>

หมายความว่าตก เพราะคะแนนใน part นี้คือคะแนนคุณภาพ ท่านผ่านมาตรฐานมาแล้ว เพราะอีกที่หนึ่งมี เขาจะได้คะแนนสูงกว่าท่าน แต่ท่านมี หลักสูตรอื่นไม่มี ท่านก็จะได้คะแนนสูงกว่า เขาจะดูตามที่อาจารย์เขียน และจะดูตามกรอบที่ควรจะเป็นในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ คนประเมินเป็นคนในวงการ/สาขาของท่าน


 ระดับหลักสูตร ผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์ 5 คน นี้ กรณีของอาจารย์ท่านนี้ ดู โท คู่เอก ถ้าม่า นับอย่างไร และอาจารย์ท่านหนึ่งคุมโทอยู่แล้วไปโทพหุได้หรือไม่ ?


 สมมุติว่าผมคุมทั้งโทและเอก ผมมีวิจัย 5 เรื่อง ผมก็เอาวิจัย 5 เรื่อง declare ในโท ผมก็เอา 5 เรื่องเดิม ไป declare ในเอก ได้อีก 2 ครั้ง เพราะ หลักสูตรโทเทียบกับโท หลักสูตรเอกเทียบกับเอก ต่างมหาวิทยาลัย นับซ้ำได้ สามารถนับได้ 2 แต่ถ้าเป็นตรีพหุ ไม่ได้ เอกพหุ ได้



 กรณีที่เราเอาอาจารย์ประจำจากคณะวิชามาประจำหลักสูตร มาเป็นอาจารย์ผู้สอน เรานับเป็นอาจารย์ประจำของบัณฑิตวิทยาลัย ที่มีหลักสูตรพหุวิทยาการ ได้ไหมคะ ?



 พหุ มี 2 คณะ มาร่วมกัน คณะที่ 1 มี 2 คน คณะที่ 2 ส่งมา 3 รวมเป็น 5 คน คำว่านับอาจารย์ประจำคณะก็คือ เอา 2 คนนี้กลับไปนับย้อน คือ หลักสูตรนี้จะไม่นับอาจารย์ประจำหลักสูตร ตรงนี้ไม่ให้ นับ แต่ให้ นับสองคนนี้กลับเข้าไปคณะ แต่ถ้า 2 คนนี้เกิดไปซ้ำเพราะว่าอยู่ในอาจารย์ประจำ หลักสูตรอีกหนึ่งหลักสูตรโทอยู่แล้ว ก็นับได้แค่อาจารย์ประจำหลักสูตรโท ตรงนี้ก็ไม่ต้องนับ เพราะถ้า ดูตัวบ่งชี้ระดับคณะ คือ อาจารย์ทุกคนที่สังกัดคณะ ไม่ว่าจะอยู่ 1 หรือว่า 2 หลักสูตร ก็นับแค่ 1 หลักสูตร นับตัวอาจารย์เป็นตัวบุคคล

การเป็น co adviser ไม่จำกัดจำนวน adviser เท่านั้นที่นับ 5 คน ถ้า 6-10 คน ต้องขอสภามหาวิทยาลัย เกิน 10 คน ไม่ได้ แต่ co adviser ไม่เกี่ยวจะจำนวนเท่าไรก็ได้ถ้าท่านมีศักยภาพ



 กรณีอาจารย์ประจำลาศึกษาต่อ ผลงานที่เกิดขึ้นในระหว่างศึกษาต่อนับอย่างไรคะ และผลงาน adviser ไปนับอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งถูกต้องไหมคะ ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเดียวกัน เช่น นักศึกษาปริญญาเอก แล้วทำ thesis ผลงานนี้อยู่ที่มหาวิทยาลัยที่เราไปเรียน แล้วผลงานที่เกิดขึ้นระหว่างตีพิมพ์นับอย่างไร ?



 อาจารย์ประจำแล้วลาศึกษาต่อ จะนับในระดับคณะ นับได้ตามเงื่อนไขเดิม สามารถนับได้ แสดงว่าอาจารย์ประจำสังกัดมหาวิทยาลัยใดนับเป็นผลงานอาจารย์ประจำสังกัดมหาวิทยาลัยนั้น เป็นประเด็นที่น่าสนใจ status ตอนนั้นเขาเป็นทั้งผู้เรียนและขณะเดียวกันก็เป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตรรอบที่แล้ว นับได้ทั้ง 2 ที่ ขณะนี้น่าจะมีข่าวดี สมมุติว่าอาจารย์เป็น adviser ดูแล thesis ปกติเราจะนับให้เป็นผลงานของเด็ก แต่มีชื่อของอาจารย์เป็น adviser อยู่ตรงนั้น แต่ตอนนี้มีการตีความให้เกิดประโยชน์ว่าอาจารย์มีส่วนร่วมด้วย ก็น่าจะทำให้เป็นผลงานของอาจารย์ มติกำลังเข้าที่ประชุมจะให้ นับทั้งของเด็ก โท - เอก รวมให้ นับเป็นของอาจารย์ด้วย



	<p>ในตัวอย่างที่ 5.2 การวางระบบผู้สอน มีเรื่องของระดับบัณฑิตศึกษา ให้กำกับให้อาจารย์พิเศษที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีการผลิตผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง กรณีที่มหาวิทยาลัยมุ่งเป้าเชิญอาจารย์พิเศษที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในวงการธุรกิจ หรือว่ามีประสบการณ์สายอาชีพอื่นๆ ในลักษณะนี้หมายรวมถึง ประสบการณ์ของอาจารย์พิเศษด้วยหรือไม่ ไม่จำเป็นต้องเป็นผลงาน academic ที่มหาวิทยาลัยผลิต?</p>
	<p>ใช่ เราตีความเป็นความเชี่ยวชาญ แต่ทำนั้นมาเป็นแค่ co adviser ต้องเข้าใจว่าไม่ใช่ adviser</p>





	<p>ถ้าหากว่า mapping หลักสูตรที่ผมรับผิดชอบอยู่แยกระหว่างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาที่สอนให้ภาคหรือคณะอื่น เป็น 3 ชุด ไม่จำเป็นต้องรวมกันได้ไหม สงสัย concept เพื่อให้รวมกันคือ เช็กให้ชัดว่าหลังเด็กเรียนหลักสูตรนั้น มีจุดดำครบทุกทักษะหรือเปล่าครับ</p> <p>คือโดยวิชาบังคับของภาควิชาได้มีการ จัดการปรับตัว mapping ให้ เฉพาะวิชาบังคับในภาควิชาครบทุกองค์ประกอบในโดเมนแล้ว แบบนี้จะยังคงแบบเดิมได้หรือไม่ หรือสุดท้ายต้องเอามารวมกันอยู่ดี</p> <p>อย่างวิชาทั่วไป จะมี 6 โดเมน เฉพาะของผมมี 5 โดเมน แต่วิชาทั่วไปที่ไปเรียนกับคณะอื่นมี 6 โดเมน ?</p>
	<p>เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรของท่านมีกี่โดเมน มีสับเซตของโดเมนที่ต้องการให้เกิดเป็นการแสดง competency ของเด็กที่เราผลิตออกไป และเรากำหนดไว้ว่า 5 โดเมนนี้ มีกี่สับเซต เรากำหนดไว้เท่านี้</p> <p>ผมแนะนำ เพราะถ้ามองในเชิง Quality การเอามารวม จะมองเห็นภาพทั้งระบบ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ น่าจะปฏิรูประบบการเรียนการสอน ขณะนี้ เราพบว่าเราจัดการเรียนการสอนที่ซ้ำซ้อน รายวิชานี้ก็สอน อีกรายวิชาที่คาบเกี่ยวเนื้อหาเดียวกัน พูดซ้ำ ประเด็นนี้จะทำให้เด็กของเราเรียนเยอะ คิดน้อย คำนวณน้อยเหมือนกันทั้งระบบ แต่ถ้าเราวิเคราะห์เนื้อหาจริงๆ บางทีมีคนสอนแล้ว assign มีคนรับผิดชอบแล้ว คุณไม่ต้องไปแตะอีก คุณมีหน้าที่ที่จะจัดการ รายวิชาของคุณให้ได้ตามนั้น ผมก็จะมาต่อ แต่กลายเป็นว่าเรียนย้อนปีที่แล้วหน่อยนะ ทำให้เสียเวลาไปอีก 15 นาที ประเด็นเหล่านี้ เราต้องการมองเห็นจากการวิเคราะห์ curriculum mapping ถ้าพบว่ารายวิชาใด รายวิชาหนึ่งไม่มีจุดดำเลย บอกได้เลยว่ารายวิชานั้นดึงออกได้เลย แสดงว่าท่านไม่มีความสำคัญเลยเพราะทุกรายวิชาต้องมีจุดดำ ที่แสดงถึงตัวตนของรายวิชานั้น เราวิเคราะห์ให้ดีกว่าวิชาที่เด็กควรจะต้องรู้ที่จำเป็นแย่งหน่วยกิต วิชาอะไรที่ซ้อนกันไปซ้อนกันมา ลดได้ ซึ่งตรงนี้เป็นฝีมือของผู้บริหารหลักสูตร แล้วผู้ทรงคุณวุฒิจะมาชี้แนะ เพราะเขารู้ว่าอะไรที่เป็น the must ตาม 5 โดเมน</p> <p>ดังนั้นทำเต็ม มี 6 โดเมน หัวข้อใหญ่ 5 โดเมน แรกซ้ำกัน โดเมนที่ 6 มี Gen.Ed เพิ่มมา ท่านก็ตี 6 พอมาถึงสับเซตของโดเมน ให้เอาโดเมนที่ซ้ำกันเอามาต่อกัน คิดแบบง่ายๆ ท่านเขียนไม่เหมือนกันเลย ผมเอามาต่อกันเลย ก็จบแล้วแต่เมื่อวิเคราะห์ พบว่าประเด็นนี้ซ้ำ หมายถึงสับเซตซ้ำกันในโดเมนเดียวกัน ยุบเขียนเป็นหนึ่ง แต่จุดดำท่านก็ย้ายมาคนละบรรทัดคนละรายวิชาอยู่แล้ว หมายความว่า ถ้าสับเซตโดเมนซ้ำท่านก็ยุบเหลือแถวเดียว แต่ถ้าไม่ซ้ำ มีความแตกต่าง ไม่ต้องรวมก็แยกกัน</p> <p>อาจารย์บอกว่ามีรายวิชาที่สอนให้กับหลักสูตรอื่นแล้วมาอยู่ในหลักสูตรของเราอย่างไร คือเดิมเป็น</p>





	<p>วิชาเดียว แล้วมีปัญหาว่า หลักสูตรนี้เขาไม่ต้องการรู้ลึกขนาดนี้ แต่ก็เป็นรายวิชาใหม่ เนื้อหาเข้มข้นน้อยกว่า วิชาที่อาจารย์พูดถึงจะต้องไปปรากฏอยู่ที่หลักสูตรที่เขาต้องการให้เราสอน คือตัวเราไปสอน แต่มีปัญหาอยู่ ถ้าเป็นรหัสของเราเราเป็นเจ้าของ เขาเอาของเราไปเลยแต่ไม่อยู่ในหลักสูตรของเรา จะไปอยู่ในหลักสูตรเขา กับอีกประเด็นหนึ่ง หลักสูตรเป็นของเขารหัสวิชาเป็นของเขา เราเป็นแค่หนึ่งผู้สอน ซึ่งเขามีสิทธิ์จะเชิญเราก้หรือไม่เชิญก็ได้ ผมถึงบอกว่าในอนาคตถ้าภาพนี้เริ่มพัฒนาไปสู่คุณภาพเจ้าของหลักสูตรมีสิทธิ์ที่เลือกอาจารย์ที่มีคุณภาพมาสอน แต่รายวิชาเป็นของเขา ของผมเองก็มีปัญหา เพราะผมมีรายวิชาที่สอนให้คณะพยาบาล คณะเภสัชศาสตร์ แต่รหัสเป็นของผม ฉะนั้น มคอ. 2 ของเขาจะมีรหัสรายวิชาของคณะแพทย์ไปปรากฏอยู่ตรงนั้น ซึ่งสอนให้เด็กเขาแยกเป็นรหัส ไม่ได้สอนให้เด็กแพทย์</p>
--	--





	<p>คุณวุฒิของอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอความชัดเจนในปริญญาดรมีอย่างน้อย 2 สองที่เป็นปริญญาโทที่มีตำแหน่งทางวิชาการ นั้นหมายความว่าอีก 3 ท่านคือ น้อยกว่า ถูกต้องไหม ?</p>
	<p>อีก 3 ท่านจะเป็นปริญญาดรหรือปริญญาเอก ก็ได้ คือหมายความว่า ใน 5 คนนี้ ขอให้ มี 2 คน ที่เป็นปริญญาโท หรือตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่เหลือโดยนัยยะ เป็นปริญญาดรทั้ง 3 คน ก็ไม่ว่า หรือเป็นปริญญาดร 2 คนหรือ ปริญญาเอก 1 คน ไม่ว่ากัน ในปริญญาโทก็เหมือนกัน ที่เขียนว่า 3 คือ อย่างน้อย 3 คน</p>

	<p>คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนกำหนดไว้ 3 ข้อ มีคุณวุฒิปริญญาโท มีประสบการณ์การสอน และมีการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการเรียนการศึกษา ในคณะดุริยางคศาสตร์อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโท สมมุติว่าเขาไม่มีการทำวิจัย ไม่ตรงทั้ง 3 ข้อได้หรือไม่</p>
	<p>ถือได้ว่าต้องมีงานวิจัยอย่างน้อย 1 เรื่อง ในรอบ 5 ปี แต่ถ้าเป็นอาจารย์ผู้สอนภายนอก เราเรียกว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งไม่ผูกติดกับงานวิจัย ?</p>

	<p>คุณวุฒิจะต้องตรงกับสัมพันธ์ คือนับวุฒิสูงสุดวุฒิใดวุฒิหนึ่งก็ได้ สมมุติจบปริญญาตรี/โท/เอก แต่ปริญญาโทตรงแต่ปริญญาเอกไม่ตรง ได้หรือไม่ ?</p>
	<p>ปริญญาโทตรง ปริญญาเอกไม่ตรง ขอให้ นับวุฒิปริญญาโท เราดูที่ตรงและสูงสุด วุฒิใดวุฒิหนึ่งก็ได้ สมมุติเขาจบปริญญาโทตรงกับทางด้านศิลปศาสตร์แต่ปริญญาเอกไปจบบริหารธุรกิจ ไม่เกี่ยว หลักสูตรศิลปศาสตร์ตรงนี้ ก็ไป declare ที่ปริญญาโทสามารถสอนปริญญาดรได้แล้ว ให้เอาวุฒิตรงหรือสัมพันธ์หรือสูงสุด</p>

 	<p>องค์ประกอบที่ 3.1 ระดับคณะ โครงการบริการวิชาการที่มีรายได้ ช่วยอธิบายคำว่า “รายได้” หมายความว่าอย่างไร แล้วโครงการนี้ต้องมีรายได้ทั้งหมดหรือว่าบางส่วน ถ้าหากมีหน่วยงานภายนอกมาให้การสนับสนุนการจัดโครงการบริการวิชาการนี้ ถือว่ามีรายได้หรือไม่ ?</p>
 	<p>การมีรายได้ตรงนี้ ไม่ว่าจะมียาได้ทั้งหมดหรือบางส่วนเรานับว่ามีรายได้ ตอนแรกมีการประเมินแบบ in cash in kind กรณีนี้ขอให้มียาได้ เราไม่นับแค่จำนวนเงิน เราดูที่สร้างรายได้เป็นการประเมินเชิงคุณภาพแต่ไม่วัดปริมาณว่าจะต้องมียาได้เท่าไร</p>

 	<p>ดิฉันมาจากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ที่วิธีการบริหารงานเป็นการรวมศูนย์ ในตัวบ่งชี้ของคณะและสถาบัน บางตัวมีเกณฑ์เหมือนกัน เช่น การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี หรือการบริหารงานวิจัย ถ้าในการประเมินระดับคณะเราใช้ผลการประเมินในระดับสถาบันได้หรือไม่ ?</p>
 	<p>กรณีที่มหาวิทยาลัยที่มีระบบที่เป็นระบบ ระบบการวิจัย การบริหารบุคลากร ระบบการเงิน ระบบ IT ระดับคณะให้ declare ว่าเราไม่มีระบบเป็นของตัวเองแต่ใช้ระบบของมหาวิทยาลัย แสดงว่าเราผ่าน เพราะว่ามีมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยเล็ก จะ centralized จะรวมศูนย์ ระบบปิดและเปิดหลักสูตรผมให้ผ่านทุกมหาวิทยาลัย เพราะท่านต้องมีระบบกลางอยู่แล้ว</p>

 	<p>การปรับ มคอ. 7 เป็นไปตามตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพหลักสูตร ไม่ทราบว่าจะได้แบบฟอร์มใหม่ประมาณเมื่อไร และจะมีหนังสือแจ้งยกเลิก มคอ. 7 มาใช้หรือไม่ ?</p>
 	<p>กรรมการ TQF อยู่ในระหว่างดำเนินการปรับแก้ จะเห็นว่าจะเขียนว่าหลักสูตรอะไร จนถึงการกำกับติดตามให้เป็นมาตรฐานอยู่ในมคอ. 7 องค์ประกอบที่ 1 มาปรากฏอยู่ในนี้แล้ว อาจารย์เขียนบรรยายว่าบริหารพัฒนาคุณภาพอย่างไร ผลที่เกิดกับอาจารย์เป็นอย่างไร ผลที่เกิดกับนักศึกษาแสดงผล ต้องรอกรรมการชุดนั้นให้ finalize เพราะยังมีบางอันซ้ำซ้อน เขียนไม่เข้าใจ เอา 6 องค์ประกอบของหลักสูตรใส่เข้าไปใน มคอ. 7 เพราะฉะนั้นทุกปี ท่านต้องเขียนรายงานการประเมินตนเองตาม มคอ. 7 เตรียม มคอ. 1 – 7 ให้กับผู้ประเมินได้เลย ไม่ใช่ให้ยกเลิก มคอ. 7 จากการสัมมนาหลายเวทีเขาอยากให้ปรับแก้ตั้งแต่ มคอ. 3 4 5 6 ให้กระชับกว่านี้ ท่านไหนเขียนจะรู้ว่าซ้ำซ้อน มคอ. 5 คู่กับ มคอ. 3 ไม่ต้องเขียนเกริ่นนำมาก เหมือน copy มาวาง มคอ. 5 คู่ มคอ. 7 โดยอัตโนมัติ ท่านวางแผนอย่างไร ท่านก็รายงานผล</p>

ภาคผนวก

ถอดเทป การบรรยาย (ฉบับเต็ม)

โครงการเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ ตัวชี้วัดด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

วันจันทร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2557 ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์วุฒิชัย ธนาพงศธร
ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ช่วงเช้า

- ทำความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพ ทำให้เข้าใจที่มาของตัวบ่งชี้
- รู้ตัวบ่งชี้ ไม่เข้าใจหลักการ จึงทำให้ไม่พึงพอใจ
- เข้าใจถึงกรอบกระบวนการที่เราจะดำเนินการที่ไปที่มา โดยเฉพาะรู้ว่าทำไมเราประเมินระดับหลักสูตร เริ่มตามประกาศมติ กกอ. ปี 2557 หมายถึง ผลการดำเนินงานนับตั้งแต่เดือน ส.ค. – ก.ค. ของปีการศึกษา ระบบ CHE 120 สั้น พ.ย. 58 กฎกระทรวงที่ประกาศไว้
- How to เป็นประเด็นสำคัญที่จะพูดในวันนี้ ดู มคอ. 1-7 เพราะขณะนี้เกณฑ์การประเมินมี 6 องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 ยึดเกณฑ์ ปี พ.ศ. 2548 คุณสมบัตินักเรียน มีปัญหา TQF เป็นประเด็นที่ มคอ. 1-7 ส่วนใหญ่ของประเทศเกือบทุกแห่งจะไม่ผ่านข้อนี้ ลือครายวิชา ตก 1 รายวิชาหลักสูตรนั้นก็จะไม่ผ่าน มคอ. 3-5 ไม่ผ่านตามเกณฑ์ทำให้หลักสูตรตก คณะวิชาตก มหาวิทยาลัยก็ตกด้วย (เอกสารเล่มฟ้าคาดแดง) จะเขียน มคอ. 1-7 คำพูด wording ต่างกัน สับสน การทวนผลสัมฤทธิ์ เขียนความหมายที่มีนัยยะต่างกันและมีวัตถุประสงค์ต่างกัน ส่วนใหญ่ของหลักสูตรที่ไม่เข้าใจ คือ การทวนสอบผลการเรียน ไม่ได้ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ เป็นการทวนสอบแต่ประเมินผลการเรียนเอาเกรดมาคิดว่าตัดเกรดดีไหม ? การทวนสอบมาตรฐานเป็นการทวนสอบ ตั้งแต่เริ่มต้น มคอ. 2 ตรงกับของ มคอ. 1 ปริญาบัตรชื่อเดียวกันทั้งประเทศจะต้องใช้ มคอ. 1 ชุดเดียวกัน หลังมคอ. 2 เป็นเรื่องของมหาวิทยาลัยที่จะไปเติมความเป็นตัวตน แต่สิ่งที่เห็นประกาศในปี 2552 มี มคอ. 1 เกิดขึ้น อาจารย์ทุกคนทำตาม มคอ. 1 2 3 4 5 6 7 แต่พอกลับดูการเรียนการสอนจริงๆ ท่านยังสอนชุดเดิม? ท่านไม่เปลี่ยนอะไรเลย อาจารย์ที่ทำยังสอบชุดเดิม? ส่วนใหญ่จะมี wording เปลี่ยน มคอ. ขึ้นมาต้องการ มคอ. 3 เขียนให้แต่พอดูกระบวนการสอนยังเหมือนเดิม อาจารย์ยังไม่เข้าใจคิดว่าทำมาทุกๆ ปี เหมือนเดิม ทำต่อไป ไม่ได้มองถึงความสอดคล้องของ curriculum mapping ที่เราทำเครื่องหมายไว้ ท่านสอนสอดคล้องไหม? ว่ามีอะไร สอนขาดอะไร สอนเกิน ขณะนี้ สภาพส่วนใหญ่ อาจารย์ดำเนินการเหมือนเดิมแต่พอไปเช็คกับระบบ TQF ไม่สอดคล้องกับ curriculum mapping การสอนไปทาง การประเมินไปทาง เป็นสิ่งที่เราไปประเมินแล้วเห็นในรอบปีที่ผ่านมา

ทำไมถึงประเมินหลักสูตร ? ที่มาที่ไป

เริ่มมีกระบวนการคุณภาพ QA ในปี 2540 มีโครงการนำร่อง 2542 ปรากฏว่าช่วงแรกประเมินในระบบและกลไก เรียกว่าประเมินตรวจสอบ หลังจากประเมิน ปี 2543 ตัวบ่งชี้ลดเหลือ 23 + สมศ 15 เป็น 37 ตัวในระดับสถาบัน 36 ตัวในระดับคณะวิชา ได้อาخذข้อมูลมาวิเคราะห์และทำวิจัย โดยศ.ดร.สุวิมล ว่องวาณิช พบว่าไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพ เพราะมีปัจจัยต่างๆ มาก ระบบที่วางไว้เป็นระบบใหญ่ ระบบสถาบันและคณะวิชา และมีการเฉลี่ยคะแนน ผลสุดท้ายทุกมหาวิทยาลัยก็ผ่านเกณฑ์หมด รวมๆ ภาพรวมแล้วผ่าน 3.51 เฉลี่ยออกมาผ่านแต่คุณภาพไปจริงๆ พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในระดับของหลักสูตร จึงได้มีแนวคิด 2-3 ปีที่แล้ว ว่าเราน่าจะเปลี่ยนทิศทาง กรรมการ กกอ. ได้มีมติ ว่าควรประเมินในระดับหลักสูตร กกอ. จึงมีมติว่าประเมิน 3 ระดับ (วิทยาการเป็นกรรมการยกเว้นในตัวบ่งชี้) ทำอย่างไรที่จะเขียนตัวบ่งชี้ให้มีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ จึงใช้แบบ WFME (World Federation of Medical Education) โดยในกรอบนี้มีตัวที่เป็น Basic ต้องผ่าน 4 แบบกับเกณฑ์ TQF มาเป็นเกณฑ์ กลุ่มคณะแพทยประเทศไทยได้กรอบเขาจะมีทุก Basic ที่ต้องผ่านประเมินองค์ 1 ที่ผ่านกับไม่ผ่าน ถ้าประเมินตรงนี้แล้วไม่ผ่าน องค์ 2-6 ไม่ต้องประเมิน ถ้าผ่าน กรรมการดู 2-6 ให้คะแนนพัฒนาเป็นคะแนนคุณภาพ องค์ 2-6 คะแนนได้เท่าไร บันทึกได้เท่านั้น ไม่มีการบันทึกเป็น 3.51 เพราะท่านผ่านขั้นต่ำอยู่แล้ว (ระบุคะแนนตามที่ได้) แล้วเทียบกับหลักสูตรเดียวกันแต่เปิดต่างสถาบัน หรือมหาวิทยาลัยเดียวกันมีหลักสูตรเดียวกัน เปิดหลาย campus คุณภาพจะดูเป็นรายหลักสูตร และเทียบรายหลักสูตรเดียวกัน ชื่อปริญญาหลักสูตรเดียวเทียบกันที่เปิดต่าง campus หรือต่างสถาบัน เช่น บริหารธุรกิจเทียบกับบริหารธุรกิจ ในกรอบใหญ่เราอิงกระทรวงที่ ทุกปีต้องดำเนินการประกันในระดับหลักสูตร/คณะวิชา/สถาบัน ด้วยตัวเอง แต่ ปีนี้เปลี่ยนกรอบเป็นประเมินหลักสูตร เพราะฉะนั้น ในด้านหลักสูตรถูกยกเว้นเป็น 6 องค์ประกอบ

ในระดับคณะวิชา กับสถาบัน กกอ. บอกว่า ให้อิสระกับสถาบัน หมายความว่าผลักการประเมินระดับคณะวิชา/สถาบันเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร เป็นงานรูทีน ที่ผู้บริหาร คือ คณบดี/อธิการบดี ต้องรับไปดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการบริหารจัดการภายใน ตอนแรกจะไม่ร่างตัวบ่งชี้ระดับสถาบันให้มหาวิทยาลัยไปดำเนินการ แต่ปรากฏว่ามีสถาบันกลุ่มหนึ่งไม่พร้อม เราเลยยกร่างมาให้ ยกร่างให้ ระดับคณะมี 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ ระดับสถาบัน 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้

การวัดเชื่อมโยงจากหลักสูตรมาที่คณะฯ และสถาบันอย่างไร แต่ถ้าคณะ สถาบันเข้มแข็งต้องใช้ AUN , EdPEX ให้ทำหน้าที่แจ้งไปยัง สกอ. ว่าระดับคณะฯ กับสถาบันจะประเมิน EdPEX หรือใช้ AUN ต้องแจ้งไปทาง กกอ. แต่จะต้องรายงานผลการดำเนินงานตามกรอบที่ กกอ. กำหนด เข้าระบบ CHE แต่ระดับคณะวิชา/สถาบัน สถาบันจัดการบริหารเอง ต้องเชื่อมโยงกับ สมศ. (ถูก คสช. ชะลอ มีกระบวนการจากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) กำลังยกร่างนั้น ถ้าผ่าน ชุดประเมิน คณะวิชา/สถาบัน IQA + EQA คณะรัฐมนตรีลงมติ ตามกฎกระทรวง มหาวิทยาลัยทำประกันคุณภาพใน ถ้าชุดที่คุยกับ สมศ. โอเค ก็ใช้ประเมินภายนอก การประเมินภายใน สถาบันท่านก็ดำเนินการตามกรอบ สมศ. หรือ ทปอ. ตกลงกัน หลังจากนั้น ว่าคณะรัฐมนตรีจะดำเนินการอย่างไรต่อไปกับทบข. สมศ. ปี 2557 ต้องประเมินหลักสูตร/คณะฯ /สถาบัน

จากการยกร่างชุดนี้ได้ผ่านการวิพากษ์ฯ เครือข่ายจากส่วนกลางด้วย พบว่ามีข้อเสนอแนะมาก เอามาปรับให้เหมาะสมกับบริบทถึงแม้ว่าจะยกร่างเสร็จ (อาทิตยที่ 23 พ.ย. กรรมการดำเนินการจัดทำคู่มือ ธ.ค. เข้ากรรมการ

กกอ. แล้ว ประกาศเป็นทางการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติ สิ่งทีกรอบนี้เน้นไปยังกลุ่มสถาบัน คือ ก ข ค ค1 และ ง กลับไปยึดบริบทของท่าน

หลักคิดในระดับหลักสูตรไม่มีการแยกกลุ่ม เช่น หลักสูตรครุศาสตร์ ไม่ว่าจะเปิดในกลุ่ม ข ค ง หลักสูตรเดียวกัน ใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน แต่จุดเน้นต่อยอดต่างกัน แต่พื้นฐานในองค์ประกอบที่ 1 เหมือนกัน เพราะจะไม่ยอมรับว่าครุศาสตร์ของกลุ่ม ง หรือ ค1 ค2 เพราะผู้ใช้บัณฑิตไม่เข้าใจ ครุศาสตร์ คุณภาพต้องเป็นมาตรฐานเดียวกันหมดแต่จุดเน้น/อัตลักษณ์ของบัณฑิตในแต่ละกลุ่มอาจต้องต่างกัน dbase กันว่าถ้าหลักสูตรวิศวะ กลุ่ม ง น่าจะดีกว่ากลุ่ม ข ถ้าเป็นแบบนี้ ชื่อปริญญาบัตรต้องวงเล็บไว้ว่า (กลุ่มค) เป็นต้น แต่หลักคิด กรรมการตกลงกันว่าพื้นฐานต้องเท่ากัน มคอ. 1 ซึ่งเป็นกรอบต้องเท่ากันแต่ มคอ. 2 ต่างกัน

หลักคิด ต้องการประเมินทุกหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานและโยงว่าพอประเมินให้มีคุณภาพต้องเข้าสู่กระบวนการ Register และประกาศอยู่ในเว็บไซต์ของ กกอ. สามารถดูผ่านเว็บไซต์ว่าหลักสูตรของท่านอยู่ในกลุ่มอุดมศึกษา? แต่ต่อไปจะออกสู่สาธารณชนมากขึ้น เจ้านักเรียนที่จะเข้าเรียน ถ้านักเรียนหาชื่อหลักสูตรนี้ไม่เจอท่านอย่าไปสมัคร และถ้าประเมินหลักสูตรไม่ผ่าน กรรมการ กกอ. ในปีถัดไปต้องดรับนักศึกษา คือจะยังไม่เปิดหลักสูตรท่าน โยงถึงหลักสูตรถ้าหลักสูตรไม่ผ่านการประเมิน ก็จะไม่ปรากฏขึ้นในเว็บไซต์ Register กรรมการอาจต้องบอกให้ทางดรับนักศึกษา ประเมินไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 แต่เด็กยังไม่จบ ให้ทางดรับนักศึกษา ปีต่อไป ให้ท่านปรับปรุงกระบวนการเด็กที่มีอยู่ให้มีคุณภาพแล้วประเมินแก้ตัว ถ้าผ่านก็จะมีโอกาส แต่ในการประเมินรอบนี้หลักสูตร ก็มีมติหลักสูตรที่ผ่านจะต้องขึ้นเว็บไซต์ Register มีนักศึกษาจบ เป็นสิ่งที่มีกระบวนการรองรับ การสอนต่างๆ ยังไม่พร้อม เกิดปัญหาเกี่ยวกับเด็ก

หลักเกณฑ์ที่จะ Register การประเมินชุดนี้เลย ถ้าประเมินแล้วผ่าน ขึ้น Register เลย จะได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ต้องมีเด็กจบ แสดงว่า เข้าไป ถ้าวอ 4 ปี ให้เด็กจบแล้วรอบอกว่าเด็กไม่มีคุณภาพ มีการปรับปรุง เงื่อนไข

หลักเกณฑ์ต้องเปิดสอน เดิมมีอีก 1 หลักเกณฑ์ ว่าถ้าจะ Register ต้องมีเด็กจบซ้ำ ไม่ยอมรับอีกเกณฑ์หนึ่ง ระยะเวลาของหลักสูตร และมีการประเมิน มีคุณภาพดี ติดต่อ 2 ปี วิธีนี้ดูแล้วยังซ้ำแต่เร็วขึ้น แต่ถ้าประเมินหลักสูตรเสร็จแล้วเอาผลนั้นใช้เลยจะทำให้นักศึกษาปีถัด ไม่เช่นนั้นเกิดปัญหา ไปผ่านการรับรอง ถ้าไม่ผ่านชะลอ

ตัวอย่าง หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต มี 7 มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่ทางสภานายความไม่รับรอง ใครที่จบจาก 7 หลักสูตรเกิดปัญหาทันที กรอบหลักสูตรของประเทศไทยมีเกือบ 2 หมื่นหลักสูตรมากมาย ดูจริงๆหลักสูตรเปิดแขนไว้หรือปิดหลักสูตรแล้วไม่ได้ดำเนินการอะไรหรือไม่รับนักศึกษาแล้ว เรากำลังจะใช้ระบบหลักสูตรมา Revise เกณฑ์เป็นหมื่นหลักสูตร ประเมินทั้งปีทุกวันไม่เว้นวันหยุดทำให้ประเมินไม่ทัน เกณฑ์ไปจับกฎกระทรวงว่า สกอ. จะประเมิน 1 ครั้งในรอบ 3 ปี หมายถึง บทบาท สกอ. จะติดตาม 1 ครั้งใน 3 ปี หลักสูตรต้องถูกประเมินโดย สกอ. โดยกรรมการที่ส่งมาจาก สกอ. 1 ครั้ง ใน 2 ปีที่เหลือ ไม่ได้ถูกทีม สกอ. มาประเมิน มหาวิทยาลัยต้องประเมิน โดยการตั้งทีมประเมินภายในเอง ไขว้กันดู ปีที่ 3 ถ้าตก ก็ตกเลย เกาหลักเอง มาสบาย 2 ปี พอปีที่ 3 ตก ตกเลย ไม่ช่วยกันปรับปรุงไม่ช่วยกันชี้แนะ ปี 3 ไม่มีสิทธิ์แก้ตัว อาจมีสมาคมวิชาชีพ กรณีที่มีหลักสูตรวิชาชีพ มาช่วยดู หรือมีผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาช่วยดู

การประเมินรอบใหม่ประเมินหลักสูตรใช้ Peer Review คือ มีทั้งข้อดี และข้อด้อยขึ้นกับหลักคิด แต่ชุดกรรมการอาจารย์หมอไม่ได้ใช้ระบบ Peer เพราะรู้ว่าคุณภาพของผู้ประเมินของเราต้องพัฒนา 10 กว่าปีย้อนหลัง เพราะระบบ Peer Review ขึ้นกับผู้ประเมินอย่างเดียว ผู้ประเมินลงมติคะแนนเท่าไรก็เท่านั้น เป็นระบบที่อาศัยข้อมูลจากผู้ประเมินส่งขึ้นมาแล้ว justment ต่อให้ทำดีสมบูรณ์แบบแต่ถ้าไม่เขียนบอกกรรมการ หลัก Peer ให้คะแนนเป็น “ศูนย์” ไม่มีระบบและกลไกในการทำงาน Peer จะเปิดโอกาสให้ท่านแสดง defend ทำให้จึงต้อง set มาตรฐานของ Peer ข้อดีเราไม่ได้ดูคะแนนจากคะแนนดิบที่ท่านส่งมา เช่น ความพึงพอใจ ได้ 3.51 4.6 คะแนน 4.6 จะดีกว่าคะแนน 3.51 ไม่ได้หมายความว่า จะได้คะแนนสูงเพราะเขาจะดูผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ระบบและกลไก ดู Bench Marking ว่าหลักสูตรเดียวกันไปเปิดอีกที่หนึ่งท่านทำได้ดีไหม ? ถ้าได้คะแนนสูงต้อง Bench Marking นี้คือหลักคิดของ Peer

เราจะได้ทีมผู้ประเมินที่เป็น Peer Review กำหนดไว้ 1 หลักสูตรมี 3 คน ต้องเป็นผู้ที่ตรงและสัมพันธ์กับหลักสูตรนั้นๆ เท่านั้น ถึงจะมีสิทธิ์มาประเมิน ถ้าจะหลบหลีกต่างๆ คนในวงการก็จะรู้ทันที ให้หมอมานประเมินวิศวะฯ ไม่ได้จึงต้องเป็นผู้รู้จากวิศวะ ปรธานฯ ผ่านการอบรมอย่างเข้มข้น ตรงหรือสัมพันธ์อย่างน้อย 2 ใน 3 เป็นคนนอก อนุญาตให้ 1 คน ในมหาวิทยาลัย ได้แต่นอกหลักสูตร นั้นสรุปแล้ว 2 ใน 3 นอกมหาวิทยาลัย นอกหลักสูตร

ใช้คำว่า “ตรง” หรือ “สัมพันธ์” กันอย่างไร อิง ตามระบบ exit exam 2013 2014 ประเทศเป็นทางการแล้ว ดูเว็บไซต์ แบ่งเป็น 11 กลุ่ม ปี 2557 ตุลาคม เรื่องการเตรียมการประเมิน เตรียมตามผู้ประเมิน เตรียมตาม มคอ. ดู field ของท่าน การศึกษาเชื่อมโยงอันไหน ไปประเมินได้ กรณีที่สัมพันธ์กัน เราได้เลือก 11 สาขา สาขาที่ถูกประเมิน โดยมีกรรมการจาก สกอ. 11 สาขา นี้ถือเป็นสาขาที่มี มคอ. 1 แล้วถูกประกาศแล้ว จะได้รับการประเมินโดยผู้ประเมินจาก สกอ. นอกเหนือ 11 สาขา ก็จะถูกประเมิน เหมือนกัน ประเมินภายใน สอบข้อสอบ ฝึกทำ ให้หลักสูตรไม่ตรง กรรมการสามารถดำเนินการได้ทัน

ช่วง ส.ค. 58- ก.ค. 58 จะประเมิน

เงื่อนไข อาจมีจำนวนมาก และมีบางหลักสูตรที่มีสภาวิชาชีพ เลยเปิดโอกาสให้กลุ่มที่มีสภาวิชาชีพจาก 11 สาขานี้ สามารถที่จะขอใช้กระบวนการที่ประเมินโดย สภาสาขาวิชาชีพ โดยทำหนังสือแจ้งไปยังสกอ. ผ่านสภาวิชาชีพแจ้งไปพิจารณา

ยกตัวอย่าง พยาบาลที่มี site visit อย่างเข้มข้น แบบสกอ. บอกว่าไม่ต้องฝากตัวบ่งชี้ไปด้วยแล้วประเมินเลย ส่วนใหญ่ก็จะมีใกล้เคียงกันมีรายละเอียดเท่านั้นที่ต่างกัน สภาวิชาชีพเช่นบัญชี นิติศาสตร์ ที่การรับรองหลักสูตรของเขาไม่ได้ลง site visit ซึ่ง สกอ. จะไม่ยกเว้นให้ ให้กรณีที่สภาวิชาชีพประเมินจริง มี site visit มีผลประเมินอย่างเข้มแข็ง หลักสูตรนั้นก็ส่ง common data set เข้าระบบ CHE ไม่ต้องถูกประเมินหรือถ้าหลักสูตรไหนไปผ่านการรับรองระดับนานาชาติหรือผ่าน AUN QA ผ่าน TMQA ผ่านองค์กรวิชาชีพ บริหารธุรกิจการประเมิน AECSD วิศวกรรมศาสตร์ AVEET กรณีแบบนี้ สามารถส่งผลนั้นมายืนยัน ได้เลยไม่ต้องผ่านการประเมิน ส่งผล common data set เข้าระบบ CHE ก็จะผ่านกระบวนการรับรอง และขึ้นเว็บไซต์ ถือว่า Register ผ่านเลยนี้เป็นกรอบที่ กกอ. เห็นชอบแล้วว่าเปิดช่องตรงนี้เพื่อลดภาระหลายๆ หลักสูตรที่ทำได้ดีอยู่แล้ว ไม่ต้องเป็น ภาระหลายๆ หลักสูตร หรือผ่าน EdPEX เพราะฉะนั้น เมื่อดูกรอบว่าในการประเมินรอบใหม่ มี 3 ระดับ 1. หลักสูตร 2. คณะวิชา 3. สถาบัน หมายถึง ทุกปี มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ ด้วยประกันคุณภาพภายในทั้ง 3 ระดับ แต่ 1 ครั้ง ใน

รอบ 3 ปี จะมีกรรมการจาก สกอ. มาดูหลักสูตร เมื่อดำเนินการครบทุกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยแล้ว จะมีกรรมการกลางมาดูคณะวิชา และสถาบัน อาจส่งมาแค่ชุดเดียวแล้วเอาผลของหลักสูตรมารวม แล้วจะมีทีมใหญ่ประเมินเพื่อเตรียมพร้อม สมศ. กรรมการพิจารณาร่วมกับ สมศ. เพื่อให้ สมศ. ดูประเด็นๆ ไหนที่ สมศ. ดูว่าซ้ำซ้อนก็ไม่ต้องประเมินอีก อีกประเด็นหนึ่ง มหาวิทยาลัยไหนที่ใช้ผล กพร. ก็จะใช้ผลประเมินหลักสูตรชุดนี้ หรือมหาวิทยาลัยไหนที่ขอทุน กรอ. กยศ. ก็ต้องแสดงผลชุดนี้ ถ้าไม่ยอมเหนื่อยหลายขั้นตอน ใช้ตัวบ่งชี้ชุดนี้ก็ส่งผลต่อผู้เกี่ยวข้องได้เลย แต่ถ้าท่านใช้ผล AUN ท่านต้องไปติดต่อกับกองทุนเหล่านั้น (กรอ. กยศ.) นี่เป็นการบริหารประเทศไทยแต่ละส่วนมีรอบต่างๆ ไม่เหมือนกัน ไม่ค่อยบูรณาการกันทำให้เกิดปัญหา กรอบเวลาการประเมินว่าเราจะนับเวลาอย่างไรทั้งปีงบประมาณ /ปีการศึกษา ?

6 องค์ประกอบ ระดับหลักสูตร การตัดสินใจ ผ่าน กับ ไม่ผ่าน

องค์ประกอบที่ 1 ป.ตรี มี 4 ตัวบ่งชี้ ป.โท-เอก มี 12 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ 2-6 เป็นการตัดสินใจเป็นคะแนน กรณีที่เป็นเชิงปริมาณดูวิธีการคำนวณ เชิงคุณภาพ ดูระบบ Peer Review ดูตามตาราง 5 คะแนน ดูกระบวนการ 0-5

- กรณีไม่มีระบบและกลไก ไม่มีหลักฐาน ไม่ต้อง defend ได้ 0 คะแนน
- กรณีมีแผน มีระบบและกลไก แต่ไม่ได้ดำเนินการอะไรเลย ได้ 1 คะแนน
- กรณีดำเนินการตามระบบและกลไกแต่ยังไม่ได้นำผลไปปรับปรุง ได้ 2 คะแนน
- ทำครบวงจร PDCA ได้ 3 คะแนน
- PDCA และกระบวนการ KM หรืออย่างน้อยต้องมี PDCA อย่างน้อย 2 circle ให้เห็น ได้ 4
- PDCA และกระบวนการ KM มีแนวปฏิบัติเทียบเคียงกับหลักสูตรเดียวกันในกลุ่มสถาบัน หรือได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ ได้ 5 คะแนน

คนเขียนรายงานคือกรรมการประจำหลักสูตร 5 คน ต้องมีบทบาทมากขึ้นเพราะในอดีตเจ้าตัวยังไม่รู้ว่าเป็นกรรมการประจำหลักสูตร เพราะไม่ได้วางลงไปในระบบหลักสูตร ด้วยกรอบประเมินการทำงาน มคอ. กรรมการหลักสูตรประเมินหลักสูตร 5 คน มีความสำคัญเพราะจะเทียบคุณภาพ หรือคุณวุฒิ ผลงานกรรมการประจำหลักสูตร 5 คน จะเทียบกับกรรมการ 5 คน มีบทบาท ผลงานคุณวุฒิ กับหลักสูตรของกรรมการ 5 คน ต่างมหาวิทยาลัย (5:5) หลักสูตรของที่นี่เมื่อเทียบกับที่อื่น เช่นศึกษาศาสตร์ มศก. เทียบกับศึกษาศาสตร์ที่อื่น ดูคุณภาพของอาจารย์ 5 คน ดูระบบการจัดการเรียน การสอน การรับนักศึกษา กับอีก 5 คนที่เทียบ การสอนดูระบบสนับสนุนเทียบกัน เพราะฉะนั้นท่านดูคะแนนกระบวนการ

คะแนนกระบวนการได้ 4 ต้องมี KM การจัดการความรู้ให้เห็น

คะแนนกระบวนการได้ 5 จะต้องกระบวนการของเราดีกว่า กระบวนการของหลักสูตรชื่อเดียวกันแต่ต่างมหาวิทยาลัยหรือไปรับรางวัล ระดับชาติ นานาชาติ ผลงาน Best practice ดีกว่าที่อื่นที่ได้รับรางวัล

กรณีตัวบ่งชี้ที่ประเมินด้วย Peer กรณีที่เป็นผลลัพธ์ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 4.3 ผลลัพธ์

- ถ้าทำไม่รายงานผลได้ 0
- รายงานบ้างได้ 1 คะแนน
- รายงานครบทุกเรื่อง ได้ 2 คะแนน

แสดงผลครบทุกเรื่อง แสดงแนวโน้มบอกเทรนด์ ต้องผลการดำเนินงาน 3 รอบ ตามระบบ Malcolm Baldrige รอบที่ 1 ผลได้ 3 รอบที่ 2 3.2 รอบที่ 3 3.4 เทรนด์ขึ้น จะได้ 3 คะแนน แต่ได้คะแนน 3 เท่าเดิมทุก 3 ปี เทรนด์ไม่พัฒนา ได้ 2 คะแนน ถ้าอยากได้ 4 เทรนด์ของทุกเรื่องต้องขึ้นถ้าขึ้นบางเรื่องเท่าเดิม บางเรื่องต่ำ บางเรื่องก็ได้เท่าเดิม ได้ 3 คะแนน ถ้าได้ 5 คะแนน แสดงผล Benchmarking กับหลักสูตรเดียวกันต่างมหาวิทยาลัย Benchmarking ให้สมศักดิ์ศรี

กรณีมีคำถามว่าถ้าหลักสูตรนั้นเปิดเป็นหลักสูตรเดียวในประเทศไทย คำตอบ คือเทียบกับต่างประเทศ รอบ 3 ปี แรกอย่างมาก ทุกแห่งได้ 3 คะแนน หมายถึง ทำผ่านเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ตก เราขับเคลื่อนให้ท่านไปสู่คุณภาพที่สูงขึ้นเพราะปีหน้า เป็น AEC ไม่ได้แข่งกันภายในประเทศ ต้อง Bench ต่างประเทศ ถ้าเรามากว่า สมศักดิ์ศรีที่ได้คะแนนเต็ม 5

คำถาม (คณะจิตรกรรมฯ อ.ปริญญา ต้นตีสุข)

สงสัยในแนวคิดเพราะว่าในกระบวนการต่าง ๆ ในการเทียบเคียงในศาสตร์เดียวกัน ก็มีความรู้สึกอึดอัด เพราะว่า กระบวนการสร้างตัวบ่งชี้เป็นการแข่งขัน/เทียบเคียง ความรู้สึกถ้าเทียบกับคณะอื่นๆ เกิดการแข่งขัน เกิดเชิงไม่เป็นมิตรเกิดการแข่งกันแย่งกันให้ดีกว่าหรือเปล่า concept เกี่ยวกับการทำงาน ปกติก็ใช้ฐานจากคำว่า ฉันทะ จิตตะ วิริยะ คือต้องมาจากความชอบก่อน ในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ให้เกิดความก้าวหน้า แต่เท่าที่วิทยาการพูดมาไม่ได้เกิดขึ้นจากฐานตรงนี้

คำตอบ

ดูเหมือนว่าเราจะเข้าสู่กระบวนการแข่งขัน ถึงแม้เราจะปฏิเสธแต่ด้วยสังคมมันถูกขับเคลื่อนแบบนี้ เห็นด้วยที่เราใช้คำว่า Globalization บางคนบอกว่าโอบรับเลยเข้ขึ้น แต่เราต้องอยู่บน concept ว่า การแข่งขันครั้งนี้เป็นการแข่งขันกันทำดี แข่งขันเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ขึ้นมาอยู่ในแนวหน้าให้มีคุณภาพขึ้น เพื่อช่วยกันผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่สังคม อีกมุมมองหนึ่งของผมเห็นด้วยกับอาจารย์ กระบวนการตรงนี้ถูกปูพื้นฐาน concept ลงไปในระดับหลักสูตร ระดับผู้ดำเนินการ เพราะฉะนั้นขณะนี้สิ่งที่ผมพยายามอยากสร้างให้เกิดความตระหนักในคุณภาพของผลผลิตที่ผลิตออกไปมีมุมมองไม่ว่าสายวิทยาศาสตร์ ศิลปะ บางครั้ง เทียบกันไม่ได้ พูดในคนละแนวคิด เพราะฉะนั้นตัวบ่งชี้ที่จะสะท้อนในสังคมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์มีลักษณะเฉพาะ เราใช้ระบบ Peer คือผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้รู้ในสาขาวิชาของท่านมาประเมินท่าน และด้วยความเห็นของกลุ่มนั้น หลักสูตรที่ไหน ศิลปกรรม สังคมศาสตร์เป็นธรรมชาติอีกแบบตรงนี้ ระบบ Peer จะช่วย ถ้าเอาสายอื่นมาตัดสินจะถูกมอง จะเกิดปัญหา ผู้ทรงวุฒิในสาขา จะ justment เองว่าเรามีคุณภาพขนาดไหน และเมื่อเราเทียบต่างประเทศ เราจะสามารถไปยืนอยู่ในสถานการณ์แบบไหน ถ้าเราไม่เตรียมความพร้อมลูกศิษย์ ๆ จะไม่สามารถยืนอยู่ในสังคมได้

ผมเห็นด้วย ผมจะรับ concept นี้แจ้งกลับไปเพราะคิดว่าหลายๆ ตัวบ่งชี้ยังไม่สะท้อนถึงความเป็นธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งสิ่งที่ท่านสะท้อนกลับมาจะนำกลับไปสู่คณะกรรมการ กกอ. และอาจจะมีมากกว่า 1 ระบบในการประเมินคุณภาพภายใน

คำถาม

ต้องไปขอผลประเมินหลักสูตรจากต่างประเทศมาเทียบเคียง ?

คำตอบ

เราไม่ได้เอาผลมาเทียบเคียง เราเอาผลการดำเนินงานที่เขาทำอยู่ ยกตัวอย่าง เช่นระบบการรับนักศึกษาเข้ามาในหลักสูตร สมมติ เป็นหลักสูตรเดียวกันในประเทศไทย เราก็จะดูของต่างประเทศ หลักสูตรเดียวกันเขาทำอย่างไร ได้คุณภาพไหม ได้เด็กที่จะมาเรียนที่ตัวเองต้องการไหม โดยเฉพาะ ไซ้ใหม่ สายศิลปะ คือ ต้องมีวิธีการเลือกเด็กที่มีกระบวนการเฉพาะ ดังนั้น เขาจะเอากระบวนการมาเทียบ เป็นการเทียบกระบวนการ

คำถาม

เหตุใดจึงไม่ให้แต่ละหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศประชุมหาเกณฑ์ร่วมกัน

คำตอบ

ประเทศบางครั้งมีอะไรกลับหัว กลับหาง มองอะไร มคอ. 1 ต้องออกมาก่อน มคอ. 2 แต่ขณะนี้ มคอ. 2 ออกมาก่อน มคอ. 1 ลูกเกิดก่อนพ่อแม่ เกิดปัญหาข้อมูลที่มาถึง สกอ. บอกว่าบัณฑิตปริญญาเดียวกัน (ชื่อปริญญาเดียวกัน) แต่คุณภาพต่างกัน คนละขั้ว คือไม่ได้ยึด มคอ. 1 คำว่า มคอ. 1 คือกรอบที่ทุกคน มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรเดียวกันต้องมานั่งดู คุยกัน คณบดีคุยกันในกลุ่มเดียวกัน แล้ว set มคอ. 1 เป็นกรอบเสร็จแล้วแต่ละมหาวิทยาลัยเอา มคอ. 1 มาดำเนินการยกเป็น มคอ. 2 โดยยึดกรอบนั้นและเติมอัตลักษณ์/เอกลักษณ์ จุดเด่นแต่ตัด มคอ. 1 ออกไม่ได้ คือขั้นต่ำที่ต้องทำเพราะบัณฑิตชื่อปริญญานี้มีมาตรฐานผลการเรียนรู้เหมือนกัน กระบวนการเรียนรู้เหมือนกัน

คำถาม

ต้องการทุกหลักสูตรในสถาบันการศึกษา มีเท่าเทียมกัน คุณภาพเดียวกัน เรื่องงบประมาณ

คำตอบ

ได้รับข้อมูลจากกลุ่มราชภัฏ ราชวมงคล มีปัญหาเรื่องงบประมาณที่ไม่เท่าเทียมกัน ต้องไปแก้การบริหารจัดการในระดับประเทศ สมัยเป็นบอร์ดสมศ. เอาอง.งบประมาณมานั่งเป็นกรรมการด้วย แต่เวลาไปจัดสรรงบประมาณจริงๆ สำนักงบไม่ได้ดูแล ผลอันนี้ ก็ไปจัดสรรงบในระบบเดิม แล้วแต่ใครมีข้อมูลอย่างไรไปเจรจากับสำนักงบประมาณ งบประมาณต่างๆ ไม่ได้ลงถึงคุณภาพ ถ้างงมาถึงเราจะรู้ที่เขียนแผนพัฒนาอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 เราพูดถึง Quality cost ไม่พูดแค่ unit cost อย่างเดียวแต่สำนักงบประมาณก็ยังไม่ได้อำนาจไปดำเนินการ รัฐมนตรี 3 คนที่ผมไปพบเอาแผนนั่งคุยจับใส่มือท่านก็ไม่ขยับถือเป็นประเด็น ตอบแทนท่านไม่ได้ ที่ถามมาเรามีหลักคิดว่า เราต้องมี Resource ขั้นต่ำ ส่งเสริมเข้าไปทุกหลักสูตรเราถึงจะได้คุณภาพตามนี้

คำถาม (คณบดีคณะมัณฑนศิลป์)

5. เกณฑ์ประกาศใช้ปี 2557 เริ่มสิงหาคมที่ผ่านมา แต่ว่าเกณฑ์ยังไม่ถึงปัจจุบันยังต้องคุยอีก จะใช้ปฏิบัติได้จริงหรือเปล่าระหว่างที่ปรับอยู่ในปัจจุบัน หรือจะรอให้หนึ่งก่อน? ประกาศปีหน้า ฉบับร่างถ้ารับเกณฑ์นี้ จะแพร่ต่อผู้รับการประเมินไหม?
6. ผมในฐานะเป็นรองประธานสภาศิลปะประเทศไทย มีประชุมกัน เพื่อแสดงความคิดเห็นในบางเรื่อง สามารถสะท้อนกลับไปที่ประกันคุณภาพได้ไหม? หรือมีสิทธิ์ที่ไม่เห็นด้วยในบางเรื่อง ได้ไหมเป็นต้น หรือว่าต้องรับความไม่เห็นด้วยไปทำงาน มีความสุขไหม?
7. ในฐานะ คณะฯ เป็นนักออกแบบคิดแตกต่างกันแม้สอนเหมือนกันในบางมหาวิทยาลัยไม่เหมือนกันเลย เพราะ designer สอนให้ไม่เหมือนกัน เมื่อไรที่เหมือนกันคือ copy สกอ. ได้คำนึงไหมว่ามีชีวะภาพ

การสอนที่แตกต่างกันแม้สาขาเดียวกัน สมมุติบางสาขาเราสอนเป็นเจ้าของโลก คณะมัณฑนศิลป์ ไม่เหมือนใครในโลก

8. ต้องเปิดช่องประเด็น นวัตกรรมการศึกษาแนวใหม่ประเมินใหม่ในรูปแบบเดียวกัน องค์ความรู้ใหม่ จะไม่เกิดขึ้นโดยเฉพาะการออกแบบต้องสร้างองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นเสมอ เรื่องคุณภาพอยู่ที่เด็ก จบออกไปแล้วมีคุณภาพหรือไม่ ถ้าประเมินแล้ว เด็กไม่มีคุณภาพ แล้วเราจะประเมินไปทำไม ถ้าเด็กมีคุณภาพก็ตอบทุกอย่างอยู่แล้วทั้งหมดเพราะเด็กเรามีคุณภาพสมมุติแบบนั้น กระบวนการต่างๆที่ทำให้เป็น paper work มคอ. 2 เด็กมีคุณภาพจริงๆ ในสังคมสะท้อนให้กลับทางนี้ไปพิจารณาด้วย ว่าเราจะทำ paper work จนจิตวิญญาณของครูหายไป ไปดูกลายเป็นความเป็นครูหายยึดแต่เอกสาร หลักสูตรๆ อาจเป็นหลักสูตรแรกของโลก ถ้ามีหมายถึงต้องเทียบเคียงกับต่างประเทศ ปัจจุบัน AEC เป็นอันดับต้นๆ เรากำลังสร้างหลักสูตรที่คนอื่นไม่มี เราบูรณาการศิลปกรรมศาสตร์กันได้ เป็นหลักสูตรที่ไม่มีคนอื่นเทียบเพราะเราทำของเรา ไม่จำเป็นต้องไปเทียบเคียง แต่เด็กมีคุณภาพก็ได้ หลักสูตรแบบนี้ ต้องสะท้อนกลับไปใหม่ ก่อนจะมีการประเมิน แบบนี้ต้องมีการคุยกันก่อนหรือประเมินเลยว่าเราได้คะแนนเท่าไร ความสุขเท่านั้นที่ทุกคนมาเรียน ความสุขการสอนก็สำคัญ เป็นตัวชี้วัดที่ดีไม่เคยปฏิเสธ ตัวชี้วัดแต่ถ้าเป็นตัวชี้วัดถามผู้ปฏิบัติก่อนออกเกณฑ์ไปดีที่สุดแล้วปฏิรูปการศึกษาถ้าประเมินแบบนี้ แล้วประเทศชาติยังถดถอย แล้วประกันคุณภาพจะมีประโยชน์อะไรทำให้เราต้อง Ranking ระดับโลก เกิดขึ้นใน ประเมินมาก แต่มหาวิทยาลัยสุดท้ายแล้วเด็กไม่มีคุณภาพ

คำตอบ

3. เป็นประเด็นที่ดีสะท้อนเพราะสิ่งที่พูดได้คุยกับคณะกรรมการฯ มากเลย เห็นด้วยเรื่องเกณฑ์ นึงบางส่วน ขอให้การประเมินปี 2557 เป็นการประเมินนำร่อง ยอมรับแล้ว มีเปลี่ยนแปลงเรา ปรับได้ โดย 11 กลุ่มนั้น คือการนำร่อง ถ้ากลุ่มศิลปศาสตร์อยาก volunteer ทำเรื่องมาขอให้ ทดสอบเอาตัวบ่งชี้ชุดนี้ไปทดสอบว่าใช้ได้ไหม ตรงไหนใช้ไม่ได้ เดี่ยว feedback กลับ
4. สิ่งที่วิตกกังวลจริงๆ มคอ. 1 คือต้นแบบที่เป็นกรอบ ถ้าท่านมีหลักสูตรเดียวในโลก มคอ. 2 ของท่านเป็น มคอ. 1 ชุดเดียวกัน แต่ถ้ามีหลักสูตรที่ 2 เริ่มเปิดสอนเหมือนกัน เขาต้องอิงกับ ท่านพื้นที่ เพราะเราประกาศมีหลักสูตรเดียวในโลก ผมเห็นด้วยว่าแล้วจะสะท้อนนวัตกรรม อะไรใหม่ๆ ไปบล็อกใหม่? คำตอบคือ ไม่ มคอ. 2 อิงกรอบโตเมนตาม มคอ. 1 หลังจากนั้นแต่ ละคณะฯ ไปดำเนินการเอง เขียนแผนกลยุทธ์สอนเอง หานวัตกรรมใหม่สอนกันเอง รายละเอียดการประเมินผู้ประเมินไม่มีตัวล๊อคเลย เปิด open ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินใจให้ คะแนนเท่าไรแล้วแต่ท่านๆ เห็นว่าการสอนนี้ดี ถ้าเห็นว่าสอนมีนวัตกรรม ก็ให้คะแนนเลย มี อะไรใหม่ สอนใหม่ดี ๆ บอกละเอียดไม่ได้บล็อกเหมือนในอดีต บล็อกเป็นข้อๆ ไม่มีข้อกรรมการฯ 3 คนนี้ประชุมแล้วตัดสินใจ กรรมการคือสาขาเดียวกัน ศิลปะศาสตร์ ผู้ประเมินมาจากศิลปะ ศาสตร์ กรรมการฯจะรู้ดี หลักสูตรเดียวในโลก เทคนิคเดียวในโลก เราไม่ได้ดูแค่จำนวนว่ามี เด็กเท่าไร อาจารย์เท่าไร ผลงานเท่าไร วิธีการ Peer Review กระบวนการตรงนี้ ไม่ได้บล็อก ผมเห็นด้วย ถ้าสมาคมวิชาชีพ กลุ่มคณบดีศิลปะศาสตร์ ไปนั่งคุยประชุมยกร่างเป็น มคอ. 1 เป็นตัวตั้งเขียนกรอบมา แล้วแต่ละที่เอา มคอ. 2 มาใส่ ต้องการการพัฒนาคุณภาพพร้อมกัน กรอบ concept มีสิทธิคิดหาสามารถหาวิธีการใหม่ๆ แต่ผลสุดท้ายต้องดูผลว่า บัณฑิตที่จบมี คุณภาพเป็นที่ยอมรับ concept มคอ. ไม่ได้ยึดกรอบเดิมเรายึดกรอบ มคอ. ซึ่งเป็นอิสระผม ได้ comment ถึงสกอ. จริงๆ เบื้องต้น สกอ. ควรเกิดการประชุม ยกร่าง มคอ. 1 ให้ครบทุก หลักสูตรก่อน แล้วต่อด้วย มคอ. 2 แต่อยู่ที่ๆ มี มคอ. 2 ครบทุกรายวิชา เช่นแพทย์ผมไปช่วย ทำพอทำเสร็จส่ง สกอ. บอกว่าต้องรอ กรรมการฯ มายกร่าง มคอ. 1 ก่อน เราบอกว่าได้ยก ร่างทุกหลักสูตรแล้วแม้แต่หลักสูตรแพทยศาสตร์ใช้ได้เลย ใช้ไม่ได้ตามระเบียบต้องมีกรรมการ

1 ชุดต้องร่าง นี่คือระบบราชการที่ต้องทำแบบนี้ผมได้เสนอ สกอ. ภายใน 1 ปี สกอ. เป็นคน organize ให้ทุกหลักสูตรไปรวมตัวกัน ครบหมด 1 ปี เพราะต่างคน ต่างทำ แล้วมารวมแล้ว เปลี่ยน มคอ. 1 ได้ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของสังคม เปลี่ยนแปลง มคอ. 1 เปลี่ยนแปลง มคอ. 2 คุ้ยในเชิง concept แบบนี้คือ ขอให้ทำความเข้าใจแล้วอยากให้ทุกท่านมีส่วนร่วม ช่วยดำเนินการร่าง มคอ. 1 ออกมา ผมได้ผลักดันไปที่ สกอ. หลายครั้งแล้ว ติดขัด และเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร สกอ. ในช่วง 2-3 ปีนี้ ทำให้ทุกอย่างสะดุด

ช่วงบ่าย

วิชา Gen.Ed อาจมีความซ้ำซ้อน วิชา Gen.Ed ที่มศก. มีทั้ง 6 โดเมน ศิลปะและการสร้าง หมายความว่า หลักสูตร วิชาที่เปิดและมีวิชา Gen.Ed อย่างน้อย 6 โดเมน

ท่านเอาไปบวกกับวิชาหลัก วิชาชีพเฉพาะ โดยจบที่ 6 เต็มเป็น 7 8 9จะมีที่ตัวก็ไล่ไป มันอาจจะไม่เป็นไร เพราะเราต้องการดูแลจุดดำ แยกคำอธิบายไม่มีข้อขัดแย้ง เป็นการเอาตารางมารวมกันเฉยๆ แต่กรณีที่รวมกันไม่ได้ สมมุติว่า มีความซ้ำที่เป็นประโยชน์อธิบาย ไม่ตรงกัน ท่านไม่ต้องไปรวม แต่แยกออกมาเติมต่อๆ กัน แต่เมื่อไหร่ที่มัน ซ้ำเป็นเรื่องเดียวกัน เช่น Gen.Ed พูดเรื่องของความซื่อสัตย์ วิชาเฉพาะมีพูดเรื่องความซื่อสัตย์เช่นกัน เราก็ยุบตัว นั้นเฉพาะ ดึงเฉพาะความซื่อสัตย์ที่ตรงกันเท่านั้นเอง ไม่ได้เป็นเรื่องที่ยุ่งยาก แต่ประเด็นที่ตามมา คือ ถ้าหลักสูตร ในแต่ละหลักสูตร เมื่อท่านยอมรับ Gen.Ed ตามนี้ ท่านก็ต้องยอมรับ mapping ของเขานะ ท่านไม่มีสิทธิ์ไปเปลี่ยน mapping ของ Gen.Ed เช่น บอกว่า สอนแล้วได้ตามนี้ OK ตามนี้ใหม่ ก็ยึดตามนี้ มีบางรายวิชาให้ Gen.Ed สอน แต่เมื่อดู mapping แล้ว เราต้องการมากกว่านี้ ต้องการด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ ท่านก็ต้องคุยกับ Gen.Ed หมายถึงเขาสอนให้ตามนี้ ถ้าต้องการเพิ่มก็ต้องไปหาวิชาอื่นไปเพิ่ม มีวิชาอื่นเพิ่ม มีประเด็น กรณีที่ Gen.Ed สอน 3 หลักสูตร ด้วยรายวิชาเดียวกันสอน 3 หลักสูตร ก็จะมีเด็กมาเรียน 3 กลุ่ม มคอ. 3 คือชุดเดียว มคอ. 5 ควรเป็น 3 ชุด เพราะเด็กมาจากพื้นฐานไม่เหมือนกัน หรือจะเป็นชุดเดียวกันก็ได้แต่ต้องสรุป 3 กลุ่มนี้แยกจากกัน

กรณี สอน Gen.Ed เหมือนกัน แต่แบ่งสอนเป็นกลุ่ม 1 กลุ่ม กลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 มีอาจารย์สอน 3 คน ๑ กลุ่ม ถามว่า มคอ. 5 เขียนกี่เล่ม มคอ. 3 = 1 เล่ม มคอ. 5 = ??

หลักคิด เด็ก 3 กลุ่มใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน ถึงแม้จะใช้คนสอน 3 คนไม่เกี่ยว เพราะ มคอ. 3 มีเล่มเดียว เด็กจะต้อง สอบข้อสอบชุดเดียวกัน และตัดเกรดรวมกัน

กรณี (มีปัญหา) กลุ่มพื้นฐาน มีกลุ่มพวกแพทย์ วิศวะเรียนร่วมกับทางด้านศึกษาศาสตร์ มนุษย สังคมศาสตร์ ไม่มีใครอยากมาเรียนรวมกับแพทย์ วิศวะ เพราะมาเป็นฐานตัดเกรด (ฐาน curve) โดยเฉพาะวิชา คณิตศาสตร์ วิชา เลขานุการ การคำนวณ ปรากฏว่าไม่มีใครอยากมาเรียนรวมกัน เพราะว่าเขามาเป็นฐาน เพราะฉะนั้นจะเกิดประเด็นทันทีว่า วิชา Gen.Ed เหมือนกัน รหัสชื่อเดียวกัน เมื่อสอนแล้ว ต้องใช้ข้อสอบเดียวกัน ตัดเกรดเดียวกัน แต่เมื่อท่านวิเคราะห์แล้ว กลุ่มสายสังคมศาสตร์ต้องการพื้นฐานไม่มากกว่านี้ ความรู้ไม่ต้องการมาก ขนาดนี้ ถ้าท่านสอนด้วยรหัสวิชานี้ พบว่า คนที่เรียนผ่านไปแล้วยังไม่อยากเรียน กลุ่มที่ไม่เคยเรียนก็ไม่อยากเรียน เหมือนกัน มันยาก มาตัดเกรดกับกลุ่มที่เรียนเก่งก็เลย แนะนำให้ท่านไปแยกรายวิชาให้เหมาะสมกับพื้นฐานสิ่งที่

หลักสูตรต้องการ ท่านต้องไปแยก ถ้าท่านไม่แยกท่านจะตอบ student center ไม่ได้ สอนง่ายไป กลุ่มที่เขารู้แล้วก็
เบื่อ กลุ่มที่เขาไม่มีพื้นฐานเขาก็ไม่รู้เรื่อง งั้นท่านจะต้องปรับตรงนี้ให้ดี นั้นเป็นการเสริมวิธีการเขียน

ตัวอย่างของรายวิชานี้ที่ไม่ได้คุณภาพ

รายวิชานี้ มี curriculum mapping วิชาการเพิ่มพลังอำนาจชุมชน มคอ. 3 ถ้าผมประเมินแค่หลักสูตรนี้
หยิบแค่รายวิชา หลักสูตรนี้จะตกทันที เพราะ มาดูจะเห็นว่าเขียน “คุณธรรม จริยธรรม ไว้ 2 ข้อ ยาว แบบนี้
แสดงออกถึง keyword ผู้นำ ถ่ายทอดความรู้ ท่านกลับมาดูโดเมนจริยธรรมปรากฏว่า กลายเป็นตึกจุดดำ 3 แสดง
ว่าหาย ไม่ครบหายไป 1 แสดงไม่ได้ก็อปเอา curriculum mapping ไปเขียน มคอ. 3 มาดูคำอธิบาย 3 นี้ คืออะไร

1. ต้องรู้จักตนเอง แต่ข้อเมื่อกี้เขียนว่า ผู้นำ ทำให้รู้เลยว่ามคอ. 3 เขียนใหม่ โดยไม่ได้ดู มคอ. 2 หลักสูตร
บอกให้ท่านสอน จุดดำ 1 2 4 แต่พอดูฉบับ มคอ. 3 ของอาจารย์ที่มาสอนจริงเหลือ 2 ข้อ แสดงว่าอัน
นี้ไปแต่งใหม่ แล้วอย่างนี้จะทำให้เด็กมี outcome ได้อย่างไร เมื่อเริ่ม start ก็ไม่ตรงกันแล้ว

นี่เป็นตัวอย่างหลักสูตรที่ไปเจอ แม้แต่มหาวิทยาลัยก็ยังมีแบบนี้ แสดงว่ายังไม่เข้าใจตรงกัน

การประเมินหลักสูตร ครบ 6 องค์ประกอบ

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ คุณภาพ มคอ. 2 3 4 มาดูคุณภาพ มคอ. 5 ต้องมีการรายงานการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ว่า
เราเข้าใจตรงกันไหม การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ เขียนไว้ 3 คำ

- 4) หมายถึงการทวนสอบผลประเมินการเรียนรู้ ไข่ใหม่ **หรือ**
- 5) หมายถึง การทวนสอบมาตรฐานการเรียนรู้ **หรือ**
- 6) หมายถึง การทวนสอบตามผลสัมฤทธิ์ตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

ทั้งหมดเขียนไว้ในเล่มนี้เล่มเดียวแต่คนละที่ การตีความไม่เหมือนกันเลย

เช่น ในส่วนคำอธิบายส่วนแรก “ทวนสอบมาตรฐาน” คืออะไร อ่านแล้วยังไม่เข้าใจ ว่าทวนสอบมาตรฐาน
คืออะไร หน้า 28 “กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียน” 2 คำนี้เป็นคนละความหมายกัน แต่ทั้งหมดนี้
เป็นการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียน แสดงว่าการทวนสอบผลการประเมินการเรียนว่าการเอาเกรดมาเข้า
กรรมการ การดูคุณภาพข้อสอบการตัดเกรดเป็นระฆังคว่ำใหม่ มีกรรมการมาช่วย modify อีกที่ ประเมินทวนสอบ
ผลการประเมินการเรียน แต่ทวนสอบผลสัมฤทธิ์เป็นอีกคำหนึ่ง เป็นข้อ 11 หมายถึงอะไร หมายถึง การทวนสอบ
Achievement ข้างในคำว่าหลังจากเด็กทวนสอบไปตั้ง 10 จุดดำ ท่านต้องทวนสอบ ทวนสอบอย่างไร ต้องไปดูว่า
เขียนอะไรบ้าง ถ้าท่านไหนขยัน ไปอ่าน 11 สาขาที่ประเทศ สาขาพยาบาลก็จะเขียนทวนสอบไว้อีกแบบหนึ่ง สาขา
ศิลปประยุกต์ก็เป็นอีกแบบหนึ่ง แต่ละสาขาไม่เหมือนกัน สาขาวิทยาศาสตร์มีการทวนสอบระดับภาควิชา จะเห็น
ว่าแม้แต่ทวนสอบใน มคอ. 1 ของ 11 สาขา เขียนไม่เหมือนกันเลย มีทวนสอบระดับหลักสูตรก็มี ที่ยกขึ้นมาเพื่อให้
ท่านเห็นว่า ขณะนี้เราเข้าใจการทวนสอบไม่เหมือนกัน และส่วนใหญ่ที่ผมไปประเมินมักจะพูดเรื่องทวนสอบผลการ
ประเมินการเรียนเท่านั้น ถ้าท่านไหนจะทำเรื่อง ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ หรือ Achievement ต้องรู้จักคำๆ หนึ่งว่า
“Authentic Assessment” เป็นการประเมินที่มีมากกว่า 20 วิธี การทวนสอบ

ยกตัวอย่าง พิจารณา

ทวนสอบจุดดำตามวิชาที่ได้รับ Assign อย่างไร สมมุติว่าท่านสอนรายวิชาหนึ่ง มีจุดดำว่าให้เด็กมีความซื่อสัตย์ จุดดำว่าจะต้องมีความรู้ เอาแค่ 2 จุดดำ ท่านก็ดำเนินการสอนเสร็จเรียนร้อย ตัดเกรด สอบเด็กเรียบร้อย ท่านจะทบทวนว่าเกรด เป็นระฆังคว่ำเรียบร้อย มีกรรมการดูเกรด อาจารย์ตรวจดูข้อสอบจบไป ประกาศให้เกรดเด็กเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้น ในช่วง 30 วัน ก่อนเขียน มคอ. 1 ท่านควรจะสุ่มเด็ก สมมุติสอนเด็ก 100 คน เราจะทวนเด็กว่ามีความซื่อสัตย์ มีความรู้ในวิชา เราจะทวนสอบอย่างไร ท่านควรจะสุ่มเด็กที่ทวนสอบที่สอนเด็ก สุ่มหลักสถิติ 10 เปอร์เซ็นต์ 20 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นกับ population ดูวิธีสุ่มจาก Google ได้ จาก 100 คน ขอสุ่ม 10 คน สุ่มโดยเจ้าของรายวิชาสุ่มเอง อาจจะมีเด็กทะเลาะเกรดกันบ้าง อย่าสุ่มเอาเฉพาะเด็กเกรดเอ มา ต้องเฉลี่ยๆ กัน เป็นวิธีการคิดเอง เชิญเด็กมาแจกข้อสอบ 10 ข้อ เข้าไปในห้องห้องนั้นไม่มีคนคุมสอบ แต่มีกล้องส่องดู แจกหน้าห้องเดินเข้าไป ดูเด็กว่าเวลาทำข้อสอบลอกกันหรือไม่ ทดสอบความซื่อสัตย์กัน เด็กไม่ถามกัน ดี ดูคะแนนว่าเด็กตอบ 10 ข้อ ได้คะแนนเต็มไหม ได้ศูนย์หมดหรือได้บางส่วน ผลการทวนสอบนี้จะไม่ผลต่อเกรดเด็กอีกแล้ว เพราะเราตัดเกรดเด็กไปเรียบร้อยแล้ว ผลการทวนสอบต้องเขียนบันทึกไว้ว่าสอบแล้วเด็กตอบได้ 10 ข้อ

ให้เราวิเคราะห์ต่อว่าเรามีกลยุทธ์การสอนที่ดีพอหรือยัง ถ้าทวนสอบผลยังไม่ดี เด็กยังลอกกันอยู่แสดงว่าเราสอนความซื่อสัตย์ไม่ดี สอนความรู้ยังไม่พอ หรือว่าเด็กตอบเต็ม แสดงว่าเราสอนดี ถ้าเด็กยังไม่เต็ม ได้บ้างไม่ได้บ้าง ยังต้องปรับกลยุทธ์ ในการสอนรอบหน้า นี่คือ “Authentic Assessment”

อีกตัวอย่าง สอนเรื่องภาษา เป็นปัญหา เด็กห้อง grammar ได้ดี แต่เวลาทวนสอบจะทวนสอบอย่างไร ท่านอาจทวนสอบเด็ก สุ่มมา 10 คน ให้แนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าเด็กพูดได้ แสดงว่าเราสอนดี หรือสอนวิชาคิด การทวนสอบใช้ scenario เชิญเด็กมา 10 คน ไหนวิเคราะห์ปัญหานี้ให้อาจารย์ฟังเลย ถ้าเด็กยังวิเคราะห์ไม่ได้ แสดงว่าเราสอนไม่ดีพอ หรือให้เด็กได้วาทีกัน ว่าปัญหาแบบนี้คิดอย่างไร ถ้าเด็กคิดไม่ออก แสดงว่าทักษะในปัญญาคิดวิเคราะห์ไม่ดี หรือเราสอนดีไม่พอ ทวนสอบให้เด็กประเมินตนเองได้ใหม่ คำตอบ เด็กก็ประเมินตนเองตาม 5 โดเมน แต่ส่วนผลจะเชื่อถือไม่ค่อยได้ มีหลายมหาวิทยาลัยที่ไปประเมิน บอกให้เด็กทวนสอบโดยการประเมินตามโดเมน จุดดำ เด็กไทยส่วนใหญ่ด้วยความเกรงใจ เป็น culture เรามักจะบอกเรียนแล้วคุณซื่อสัตย์ใหม่ อดทนใหม่ มีความรู้ใหม่ ก็ต้องตอบตามนั้น มักจะ bias มีมากกว่า 1 วิธี ใช้ scenario มาจับก็ได้ อย่างผมสอนการเย็บแผลให้กับนักเรียนแพทย์ เด็กที่ได้เอ จะรู้ขั้นตอนหมด แต่ผมเอาหนังหมูมาชิ้นหนึ่ง กรีดเป็นแผล ไหนลองเย็บให้อาจารย์ดูตอนนี้ เด็กที่ได้เอไม่สามารถเย็บได้ หรือเย็บได้แผลจะเกยกัน สอนดีไม่พอ การทวนสอบห้ามเอาผลความดี ความชอบไปผูกติดกับอาจารย์ ให้ทวนสอบเสร็จให้อาจารย์ท่านนั้นไปปรับปรุงการเรียนการสอน ถ้าไม่มั่นใจจะ bias เชิญเพื่อนอาจารย์ท่านนั้นมาร่วมทวนสอบกับเรา ตั้งกรรมการมาช่วย แต่มีหลายที่ที่ใช้ตั้งกรรมการ 1 ชุดไปทวนสอบ แต่อาจารย์ผู้สอนไม่มีส่วนร่วม จริงๆ ต้องให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมต้องรู้ตัวเองในการทวนสอบ ไม่ใช่ให้คนอื่นไปทวนสอบแทนแล้วเอาผลมาบอกว่าเด็กของอาจารย์ไม่ดี คิดวิเคราะห์ไม่ได้ เทคโนโลยีไม่รู้อะไร อาจารย์คนนั้นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการทวนสอบและเอาผลในครั้งนั้นไปปรับปรุง ผมไม่รู้ว่าที่ผ่านมาท่านทำตามที่ผมพูดไหม ถ้าทำให้ตึกผ่าน ถ้าท่านทำโดยการพิจารณาเกรดไม่ผ่าน ประเด็นอันนี้ผมถามไปยังกรรมการ สกอ. ผมว่าเรากำลังเข้าใจกันไม่ตรงแบบนี้ น่าจะยกเลิกไหม เขียนการทวนสอบให้ชัดเจน ตัดการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ออกก่อน เพราะเขาไปแปลเป็นภาษาอังกฤษ ในการแปลของเล่มนี้ไม่ตรงเลย สร้างความสับสนว่าเข้าใจอะไรผิดหรือเปล่า ประเด็นการทวนสอบ เห็นด้วยเป็นการดูว่าเด็กมีผลสัมฤทธิ์ใหม่ ทำงานได้จริงไหม เราจึงไปใช้วิธีการสหกิจศึกษาบ้าง อ่านบ้าง

เพื่อยืนยันการทวนสอบ แต่ประเด็นนี้ ต้องประกาศออกมาใหม่ให้ชัด จริงๆ ผมต้องการให้ยกเลิกไปก่อน แล้วให้เป็น การปรับปรุงหรือพัฒนา ขณะนี้ ทำความเข้าใจพิจารณากับคำๆ นี้ ว่าจะทำอย่างไร ร้อยละ 25 ของรายวิชาจะต้องมี การบอกผลสัมฤทธิ์ ท่านไหนสงสัยบ้าง

ขอผ่านการประกันคุณภาพในองค์ 1

คำถาม

มี 2 ประเด็น ประเด็นที่ 1 ที่อาจารย์พูดเรื่องทวนสอบ ดูว่าเด็กซื้อสัตย์ไหม อาจารย์จะทราบได้อย่างไรบ้าง ว่าเด็ก 10 คน นี้ที่บ้านสอนมาดี จะมาซื้อสัตย์หลังเรียนวิชาของอาจารย์คะ อย่างรายวิชา food for healthy กิน ข้าวใส่กล่องโพนมีสารก่อมะเร็ง ถามองค์ความรู้ตอบข้อสอบทำได้ เราเห็นเด็กรับน้องใช้กล่องโพนรับน้องเมื่อเขาอยู่ ปี 2 มีมากมายเหตุผล รู้ทั้งรู้ แต่เลือกร้านอร่อย สำคัญกว่าสุขภาพ มีอื่นๆ อีกมากมาย ถามว่าตรงนี้ผู้สอน false ไหมคะ ที่ไม่สามารถสอนเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กได้

คำตอบ

อาจารย์ต้องตัดคำว่า ซื้อสัตย์ออก ใน curriculum mapping ตัดในวัตถุประสงค์ในรายวิชาออก เพราะว่า นี่คือ outcome คือสิ่งที่สอนเขา และยอมรับว่าหลักสูตรเราให้แค่ความรู้ เทียบหลักสูตรเดียวของเรากับหลักสูตร ของที่อื่นว่าอย่างไร เป็นการ compare คุณภาพ เราต้องกล้ายอมรับ ถ้าเราทำไม่ได้อย่าไปเขียนอยู่ใน curriculum mapping โดยเรายอมรับหลักสูตรแบบนี้ แต่เราต้องไปดูหลักสูตรอื่นว่าเขาทำได้ไหม ถ้าเขาทำได้ เราต้องเรียนรู้ แต่ ผมถึงบอกว่าตอนนี้เราเข้าใจผิดในการเขียน subset ของ curriculum ที่อาจารย์พูดถึงว่าเขียน 6 7 ประเด็นในนั้น ไม่ได้ อันนั้นเป็นการเขียนในลักษณะ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ สร้างเกิดหรือไม่เกิดเราไม่รู้ แต่ขณะนี้ outcome base เราจะต้องเอา outcome ที่ได้จริงๆ มา declare อย่าพยายามกลัวว่าจะเสียหน้า ไม่นะ ไม่เสีย หน้า หลักสูตรเราเป็นแบบนี้จริงๆ ไม่งั้นเราโกหกว่าหลักสูตรเรา ทำนุนี้ นั่น ยอมรับว่าต้องมานั่งคุยกันใหม่ถ้าจะ ทำ TQA outcome base

คำถาม

รายวิชาพื้นฐานที่สอน ต่างหลักสูตรกัน ต่างคนสอนกัน มคอ. 3 = 1 หลักสูตร มคอ. 5 = 3 หลักสูตร base on อะไรคะ

คำตอบ

base on คนที่เข้ามาเรียน เช่น มีเด็กมาจาก 3 หลักสูตร เข้ามาคนละระบบ เพื่อเป็นบัณฑิตคนละแบบ เอมาสอนด้วยวิชาเดียวกันก็ไม่ว่า แต่ต้องการให้ท่านประเมินว่าเด็กกลุ่มนี้ผลการประเมินเป็นอย่างไร มีปัญหา อย่างไร เพื่อให้เจ้าของหลักสูตรได้รู้ เพราะเป็นเด็กของหลักสูตรเขา เรามีหน้าที่เป็นคนสอน เจ้าของหลักสูตรคือ 5 คนนี้จะต้องรับไป แต่ถ้าอาจารย์สอน 100 คน อยู่ใน 3 หลักสูตรนี้ แล้วมีเด็กมีปัญหา ให้ identify ว่ามาจาก หลักสูตรไหน เหตุผลคือมุ่งไปที่หลักสูตร

คำถาม

ถ้าสอนในกลุ่มแพทย์อาจจะต้องแยกรายวิชา ทั้งๆที่เป็นรายวิชาเดียวกัน เหตุผลว่าขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียน ดิฉันว่า แย้งว่า รายวิชา Gen.Ed คือ พื้นฐาน สอนให้เป็นคนเป็นคน อย่างวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ ไม่ว่าจะคณะแพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ดิฉันก็มองว่าเด็กต้องตระหนักสักนิดว่าในเรื่องของโภชนาการ คือเขาต้องรู้แต่เขาจะเลือกกินหรือไม่เลือก เขาก็จะต้องรู้ดีกว่า จะกินไก่ทอด หรือกินไก่ทอด KFC เขาต้องรู้ คือดิฉันมองไม่ต่างว่าจะเป็นคนแพทย์หรือเด็กศึกษาศาสตร์ อาจให้ความสำคัญกับเด็กศึกษาศาสตร์มากกว่าด้วยเพราะไปสอนรุ่นต่อไป

(วิทยากร) ซึ่งตรงนี้ผมไม่แย้ง

ดิฉันไม่เห็นต้องแยก เพราะเป็นพื้นฐาน เป็นคน

(วิทยากร) ถ้าวิชาที่เป็นพื้นฐานรหัสวิชาเดียว outcome จะต้องเป็น outcome เดียวกัน ก็ต้องถามเจ้าของหลักสูตรที่ส่งมาว่าต้องการ outcome แบบนี้ไหม ถ้าต้องการ ั้นรายวิชาเดียวกันสอนเหมือนกัน outcome เดียวกัน ถ้าผมเป็นเจ้าของหลักสูตร ผมบอกว่าเด็กแพทย์จำเป็นต้องรู้ลึกไปกว่าที่อาจารย์สอน ผมก็จะขอให้อาจารย์ว่าผมต้องการอะไรที่มากกว่านี้หน่อย อาจารย์ก็ต้องปรับเพราะผมเป็นเจ้าของหลักสูตร เด็กของผมต้องรู้ตามแพทย์สภา บอกว่าเด็กต้องมีความรู้ เรื่องนี้ๆ ซึ่งตรงกับวิชาของอาจารย์ วิชาของอาจารย์ต้องสอนแล้ว ของ มคอ. 1 อาจารย์ในฐานะสอนก็ต้องเติมสิ่งที่ผมต้องการให้ผม เพราะถ้าไม่เติมก็ไม่มีคนสอนเพราะเป็นวิชา Gen.Ed นี่คือการบริหารเป็นรายหลักสูตร เจ้าของหลักสูตร ดูบัณฑิตของตนเอง กรณีแบบนี้เกิดขึ้นในหลายมหาวิทยาลัย series สำคัญมากกว่าที่อาจารย์เล่า มีการขอเอา Gen.Ed มาสอนเองเพราะมีการทะเลาะกัน เนื่องจากเจ้าของหลักสูตรบอกว่า เป็นมาตรฐาน แต่ Gen.Ed บอกว่าจะสอนแบบนี้ ผมไม่ได้ dbase แย้งกับอาจารย์ ทำความเข้าใจว่าเหมือนกับที่อาจารย์ set ไว้ ก็ส่งให้อาจารย์สอน ก็จบ ถ้ามีอะไรที่เพิ่มเติม บังคับ เขาจะต้องมาคุยกับอาจารย์ให้ช่วยเพิ่มเติมให้ โดเมนอันนี้เปลี่ยนนะ รหัสรายวิชานี้ เป็นรหัส 1 2 3 4 5 -A หรือ 345-B เพิ่มอะไรเข้าไป จะไปปรากฏอยู่ใน มคอ.2 และ3 ผมยึดหลัก outcome base

(อาจารย์) ดิฉันมองว่าพื้นฐานก็คือพื้นฐาน แค่สอนให้เด็กคิดเป็น ใช้ชีวิตเป็น ในความคิดของดิฉันสำหรับ Gen.Ed สอนความเป็นมนุษย์ ถ้าหลักสูตรต้องการมากกว่านั้น ก็ต้องไปที่วิชาซีพของเขาแล้ว อย่าคาดหวังกับ Gen.Ed

(วิทยากร) Gen.Ed ก็สอน แต่ถ้ามีรายวิชาที่สอนเพิ่มคุยกับอาจารย์ แต่ถ้าอาจารย์ยึด Gen.Ed แบบนี้ แต่กลุ่มของเด็กต้องการอะไรเฉพาะ เพราะเป็นหลักสูตรเฉพาะมา เขาก็ต้องมีรายวิชาสอนเพิ่มที่ชัดเจน หรือวิงหาอาจารย์ เราไม่ได้แย้ง แต่ต้องการเห็น curriculum mapping ปี 1 - ปี 4 ให้เห็นภาพรวมว่าวิชาไหนตอบอะไร รายวิชาตอบแค่นี้ ไม่พอ รายวิชาอื่นต้องเติม หลักคิดของ outcome base เสียเวลามาก ไม่happy กับ mapping ต้องมาวิเคราะห์รายวิชา กระบวนการสอนไม่ยุ่ง ท่านจะสอนอย่างไรสอน ทำอย่างไรก็ได้ ได้ผลสัมฤทธิ์แล้วจบ

คำถาม

ขอย้อนไปเรื่องคุณธรรม จริยธรรม มีหลักสูตรไหนสามารถเปลี่ยนให้คนเป็นคนดีได้ 100 เปอร์เซ็นต์

คำตอบ

ยากมาก มีเวชจริยศาสตร์ จะไม่เขียน outcome base ว่าเด็กเป็นคนดี ผมจะเขียนประเด็นที่วัดได้ ปฏิบัติได้

คำถาม

แล้ว การวัดทำอย่างไรถึงจะออกเป็นรูปธรรม

คำตอบ

ขึ้นอยู่กับประเด็น เช่น อาจารย์เขียนว่าจิตอาสา ก็ต้องบอกว่าวัดจิตอาสาอย่างไร อาจารย์เขียนว่า ชื่อสัตย์ก็ต้องบอกว่าวัดชื่อสัตย์อย่างไร

คำถาม

มีลักษณะที่เป็นนามธรรมชัดเจน เพราะฉะนั้นจะแปลนามธรรมเป็นรูปธรรมต้องทำอย่างไร แม้กระทั่งในระดับสูง ไม่นับการโกงกินในแวดวงการเมืองไม่ละเทะ แบบนี้

คำตอบ

เห็นด้วยกับอาจารย์ 100 เปอร์เซ็นต์ ที่เราเขียน โดเมนเราอาจจะเขียนมากเกินไป เราอาจจะเขียนกว้างเกินไป มีหลายประเด็น อย่างที่อาจารย์นำเสนอ 5 6 7 ประเด็น ผมกำลังย้อนถามท่าน เพราะท่านคือเจ้าของหลักสูตร ท่านเป็นคนออกแบบหลักสูตรเอง ท่านบอกว่าต้องการบัณฑิตหน้าตาแบบนี้ เป็นสิ่งที่เราต้องทำความเข้าใจ มีฉะนั้นหลายๆ ประเด็นท่านต้องไปตัดออก มีคำถามต่อ มคอ. 1 ปรับได้ไหม? คำตอบคือ ปรับได้ มคอ. 2 ที่ท่านเขียนแล้ว mapping กัน จุดดำเต็มหมด สามารถปรับได้ ไม่มีใครว่า แต่ท่านต้องยืนยันว่าเด็กจบ 4 ปี จะได้ outcome ตามที่หลักสูตรออกแบบไว้

คำถาม

อาจารย์จะให้ดูหลักสูตรของอาจารย์ได้ไหม ? ว่าที่ mapping อย่างคณะแพทย อาจารย์ชี้ดวงอย่างไร อาจารย์เขียนคุณลักษณะแบบไหน เพื่อเป็นการกระชับเราจะเห็นตัวอย่างที่ถูกต้อง

คำตอบ

คณะของผมก็ตก ทำไม ? ถึงตก เพราะอาจารย์แพทย์ร้อยคน เป็นแบบนี้ มองภาพนี้ไม่ตรงกัน เพราะตก 1 รายวิชา ถือว่าตก ทางคณะแพทย์เอา มคอ. 1 เป็นตัวตั้ง คือ เอาเกณฑ์แพทย์สภาจับ หลังจากนั้นถ่ายทอดลงมา แต่ที่ผมเห็นปัญหา และเห็นทางออก อยากเห็นการทวนสอบแบบระดับหลักสูตร ที่เรียกว่า exit exam สุดท้ายไม่ได้สอบเพื่อเอาปริญญาบัตร แต่เป็นการสอบวัด Achievement ตอนปี 6 ผมได้เสนอคำๆ นี้ไปสมศ. เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ใช้คำว่า การสอบการรับรองคุณวุฒิสภาแห่งชาติ คนที่ทำคือคณะกรรมการ มคอ. 1 ผมยืนยัน ทุกหลักสูตรที่เปิดปริญญาบัตรเดียวกันควรจะรวมกัน คณบดีที่เปิดในสาขาเดียวกันมารวมตัวกัน มานั่งคุยกัน ประธานหลักสูตรในปริญญาชื่อเดียวกัน แล้วมาสอบ exit exam ด้วยกัน นี่คือการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับหลักสูตร แต่ตอนนี้ไปถึง

ระดับรายวิชา ผมเห็นว่าหนักแต่พยายามจะช่วย การทวนสอบคืออะไร ของทางคณะฯ ผม ๆ ยังให้ตก เพราะต้องเชื่อมโยง วัดได้ หลายๆ เรื่องต้องให้ตัดออก ว่าวัดไม่ได้แต่เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้ มีวิชาเวชจริยศาสตร์ เรื่องของจริยธรรมสอนไม่ได้เป็น lecture แต่สอนได้เป็นวิเคราะห์ case Scenario การตัดสินใจคุณธรรม จริยธรรมยากเพียงแต่บอกท่านต้องช่วยกัน ให้เป็นปัญหา แต่ละหลักสูตรทวนสอบจะไม่เหมือนกัน ท่านมีสิทธิ์เลือกรูปแบบไหนก็ได้ output outcome คือเอามาปรับปรุงการสอนของอาจารย์ ให้เด็กได้ตาม 5 โดเมน ตามนั้น

คำถาม

ถ้าสิงหา 58 เกิดมีหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งที่ไม่ผ่าน จะเกิดอะไรขึ้น แล้วหลักสูตรที่ไม่ผ่านนี้ จะขอประเมินใหม่ในปี 59 ผ่านให้ได้หรือไม่

คำตอบ

ประเด็นนี้กำลังเสนอเข้าไป ยังไม่มีแนวทางการปฏิบัติ น่าจะเปิดโอกาสให้เราประเมินซ้ำใหม่ในปีถัดไป หลังจากที่ปรับปรุงแล้วได้ นี่คือระบบภายในระบบภายในท่านไม่ผ่าน ท่านสามารถสอบซ่อมได้ ซึ่งคิดว่าไม่ยากอยากชี้แจงให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่งเรื่องไม่ผ่านอยู่ที่องค์ประกอบที่ 1 เท่านั้น ส่วนองค์ 2-6 อภิปรายต่อ ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ไม่ได้อยู่ในองค์ประกอบที่ 1 เป็นเรื่องของคุณภาพ 2-6 เป็นเรื่องของการให้คะแนนแสดงถึงคุณภาพของหลักสูตรเดียวกันแต่ต่างมหาวิทยาลัย ว่าใครมีคุณภาพสูงกว่ากัน ไม่เกี่ยวกับการผ่านหรือไม่ผ่านเฉพาะองค์ประกอบที่ 1 มีเกณฑ์ในระดับ ป.ตรี 4 ข้อ และป.บัณฑิต 12 ข้อ

องค์ 2-6

องค์ 2 เป็นเรื่องคุณภาพของบัณฑิต ท่านบอกว่าหลักสูตรคุณภาพของท่านผ่านเกณฑ์แล้ว เราจะแสดงคุณภาพของท่านได้อย่างไร

2.1 ดูที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบคุณภาพบัณฑิต TQF ก็คือ วัดจากผลการประเมินของผู้ใช้บัณฑิตตามคู่มือ คือผลรวมของคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตหารด้วยจำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด โดยบัณฑิตที่ได้รับการประเมินอย่างน้อยร้อยละ 20 ถ้าหลักสูตรท่านไม่มีบัณฑิตจบ ข้อนี้น่าตัดออกทั้งตัวตั้งตัวหาร หลักสูตรไหนที่เปิดปี 54 55 56 57 พังจบ หลักสูตรนี้จะตัดข้อนี้ออก เพราะเราถือเป็นหลักสูตร TQF เราไม่คิดหลักสูตรเก่า หลักสูตรไหนเพิ่งเปิดได้ 2 ปี ก็วัดรายวิชาที่เปิดแค่ 2 ปี รายวิชา ปี 3 4 ไม่นับ เอาหลักสูตรที่ท่านประกาศใช้ ถ้าเก็บข้อมูลไม่ถึงร้อยละ 20 คะแนนจะเป็นศูนย์ ท่านต้องเก็บให้ครบร้อยละ 20

2.2 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำกลับมาเหมือนเดิม ปริญญาตรีวัดการได้งานทำ บัณฑิตศึกษา วัดผลงานของนักศึกษา ป.โทและ ป.เอก ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ โดยป.โท ร้อยละ 40 ได้ 5 ป. เอกร้อยละ 80 ได้ 5 มีการเปลี่ยนแปลงจากชุดเดิมหนึ่ง ป.โทถ้ามีการตีพิมพ์เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเดิม จะได้ 0.25 ตอนนี้นำปรับเหลือ 0.10 ตาม สมศ. version เก่า ไม่ต้องตกใจเพราะ 0.10 ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นหลักสูตรของท่านจะเทียบหลักสูตรชื่อเดียวกันไม่มีการเทียบข้ามสาขา สถาปัตย์เทียบสถาปัตย์ถึงแม้จะได้คะแนนเท่าไรในกลุ่มของท่านจะรู้กันเอง สถาปัตย์เอามาเทียบกับวิศวะไม่ได้มาเทียบศึกษาก็ไม่ได้ เป็นเฉพาะกลุ่มตาม มคอ.1 ท่านสบายใจได้ แม้แต่

คณะเดียวกัน เปิด 3, 4 หลักสูตร ๆ นั้นจะเทียบเฉพาะหลักสูตรของเขาเองว่าเราไม่มีการเทียบข้ามสาขาหรือข้ามปริญญา เราจะเอาปริญญาเดียวกันมาเทียบกัน

องค์ประกอบที่ 1 และ 2 วัดตัวเลข องค์ประกอบที่ 3 วัดประเด็น

องค์ 3 วัดคุณภาพนักศึกษาที่เข้ามาแยก 3 ช้อย่อย

3.1 การรับนักศึกษา

3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

3.3 วัดผลที่เกิดขึ้นจากผู้เรียน

3.1 3.2 จะใช้ peer review 3.1 3.2 เป็น process ท่านจะต้องเขียนตอบอะไร การรับนักศึกษาท่านต้องเขียนว่าหลักสูตรของท่านรับนักศึกษามาได้อย่างไร ? มีกระบวนการอย่างไร ? เขียนเล่ากรรมการฟังอย่างเดียว เช่น การรับตรง อย่างไร สอบอย่างไร มีสัมภาษณ์ไหม ? แล้วอธิบายให้ได้ว่าผลสุดท้ายได้เด็กที่ตรงกับผลของหลักสูตรไหม? เช่นเด็กศิลปะ อยากรู้เด็กที่มี creative thinking ท่านตอบได้ไหมว่าท่านเลือกเด็ก creative thinking ตอบได้ดี เขียนได้ดีเป็นอย่างไร แนวทางที่ดี มหาวิทยาลัยอื่นต้องมาเอาเป็นตัวอย่าง แสดงว่าจะได้คะแนนในระดับ 4 ระดับ 5 ถ้ามีแนวทางปฏิบัติที่ดี ท่านจะตอบตามรูปแบบไหนก็ได้ที่ท่านทำจริง แล้วกรรมการ จะ just ment ไม่มีการวัดว่าถ้าเด็กสนใจมาที่ท่านสมัคร 1000 คน 500 คน คะแนน 1000 คน จะได้คะแนนมากกว่าไม่เสมอไป กรรมการจะดูเองว่าการที่เด็กมา มีปัจจัยอื่นอีกไหมที่เด็กเลือก 1000 คน แต่เขาจะดู quality เพราะจะเป็นตัวเลขท่าน ส่งตัวเลขข้อมูลมาให้ ให้เขา กรรมการควรจะได้รู้ แล้วกรรมการจะ justment สิ่งที่น่าห่วงคือคุณภาพของผู้ประเมิน ห่วงมาก กำลังจะไปอธิบาย กกอ. ว่า ต้อง standard ให้ดี ไม่งั้นการตัดสินตรงนี้จะเทียบเคียงได้ลำบาก

3.1 ให้คะแนน 0-5

3.2 การส่งเสริมพัฒนานักศึกษา ดูว่าเราควบคุมดูแล ให้คำปรึกษากับนักศึกษา ท่านเล่าระบบของท่านดี เด็กสามารถที่จะแก้ไขมีที่ปรึกษาปัญหาได้ดีกว่าหลักสูตรหนึ่งในต่างมหาวิทยาลัย ซึ่งมีแนวคิดที่เราจะเอากรรมการไม่มากชุดแต่ละสาขานั้น แล้วประเมินมากที่สุดหมายถึงประเมินหลายที่ เพื่อให้ผลประเมินการตัดสินใกล้เคียงกัน สมมุติถ้าหลักสูตรหนึ่งมีเปิดทั่วประเทศ 10 ที่ ขอใช้ 1 ชุด ขอร้องกลุ่มนั้นเลยว่าช่วยดู 10 หลักสูตร เพราะฉะนั้นคนในสาขาของท่าน เป็นคนประเมินจะ flexible และเปิดโอกาสให้สาขานั้นได้พัฒนาคุณภาพ ตามบริบทของท่าน ซึ่งศิลปะกับศิลปะ เทียบกับสาขาอื่นไม่ได้

ในกรณีบัณฑิตศึกษาต้องดูการควบคุมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ว่าที่ไหน ดูแลเด็กได้ดีกว่ากัน

3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนวัด output หรือ outcome คือ ใช้ตารางแผ่นขวางที่เป็น 0-5 เรื่องของการดู resource

1. การคงอยู่ของนักศึกษา
2. การสำเร็จตามระยะเวลา
3. ความพึงพอใจต่อความสุข?

หมายความว่า เด็กปี 1 ปี 2 เท่าไรแต่ไม่ได้หมายความว่า มีเด็กคงอยู่จำนวนมากแล้วจะได้คะแนนมากๆ เพราะถ้ามีเหตุผลออกของบางสาขาเพราะบางสาขา เรารู้เด็กอาจมีการเปลี่ยนเราแค่เอาตัวเลขมาประกอบให้ กรรมการดู การสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาในหลักสูตร การสำเร็จร้อยละเปอร์เซ็นต์ไม่ได้สะท้อนไม่ได้หมายความว่า ได้คะแนนสูงกว่าอีกหลักสูตรหนึ่ง ซึ่งการจบ ร้อยละ 80 เปอร์เซ็นต์ เพราะเราดูคุณภาพของเด็กกับด้วย มิฉะนั้น จะเป็นการหลอหลอนทำให้เด็กต้องจบ กลายเป็นการปล่อยเด็กคุณภาพของเด็กที่จะมาไม่ได้คุณภาพ peer review จะช่วยท่านตรงนี้ ตามที่ท่านเข้มงวดแล้วเด็กแยจริงๆ ท่าน ให้ 50 เปอร์เซ็นต์ ท่านคะแนนเยอะกว่าหลักสูตรหนึ่ง ท่านปล่อย 100 เปอร์เซ็นต์ตั้งในหลักสูตรเดียวกันเทียบต่างมหาวิทยาลัย

ความพึงพอใจต่อหลักสูตรบอกว่าเด็กพอใจแค่ไหน บอกสิว่าเพราะถ้าท่านทำให้เด็กในลักษณะไหนก็ได้ แต่เด็กไม่พึงพอใจ แต่พบว่าเด็กสอบผ่านสามารถสอบ exit exam เยอะแต่เด็กไม่ค่อยพอใจ คุณภาพเด็กออกไปได้รับรางวัล แบบนี้จะได้คะแนน นั่นเป็นเรื่องของ justment

ประเด็นเหล่านั้นจะเห็นในคู่มือ ประเด็น 10,20 ข้อ ท่านไม่จำเป็นต้องตอบให้หมด ท่านจะตอบมากกว่า หรือน้อยกว่านั้นก็ได้อ ท่านเป็นผู้แสดงผลเอง ถ้าท่าน outstanding ท่านมีเรื่องดีๆ มีระบบดีๆ ต้องรีบเขียนเล่าให้ กรรมการฟัง เขียนบอกตัวเอง ถ้าทำไว้ดีแต่ไม่เขียนบอกคนอื่น ก็ไม่ตรงกับหลักการต้องการให้ท่านเล่าให้ กรรมการตัดสิน

องค์ 4 คุณภาพของอาจารย์ หมายถึงอาจารย์ประจำหลักสูตรเทียบระหว่าง 5 คน กับ 5 คน

4.1 ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร ของท่านตั้งมาอย่างไร น้องจบใหม่มาพอดีเลย พี่จะลาออกตั้งมาหรือหลัหลักตาเอาคนอื่นไม่ได้น้องใหม่แล้วกัน

ต้องอธิบายวิธีเลือกอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างไร มีคุณสมบัติตรงอย่างไร เล่า บริหารจัดการและส่งเสริม อาจารย์ทั้ง 5 คน นี้อย่างไร มีระบบใหม่ ทั้งหมดมาวิเคราะห์ 5 คน ว่า ดำเนินการตามระบบ มีการปรับปรุงตามระบบใหม่? ได้เรียนรู้ระบบของท่าน โดดเด่น ได้รับรางวัลที่ไหน เป็นแนวปฏิบัติที่ดี รอบแรกได้อยู่ประมาณ 3 โดย Average คำว่า 3 ไม่ได้หมายถึงตก เพราะเราไม่ได้ตัดสินว่าตก เราจะเทียบว่าท่านได้ 3 ที่อื่นได้ 2 เราดีกว่าเขาในหลักสูตรสถาปัตยกรรมด้วยกันทั่วประเทศ แต่ถ้าคนอื่นได้ 4 เราได้ 3 เป็นการเทียบกลุ่มสถาบัน

4.2 คิดเป็นตัวเลข เป็นข้อเดียวที่คิดเป็นตัวเลข คือ วัตร้อยละอาจารย์ที่มีวุฒิ ป.เอก 5 คน ใน 5 คน สมมุติของเรา กับหลักสูตรเดียวกัน แต่เขามีวุฒิ 3 คน เราแน่กว่าเขา ของเราถ้ามี ผศ. + รศ + ศ ทั้ง 5 คน อีกที่หนึ่งมี 2 คน เราแน่กว่า วัต 5:5 ผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์ ของอาจารย์ 5 คน ผลงาน 10 paper แต่ที่อื่นมี 2 paper เราเก่งกว่า ถ้าเป็นหลักสูตร ป.เอก ต้องเอา 5 คนนั้นมาดูว่าผลงานที่ไปตีพิมพ์ได้รับ citation ใน TCI scopus มากน้อยแค่ไหน ทั้ง 4 ข้อนี้รวมเต็มเป็น 5 เต็ม ขึ้น 4 ข้อๆ ย่อยละ 1.25 (หาร 4)

4.3 ผลที่เกิดจากอาจารย์ ความพึงพอใจของอาจารย์ การคงอยู่ของอาจารย์ ถ้ามว่าอาจารย์ทั้ง 5 คน happy ใหม่ ถ้าไม่ happy แสดงว่าหลักสูตรนี้มีความเสี่ยง ถ้ามว่าอ.อยู่ครบใหม่ อยู่ทนหรือทนอยู่เป็น justment ของผู้ประเมินว่าอาจารย์ได้มาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรนี้ มีความสุขไหม เปลี่ยนบ่อยไหม ลาออกบ่อยไหม เขาจะดูเหตุและผล เพราะบ้างลาออกมีเหตุผล เช่นติดตามสามีไปอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งเราจะไม่เอามานับ เราไม่ได้ดูตัวเลข ของปริมาณเหล่านี้จะดูคู่กับคุณภาพแจ้งเหตุผล ผมบอกได้เลยว่าไม่สามารถจน concept ให้กับกรรมการ เรากำลังเปิดอบรมใหม่ กรรมการประเมินหรือผู้ประเมินที่ประกาศอยู่ในเว็บไซต์ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา expire เราจะไป Reset ใหม่ หยอดอายุ การที่ประเมินหลักสูตรจะถูกอบรมด้วยแบบใหม่ ขึ้นรายชื่อเจ้าหน้าที่ไหนอยากจะเป็นผู้ประเมินต้องมา train ใหม่

คำถาม

เวลาเราเขียนอาจมีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพอาจารย์ การเปรียบเทียบคุณภาพกับหลักสูตรอื่น หรือกับมหาวิทยาลัยอื่น ขนาดอาจารย์เราเองกว่าจะได้ข้อมูลแต่ละท่านขอแล้วขออีก เพราะฉะนั้นเราจะไปเปรียบเทียบกับที่อื่นอย่างไร ในขณะปีต่อปี ในช่วงเวลาเดียวกัน

คำตอบ

ความหมายคือ 5 คนนั้น ต้องมาประชุมกันบ่อยต้องรวมตัวกัน ต้องสร้างความตระหนัก ความเข้าใจให้กับ 5 ท่านนี้ว่า บทบาทหน้าที่ รวมทั้งสิ่งที่ท่านจะต้องช่วยกันเขียน มาบรรยายมานำเสนอ เอาผลงานมารวมกัน เพราะแสดงถึงความเข้มแข็งของหลักสูตรท่าน ผมเข้าใจว่าในช่วงแรกยาก แต่ผลสุดท้าย ผลคือของ 5 ท่านที่ต้องดูแลรับผิดชอบ

คำถาม

หมายถึง มหาวิทยาลัยที่จะเป็นคู่แข่งคู่แข่ง เราจะไปรู้ข้อมูลของคู่แข่งได้อย่างไร

คำตอบ

คู่แข่ง ดู 4.2 เป็นหลัก เพราะเป็นตัวเลขที่เป็น fact แต่ในเชิงระบบเราต้องเป็นคนเลือกคู่แข่งเอง แล้วดูว่าสิ่งที่เราเขียน เราไม่ใช่เทียบทุกประเด็น เราจะเทียบบางประเด็น ยกตัวอย่าง เช่น ตัวเลขการคงอยู่ก็อื่นก็รายงาน เราเห็นตัวเลขกันแต่ ไม่ใช่เอาตัวเลขมาเทียบกัน แต่เป็นการต้องดูคู่กับเหตุผล เราจะแสดงข้อมูลเชิงปริมาณ+คุณภาพเสมอ ความพึงพอใจของอาจารย์ต้องดูอย่างอื่นประกอบด้วย ซึ่งตรงนี้ท่านต้องเป็นผู้เลือกคู่แข่งและประเด็นเทียบเอง ถ้าใครเคยอบรม TQA จะรู้ว่าเป็นคนเลือกประเด็นเทียบเอง ที่คิดว่าเราได้เปรียบทางกลยุทธ์ ส่วนใหญ่คนที่ทำ TQA จะรู้ว่ายาก เพราะต้องหาประเด็นเทียบที่เชิงได้เปรียบ

คำถาม

หลักสูตรที่คู่คือหลักสูตรโบราณคดี ซึ่งเป็นหลักสูตรเดียวในประเทศ โบราณคดีไม่มีคู่แข่งไม่ได้เพราะต้องหาคู่เทียบกับต่างประเทศ ต้องเอาประเด็นไหนมาเทียบ

คำตอบ

ผมไม่ได้อยู่ใน filed ของอาจารย์ ถ้าท่านดูใน filed อาจารย์ต้องดูเชิงบริบทที่คล้ายๆ กัน เช่น ระบบการรับ และการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ต้องดูระบบของเราเป็นอย่างไร ระบบของเขาเป็นอย่างไร ผมเห็นด้วยบางครั้งก็เทียบอาจจะไม่สามารถทำได้ เพราะตอนคณะแพทย์รวมตัวก็ทำ Benchmarking เราจะต้องเสียเงินไปซื้อ Data จากอเมริกามาเทียบ ผลสุดท้ายเราบอกไม่ไหว ค่าใช้จ่ายแพง เราก็เอาพวกเราตัวเอง ภายใน 19 คณะแพทย์มาเป็นคู่เทียบมาทำหาเกณฑ์กลาง แล้วให้เราดูว่าเราสูงกว่าเฉลี่ยหรือต่ำกว่าเฉลี่ย แต่กรณีของอาจารย์เป็นหลักสูตรเดียวของในประเทศหรือในโลก ท่านไม่ต้องเทียบ เพราะมีหนึ่ง ถ้าใครจะมาเปิดเขาจะต้องมาเทียบกับเรา แต่ในกรณีโบราณคดีหรืออะไรที่เฉพาะในประเทศไทย มันจะเป็นหนึ่งโดยเนื้อ แต่ผมก็ไม่รู้ว่าในโบราณคดีของอาจารย์มีประเด็นไหนที่เขาสามารถ compare โดยเอาเรื่องผลงาน จำนวนอาจารย์ที่ outstanding มาเป็นคู่เทียบได้ เช่น 5 คนนี้ไปได้รับรางวัลอะไรบ้างเทียบกับอีกที่หนึ่ง เขาได้รับรางวัลอะไรบ้าง เป็นต้น ผมวาดภาพให้ท่านลำบาก เพราะผมไม่เข้าใจบริบทของท่าน ท่านมีสิทธิ์เลือกคู่เทียบและประเด็นเทียบโดยอิสระ อันนี้ยืนยัน ไม่มีใครตีกรอบให้ท่าน แต่ผู้ประเมินในสาขาของท่านจะมา comment เพราะเขารู้ว่าในสาขาของท่านเป็นอย่างไร เพราะเขาคือผู้ทรงคุณวุฒิของท่าน เขาก็จะเสนอแนะว่าควรเลือกคู่เทียบแบบไหน ดังนั้น ไม่มีเกณฑ์ ไม่มีกรอบเลือกคู่เทียบ ท่านเลือกเองโดยอิสระ กรรมการประเมินจะมาเป็นคนตัดสินท่าน ผมจึงหนักใจว่าจะหากรรมการกลุ่มนี้ได้อย่างไร

คำถาม (คณะจิตรกรรมฯ)

ในองค์ประกอบที่ 4 คุณภาพของอาจารย์ที่มีผลงานที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง ใน TCI กับ scopus ที่ผ่าน คุณภาพอาจารย์สายมาด้านศิลปะใช้งานสร้างสรรค์ คือ ใช้งานสร้างสรรค์เทียบเคียงกับงานวิจัย เทียบเคียงการตีพิมพ์ผลงานบทความของอันใหม่ยังเทียบเคียงให้อยู่ไหมคะ หลักสูตรบ. เอก เป็นผลงานด้านสร้างสรรค์ไม่ใช่ผลงานวิจัย

คำตอบ

ในกลุ่มสร้างสรรค์มีการให้หมวดคะแนนแบบเดียวกันคือ กลุ่มงานวิจัยให้คะแนนเหมือนกับงานวิจัย 0.2, 0.4, 0.6 และ 1 เน้นเกณฑ์ของสายสร้างสรรค์ ในสายที่เกี่ยวกับด้านศิลปะ ถ้ามีการรวมตัวกันของกลุ่มศิลปะ เขียน มคอ. 1 ร่วมกันแล้ว set ตัวบ่งชี้ร่วมกัน แล้วใช้ทั้งระบบของกลุ่มศิลปะ ให้ท่านเอาชุดนั้น declare สกอ. บอกว่า สกอ. ไม่ต้องมา สมาคมวิชาชีพที่มีตัวบ่งชี้เฉพาะ สกอ.ไม่ต้องประเมิน แต่ต้องรายงาน common dataset อยากรู้ เขียน มคอ. 1 ให้เสร็จเลย ถ้าเป็นหลักสูตรเดียวในประเทศไทย มคอ. 2 ของท่าน จะเป็น มคอ. 1

ถ้ามี 2 หลักสูตร ง่ายเลย โทศัพทมานั่งคุยกัน ตกลง มคอ. 1 เอาแบบนี้ละ มคอ. 2 มีความแตกต่างก็แล้วแต่ ถ้ามีเป็น 10 ก็เชิญประชุม อยากรู้ให้เกิดการดำเนินการแบบนี้อย่างรวดเร็ว เพราะผมมีความเห็นว่า ในการ ทวนสอบ หรือการดูคุณภาพ อยากรู้ที่มีคุณภาพ คือ การสอบ exit exam หรือทางวิชาชีพ Professional licenses วัดได้เลย

คำถาม (คณะครุศึกษาศาสตร์)

ขณะนี้คณะดนตรีในประเทศไทยมีแค่ 3 คณะวิชา เพียงแต่ว่า สาขาดนตรีจะอยู่ในศิลปกรรมศาสตร์
หลายๆ คณะฯ ประมาณ 20 กว่า ที่ผ่านมามคอ. 1 ได้ทำไว้แล้ว และมี มคอ. 1 ที่เกี่ยวข้องกับสาขาดนตรีไว้แล้ว แต่
ชื่อบัณฑิตเป็นครุศึกษาศาสตร์จะใช้ มคอ. 1 ที่เป็นศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ได้ไหม

คำตอบ

ไม่ได้ อาจารย์ต้องยกร่าง มคอ. 1 ของอาจารย์เองใหม่ เพราะชื่อปริญญาต่างกันแล้ว อยากให้เห็นความ
หลากหลาย ครุศึกษาศาสตร์ของท่าน มี 3 ที่ แห่งประเทศไทย มาทำ มคอ. 1 หลังจากหลัง มคอ. 2 แล้วแต่จะ
จุดเน้นอะไรก็ว่ากัน แล้วรวมกันได้ สิ้นปีเอาบัณฑิตมาสอบรวมกัน จะสอบที่ไหนเป็นเรื่องของท่าน แล้วจะรู้เลยว่า
คุณภาพบัณฑิตระหว่าง 3 แห่งเป็นอย่างไร แต่ผมไม่อยากจะเกิด Ranking แบบนี้ ผมอยากให้ Declare ว่าคุณภาพ
ของเราเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับ เมื่อเปิดอาเซียน

คำถาม

คณะครุศึกษาศาสตร์มีอีกหลักสูตรหนึ่ง ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ หลักสูตรดนตรีและธุรกิจบันเทิง ตัวปริญญา
เป็นศิลปศาสตรบัณฑิต

คำตอบ

ศิลปศาสตรบัณฑิตตรงนั้น ต้องรวมตัวกับศิลปกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบริหาร แต่ถ้าหลักสูตรของท่าน
เป็นหนึ่งเดียวในประเทศไทย ก็คือดนตรีกับการบริหารจัดการมีหลักสูตรอยู่ที่นี้แห่งเดียว ท่านยกร่าง มคอ. 1 เอง
มคอ. 2 เอง แล้วถ้าใครจะเปิดศิลปศาสตรบัณฑิตที่ตรงกับท่านต้องมา join กับท่าน นั้นเป็นหลักคิด

องค์ประกอบที่ 5 มาตรฐาน ถ้าจำง่ายๆ คือ ลูกอมโอเล่ Objective Learning Evaluation : OLE คือสาระ
รายวิชาในหลักสูตร จะถูกประเมินกระบวนการ ว่าท่านกำกับดูแลให้รายวิชาของท่านมีคุณภาพ มีความทันสมัย
อย่างไร สอนไปแต่ละปีกำกับดูแลอย่างไร เอาข้อมูลจากไหนมา update ท่านจะ design เนื้อหารายวิชาอย่างไร
ท่านเป็นคนบอกเองหมดเลย ไม่มีใครบอกท่านแล้วตอนนี้ ปล่อยอิสระ ถ้าท่านเขียนดี เขียนได้ตอบโจทย์ว่าท่านมี
ระบบตรงนี้อย่างไร เพื่อหลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือหลักสูตร
บัณฑิตศึกษา คุณมาตรฐานวิทยานิพนธ์อย่างไร มีกระบวนการอย่างไร ผมไปเจอที่หนึ่ง คณะวิศวะ หัวข้อทำ thesis
ของเขา คือไปสำรวจความต้องการของชุมชนในหมู่บ้านหนึ่ง แคนั้นจบปริญญาเอกแล้ว แคไปสำรวจ ซึ่งไม่ตรงกับวิศ
วะเลย เป็นการสำรวจความต้องการ เล่าวิเคราะห์ แบบนี้ไม่ได้มาตรฐานที่ตรงกับสาขา วิชาชีพ มีจริง ในประเทศ
ไทย ต้องการให้จบเร็ว ง่ายๆ การวางระบบผู้สอน จะโยกกลับไปประเด็นคำถามก่อนหน้านี้ ถ้าในต่างประเทศ
ระบบ outcome เกิด เขามีระบบการวางจัดผู้สอนให้ตรงกับรายวิชานั้น ถามว่าท่านจัดอย่างไร ท่านต้องเป็นคน
เขียนแล้วกำกับให้การเรียนการสอนให้เกิด curriculum mapping อย่างไร ต่างประเทศบริบทไม่เหมือนกับเรา
แต่จะเล่าตัวอย่าง ว่าของเขา ถ้าอาจารย์ท่านไหนไม่มี competency สอนได้ตามนั้น เขาจะไม่ให้สอน จะให้เป็น TA
ก่อน แต่ของเรา น้องพึ่งจบมาใหม่ๆ แน่น ลุย เราวางระบบตรงนี้อย่างไร เรากำกับให้อาจารย์สอนไปเป็นตามนั้น
อย่างไร เป็นการเทียบเคียงกับหลักสูตรที่เรากำลังจะเปิดประเทศ เพราะแสดงถึง ความเป็นมาตรฐานระดับ

นานาชาติ AUN EdPEX ก็วัด ระบบนานาชาติก็วัด เราก็ต้องเขียนเทียบกันเองระหว่างหลักสูตรในประเทศของเรา ก่อน การประเมินผู้เรียน ท่านประเมินกันอย่างไร อิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม ตัดเกรด ควบคุมดูแลอย่างไร ประเมิน วิทยานิพนธ์กันอย่างไร วิทยานิพนธ์ตรงสายไหม Adviser เป็นไปตามเกณฑ์ไหม ผมอธิบายเรื่อง Adviser ตาม มาตรฐานของ thesis 1 คน คุมได้แค่ 5 คน ถ้าท่านคุมมากกว่า 5 ไปถึง 10 ท่านจะต้อง ขออนุมัติสภามหาวิทยาลัย มีค่านุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ข้อนี้คณะแพทย์เก่งมาก outstanding คุม 12 paper ถือว่าตกมาตรฐาน เพราะ เขา limit ถึง 10 โดยต้องผ่านสภา แต่เกิน 10 เมื่อไหร่ตกเมื่อนั้น ไม่อนุญาตเกิน 10 เพราะถ้า อาจารย์คุม thesis เกิน 10 เรื่อง มันไม่ได้คุณภาพ

คำถาม

หัวข้อที่ 1 การวางระบบผู้สอนในเอกสาร หน้า 45 ข้อ 2 วงเล็บท้ายข้อ นักศึกษาควรได้เรียนกับอาจารย์ ผู้สอนคนเดิมไม่เกิน 3 วิชา คิดว่าเป็นอุปสรรค

คำตอบ

อันนั้นเป็นตัวอย่งให้ท่านเฉยๆ ท่านอาจไม่ต้องพูดประเด็นนี้เลย ไม่ได้หมายถึงตัดคะแนนท่าน เขาจะ พิจารณาแบบนี้ ถ้าอาจารย์ผู้สอนโดยเฉพาะบัณฑิตศึกษา ถ้าอาจารย์คนเดียวสอนตลอด concept อิงกับท่านนี้ ท่านเดียว ไม่ได้มีความหลากหลายในความคิด เพราะถ้าเจออาจารย์หลายๆ ท่าน จะได้รับวิธีคิดที่หลากหลาย tactical thinking ถ้าเชิญท่านอื่นมาสอนอีก 2-3 คน ท่านจะรู้ว่าคิดต่าง ท่านจะได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ด้วยตัว ท่านเอง

คำถาม

คือในทางปฏิบัติสายวิทยาศาสตร์มีวิชา lecture กับ LAB ควบคู่กันไป คือถ้าสมมุติว่าอาจารย์คนหนึ่งสอน lecture ควบ LAB 2 ก็จะเป็น 4 รายวิชาแล้ว

คำตอบ

คำว่ารายวิชานี้ ต้องเข้าใจ ถือเป็น 1 รายวิชา lecture กับ LAB

คำถาม

ดูรหัส คนละ รหัสกัน

คำตอบ

ไม่ครับ เขาจะดู topic มากกว่า

คำถาม

ผู้ประเมินจะคิดเหมือนท่านวิทยากรหรือเปล่า

คำตอบ

ผมถึงบอกว่ายังหนักใจที่จะจูง concept เพราะทฤษฎีกับปฏิบัติต้องไปด้วยกัน หลักคิด คือ topic เดียว แต่อาจแบ่งเป็น LAB หรือ lecture มี lecture1 lecture2 อาจารย์คนเดียวไม่มีปัญหา เพราะว่า expert ทางด้านนั้น ผมเห็นด้วย ถามว่าประเด็นนั้นเอามาตัดคะแนนไหม ไม่ เขาให้ท่านไปเขียนวิเคราะห์มาเฉยๆ ไม่เกี่ยวกับการตัดคะแนน เป็นเรื่องของ judgment

ข้อ 5.4 ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ข้อ 6 – ข้อ 12 แต่เราต้องเขียนทั้งหมด 12 ข้อ เพราะอะไร เพราะว่า ข้อ 6 การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ข้อ 7 การปรับปรุงการสอน ข้อ 8 กำลังจะขอปรับใหม่ คำว่าอาจารย์ใหม่ หมายถึง อาจารย์ใหม่ที่เข้ามาในหลักสูตร หรือแต่งตั้งมาใหม่ในหลักสูตร มีการปฐมนิเทศ มีการให้เรียนรู้ และเข้าใจ การบริหารหรือหน้าที่ของอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่? อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนา หมายถึง 5 คน ข้อ 10 ผู้สนับสนุน (ถ้ามี) หมายถึง supporting staff ที่ประจำหลักสูตร ความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย ต้องไม่น้อยกว่า 3.51 (ได้แกในเอกสารแล้ว) ยังมีหลายประเด็น คือ 12 ข้อนี้ หมายความว่า 5 ข้อแรก ท่านต้องผ่าน เพราะถ้าไม่ผ่านท่านต้องตกตั้งต่อองค์ประกอบที่ 1 แล้ว แต่ทำไมเราถึงต้องเอาข้อ 1-5 กลับมา เพราะกรรมการไปตั้งหลักเกณฑ์ที่จะต้องผ่าน 80 เปอร์เซ็นต์ของ 12 ข้อ เอาข้อ 1-5 มารวม สร้างความยุ่งยาก ผมเองก็อยากจะทำปรับ แต่ปรับไม่ได้เพราะกรรมการที่รับผิดชอบ แยกเป็น segment ของตัวเองมากเกินไป กว่าจะจูงให้เข้าใจ ไม่เห็นประเด็นว่าเรามีปัญหาในการประเมิน ต้องมานั่งเขียนซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาคิดว่าเขียนแบบนี้ เขาเข้าใจ แต่ของเราซ้ำซ้อน ตรงนี้อยู่ในภาคผนวก ก ของเล่มคู่มือเก่า (หรือในเล่มสีฟ้า)

องค์ 5.1 – 5.4 ข้อละ 5 คะแนน

องค์ 6 คือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ประเมิน ที่เป็น Peer เหมือนกัน ท่านต้องเล่าให้ฟังว่าสิ่งสนับสนุน ที่ support หลักสูตรของท่าน มีความเหมาะสมเพียงพอไหม คณะ/มหาวิทยาลัย ช่วยเหลืออย่างไร แล้วความพึงพอใจของอาจารย์กับนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนเป็นอย่างไร เขียนเล่ามาให้ฟังทั้งหมด ยิ่งเขียนเยอะ กรรมการได้ข้อมูลมาก ก็จะตัดสินใจได้แม่นยำขึ้น แต่ถ้าเขียนน้อย กรรมการก็ตัดสินใจด้วยข้อมูลตรงนั้น เพราะผมกำลังจะบอกว่า กรรมการชุดที่กำลังจะไป ท่านจะต้องพยายามเขียนสื่อ เล่าให้ฟัง เหมาะสม เกิดการเปรียบเทียบที่หนึ่ง มีเครื่องมือ 100 ชิ้น แล้วของเรา มี 50 ชิ้น ไม่เกี่ยวกับการได้ตก ดูความเหมาะสม ผมมี 50 ชิ้น มีการบริหารจัดการ 2-3 รอบ สามารถจัดระบบการเรียนได้เพียงพอ จะดีกว่า 100 ชิ้นเสียอีก มีการ maintenance ได้ดี สามารถลดค่าใช้จ่าย เขียนบอก เพียงพอ เหมาะสม คะแนนจะสูงกว่า

คะแนนข้อย่อย 2.1 2.2 2.3 ...อย่างละ 5 คะแนนหมด รวมแล้วจับहार 13 เป็นคะแนนคุณภาพหลักสูตร เพราะท่านผ่านองค์ประกอบที่ 1 แล้ว องค์ 2-6 รวมคะแนนเฉลี่ย 13 ตัว แล้ว คะแนน 13 ตัวนี้จะถูกส่งไปประเมินระดับคณะ

สมมติ ท่านมี 10 หลักสูตร เกิดมี 2 หลักสูตรไม่ผ่านองค์ 1 ก็ใส่ 0+0 (หลักสูตรที่ 3 เช่นได้ 2.1 ก็บวก 2.1) +...หารด้วย 10 10 นี้คงอยู่ไม่มีการตัด ถ้าหลักสูตรไหนของท่านคิดว่าไม่รับนักศึกษาแล้ว หรือนักศึกษาเหลืออยู่ไม่มาก วิเคราะห์แล้วว่าจะต้องปิดหลักสูตร ถ้าท่านต้องปิดหลักสูตร ณ ภายนี้สิ้นปีนี้ หลักสูตรนี้จะถูกดึงออกทันที แต่ ถ้าท่านไม่ปิดหลักสูตรนี้จะเป็นตัวหาร หลายคนวิตกกังวลว่าปิดหลักสูตรแล้วเปิดใหม่ขอเลยยังไม่ปิด แบบนี้

อันตราย ถ้าหลักสูตรท่านนักเรียนน้อย ไม่เป็นที่สนใจ ไม่ทันสมัย ไม่เป็นที่ต้องการ ท่านต้องทบทวนอยู่แล้ว วิธีการง่ายคือปิดไปก่อนแล้ว ท่านก็ไปปรับปรุงเสีย ปรับปรุงเสร็จเสนอสภาขอเปิดใหม่ ขณะนี้การเปิดหลักสูตรใหม่ไม่ใช่เรื่องยาก มติถ้าสภาอนุมัติเปิด ก็ถือว่าหลักสูตรนั้นเปิด เพียงต้องแจ้ง สกอ. ภายใน 30 วัน เพื่อ modify ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ใหม่ ถ้าเขาไม่ตอบภายใน 60 วัน ถือว่า สกอ. เห็นชอบ มีประกาศแบบนี้ออกมาจำได้ว่าเกิน 6 เดือนแล้ว ประกาศฉบับนี้ออกมาเนื่องจากมหาวิทยาลัยเรา feedback ไปแล้ว ว่าสกอ. ได้อาของเราไปดองไว้เป็นปี บางที่ 2 ปี ถ้าเกิน 60 วัน ถือว่าท่านเห็นชอบแล้ว แต่ถ้าท่านไม่เห็นชอบภายใน 60 วัน ท่านต้องตอบกลับมา จะขอพิจารณาปรับปรุง เป็นเอกสารชุดหนึ่งที่จะช่วยให้เราดำเนินการได้คล่องตัว

คำถาม

หน้า 48 – 49 ตัวบ่งชี้ 5.3 ระบบการประเมินผู้เรียน ยกตัวอย่าง เกณฑ์การประเมิน มีระบบ หมายถึง ผมต้องมีระบบตามแนวทางการประเมิน 12 ข้อ ใช่หรือไม่ คณะต้องมีระบบในการเรียนรู้ คณะต้องมีการกำกับ ข้อ 8 การส่งเสริม exit exam ตามมาตรฐาน TQF จำเป็นต้องมีใช่หรือไม่

คำตอบ

ถ้าอาจารย์มี ต้องเล่า เล่าให้ฟังทั้งหลักสูตร มีระบบการประเมิน จะเขียนให้ตรงประเด็น ระบบแต่ละโดเมนทำอย่างไร อิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม มีการบันทึก portfolio ใหม่ บันทึกคะแนนเด็กใหม่ มีกระบวนการตัดคะแนนเด็กเพิ่มคะแนนเด็กอย่างไร ในแต่ละประเด็น ถ้าเขียนบรรยายให้ละเอียด มีการประเมิน การทวนสอบผลสัมฤทธิ์และการมี exit exam แสดงว่าระบบของท่านดี ครอบคลุม มีหลากหลายตั้งแต่รายวิชาไปถึงระดับหลักสูตร ถ้ามีกรรมการให้คะแนนมากขึ้น ถ้าท่านไม่มี ไม่ได้หมายความว่าตก เพราะ คะแนนใน part นี้คือคะแนนคุณภาพ ท่านผ่านมาตรฐานมาแล้ว เพราะอีกที่หนึ่งมี เขาจะได้คะแนนสูงกว่าท่าน แต่ท่านมี หลักสูตรอื่นไม่มี ท่านก็จะได้คะแนนสูงกว่า

คำถาม

กรรมการดูระบบข้อ 1 -12 เลย์ใช่หรือไม่

คำตอบ

เขาจะดูตามที่อาจารย์เขียน และจะดูตามกรอบที่ควรจะเป็นในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ คน ประเมินเป็นคนในวงการ/สาขาของท่าน

การประเมินคณะ และสถาบัน

เราเริ่มประเมินในระดับคณะและสถาบัน มา 15 ปี ตัวบ่งชี้ ที่เราพัฒนาขึ้น จาก 43 ตัวบ่งชี้ มาเป็น 23+ สมศ. พอมาถึงปีนี้ ตัวบ่งชี้ถูกปรับเหลือ 5 องค์ประกอบ คืออิงตาม 4 พันธกิจ บวกบริหารจัดการ มีทั้งหมด 13 ตัวบ่งชี้ แต่ละตัวบ่งชี้มีการให้คะแนนเหมือนเดิม คือ มีการกำหนดว่าแต่ละข้อ 5 แต้ม โดยมีวิธีการคำนวณเหมือนเดิม แต่มีตัวเลขบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน มีนิยามบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน ท่านอ่านได้จากเอกสาร วันนี้อาจขยายความและให้ concept

องค์ประกอบในคณะ

องค์ประกอบที่ 1.1 ผลการบริหารหลักสูตรโดยรวมของคณะ คำถามตัวเลขได้มาจากผลการประเมินหลักสูตรเมื่อสักครู่ มี 10 คณะ 2 คณะได้ศูนย์ บวก 0+0+ อีก 8 คณะที่ไม่ได้ศูนย์ รวมๆ กัน จะได้ตัว 1.1 สะท้อนว่าคณะที่ต้องดูแลรับผิดชอบหลักสูตร ถ้าท่านไม่ช่วยหลักสูตร คณะเองคะแนนก็ต่ำ และไม่มีการช่วยเป็นคะแนนเฉลี่ย แต่ละคณะต้องยืนด้วยตัวเอง ในระดับคณะจะต้องแสดงว่ามีที่หลักสูตรละผ่านที่หลักสูตร ตก ก็หลักสูตร กรณีที่ท่านมีหลักสูตร และงดรับ แต่ตัวหารก็ยังอยู่ ตัวหารจะหายไปก็ต่อเมื่อมีมติสภามหาวิทยาลัยให้ปิดหลักสูตร

1.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ เพราะมีผู้ถามว่า ทำไมวัดแค่ 5 คน เพราะมีมากกว่านั้น อาจารย์เหล่านั้นไม่หายไป ตรงนี้เกิดจากอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด คือรวมอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตรบวกกับอาจารย์ผู้สอน (ที่ไม่ได้ประจำหลักสูตร) อายากสอนหลักสูตรไหนก็ได้ สอนก็หลักสูตรก็ได้ คำว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรที่สังกัดหลักสูตร ท่านยึดตามเงื่อนไข แต่อาจารย์ 5 ท่านนี้ สามารถไปเป็นอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรอื่นได้อีกไม่ได้ห้าม และสอนก็หลักสูตรก็ได้ ขึ้นว่าสอนไหว ไม่ถือคณาจารย์ผู้สอน เพราะฉะนั้นอาจารย์ประจำคณะคือ เกิดจากการรวมอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตรบวกกับอาจารย์ผู้สอนที่อยู่ในคณะ แล้วดูว่าคณะนี้ชื่อเดียวกันต่างมหาวิทยาลัยมีวุฒิปริญญาเอกมากน้อยแค่ไหน

1.3 วัดอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ นับทุกตำแหน่ง ไม่เหมือนกับรอบที่แล้วนับ ผศ.+รศ.+ศ. และแยกตามกลุ่มสถาบัน กลุ่ม ข กับ ค2 อยู่ด้วยกัน ค1 ง อยู่ด้วยกัน

1.4 เป็นตัวที่คุ้นเคย เวอร์ชัน 43 ตัว คือวัดจำนวนนักศึกษา FTES ต่อจำนวนอาจารย์ประจำของทั้งคณะ สัดส่วนตรงนี้มีผลคือจะมีการปรับ ท่านเปิดดูจากเอกสาร ปรับใหม่ของนิติศาสตร์เป็น 1 :50 บริหาร 1 :30 สังคมศาสตร์ 1:30 ครุศาสตร์ 1:30 ผากถ้าท่านอยู่กลุ่มวิชาชีพไหน ดูแล้วว่าสัดส่วนไม่สะท้อนคุณภาพของกลุ่มท่าน ให้ปรึกษาในกลุ่ม แล้วทำเรื่องถึง สกอ. เช่น ครุศาสตร์ สภาการศึกษาของครุศาสตร์ ทำหนังสือมาขอเป็น 1 :30 นิติศาสตร์ขอเป็น 1:50 อันนั้นเป็นเรื่องวิชาชีพ ของท่านวิทยาศาสตร์ 1:8 ยังคงอยู่ เปิดโอกาสให้แต่ละสาขาวิชาชีพ ที่ดูแล้วสัดส่วน FTES ต่อจำนวนอาจารย์ประจำไม่ดูแล้วไม่เหมาะสม ให้ท่านรีบทำเรื่องเสนอมาเพราะเราจะใช้ปีนี้เป็นปีนำร่อง ถ้าติดขัดอย่างไร ขอให้เป็นเรื่องของกลุ่มหรือสมาคมนั้นๆ เป็นผู้เสนอมาว่ามันไม่เหมาะสม อันนี้เป็นการใช้ดูสัดส่วนอาจารย์ ที่จะดูแลนักศึกษา กรณีที่สัดส่วนมากหรือน้อยกว่าเกณฑ์นี้เกิน 20 เปอร์เซ็นต์จะได้ “ศูนย์” แต่ม

1.5 การบริการนักศึกษาปริญญาตรี 1.5 กับ 1.6 เป็นการวัดระดับปริญญาตรี ความหมายคือ คณะจะต้องลงมาช่วยดูแลระบบการให้บริการหรือจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะจะปล่อยให้หลักสูตรทำไม่ได้ คณะต้องมาช่วยเป็นคนจัด organize วางระบบ ถ้าคณะไม่ทำ คะแนน 1.5 1.6 ก็ไม่ผ่าน เป็นตัวบ่งชี้เดิม คิดเป็นข้อได้กี่ข้อ ก็คะแนน ตรงไปตรงมา ไม่ใช่การคำนวณ ดีกว่าข้อนี้ผ่าน นับเป็นจำนวนข้อ

องค์ประกอบที่ 2 วิจัย เหมือนเดิม วัดระบบและกลไกการบริหารการวิจัยระดับคณะ ถ้าคณะอ้างอิงของมหาวิทยาลัยได้ถ้าคณะไม่มี เงินสนับสนุนวิจัยนับเป็นคณะ ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ผลงานวิจัยของอาจารย์ในระดับหลักสูตรจะนับแค่ 5 คนเท่านั้น แต่ระดับคณะนับทุกคน คือนับอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตรบวกกับอาจารย์ผู้สอนที่อยู่ในคณะ และบวกนักวิจัยด้วย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม เหมือนเดิม เป็นเรื่องของระบบและกลไก นับเป็นข้อ ก็ข้อได้ ก็คะแนนดูตามนั้น

องค์ประกอบที่ 4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เหมือนเดิม ระบบและกลไก

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

5.1 เป็นการบริหารคณะเพื่อกำกับติดตาม ผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ ตัวบ่งชี้ไม่มีอะไรใหม่ เป็นการรวม องค์ 7 8 9 รวมกัน เหลือตัวบ่งชี้เดียว ถ้าจะผ่านองค์นี้ ท่านต้องทำตั้งแต่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนบริหารความเสี่ยง การบริหารหลักสูตรมาภิบาล 10 ประเด็น KM การบริหาร HR การประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพระดับคณะ ความหมาย ท่านต้องดำเนินการระบบประกันคุณภาพในระดับคณะให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานของคณะ เช่น สำนักงานคณบดี หรือมี LAB มีศูนย์อะไร ที่เกิดในคณะท่านต้องวางระบบประกันคุณภาพให้ไปควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ ขอขยายความ คำว่า “ประกันคุณภาพ” เป็นชื่อรวมที่ประกอบด้วย segment ได้แก่ 1.ควบคุม เช่น ท่านจะควบคุมระบบการวิจัย ท่านก็ตั้งรองคณบดีฝ่ายวิจัย มีประกาศกฎเกณฑ์ไปควบคุม แล้วรู้ได้อย่างไรว่าได้ทำตามระบบนั้น 2. ตรวจสอบ ท่านก็ต้องไปตรวจสอบ ใครตรวจสอบ มีทีมตรวจสอบใหม่ ผู้บริหารมารายงานใหม่ เป็นการตรวจสอบว่ามันเป็นไปตามระบบนั้นจริง เบิกจ่ายจริง เสร็จแล้ว 3. ประเมินตัวเลขออกมาว่า การทำงานวิจัยปีที่ผ่านมาใช้เงินวิจัยเท่าไร มีอาจารย์กี่คนที่ทำวิจัย ไม่ทำวิจัยกี่คน ทั้งหมดเมื่อทำทั้ง 3 segment นี้รวมกันเราเรียกว่า “ประกันคุณภาพ” Assurance ประกอบด้วย Quality control, Quality Audit, Quality Assurance ต้องทำให้ครบทั้ง 3 segment

5.2 ทำไมถึงมีตัวบ่งชี้นี้ เป็นระบบติดตาม กำกับคุณภาพของหลักสูตร หมายความว่า เขียนเพื่อยืนยันให้คณบดี รองคณบดี ระดับคณะ มาช่วยระบบประกันคุณภาพหลักสูตร โดยต้องวางระบบ ว่า เรามีทั้งหมด 10 หลักสูตร ต้องดำเนินการอย่างไร จะประเมินกันเมื่อไร ใครประเมิน จะมีระบบและกลไกอย่างไร ท่านต้องเขียนมา มีคณะกรรมการ จัดสรรงบประมาณใหม่ เกี่ยวกับประเมินหลักสูตร ประเมินตามระยะเวลาใหม่ มีหลักสูตรไหนที่ไม่ประเมิน หรือหลักสูตรไหนที่ประเมินแล้วไม่ผ่าน จะต้องมาปรับปรุง เป็นการยืนยันให้คณะรับผิดชอบด้วย ถ้าคณะไม่ได้ดำเนินการ คณะนอกจากจะตกข้อ 1.1 ที่เป็นคะแนนที่จะได้ 0 แล้ว จะตกข้อข้อ 5.1 ข้อ 7 และตก 5.2 รวม 3 เด้ง ท่านต้องวางระบบเอง

5.1 5.2 ทั้งหมด มี 13 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน ไม่มีอะไรใหม่ ระดับสถาบันก็ใช้กรอบเดิม 5 องค์ประกอบ เหมือนเดิม องค์ประกอบที่ 1 ระดับคณะมี 6 ตัว พอถึงระดับสถาบันเหลือ 5 ตัว ตัด FTES ออก เพราะวัดแค่ที่ระดับคณะ

ตัวบ่งชี้และองค์ประกอบระดับสถาบัน

1.1 ระดับสถาบัน ผลรวมการบริหารระดับสถาบัน คือเอาทุกหลักสูตรของทุกคณะ มาหลักสูตรไหนได้ 0 ไล่ 0 ทหารด้วยหลักสูตรทั้งหมดที่มหาวิทยาลัยเปิดดำเนินการ ถ้าไม่มีคำสั่งปิดจะนับเป็นตัวหารหมด จะทำให้รู้ถึงจำนวน

หลักสูตรที่แน่นอนของประเทศไทย ขณะนี้ สกอ. หรือฐานข้อมูล ไม่รู้ว่าจำนวนหลักสูตร เพราะมหาวิทยาลัยตัวเอง บางครั้งเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา

1.2 วัดอาจารย์ปริญญาเอกทั้งมหาวิทยาลัย เป็นการเทียบในกลุ่ม มหาวิทยาลัยด้วยกัน กลุ่ม ง เทียบกับ กลุ่ม ง ด้วยกัน

1.3 ตำแหน่งทางวิชาการ ดูรายมหาวิทยาลัยแล้วเทียบเป็นร้อยละ เทียบเป็นคะแนนเต็ม 5

1.4 1.5 เหมือนเดิม การบริการนักศึกษา ระดับ ปริญญาตรี กับ และกิจกรรมนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี เพราะมหาวิทยาลัยเล็กเขาจะดำเนินการ แต่ถ้ามหาวิทยาลัยใหญ่ๆ เช่น ม.ศิลปากร อาจต้องมีในระดับคณะ ระดับ คณะก็ต้องเขียน ส่วนกลางทำอะไรก็เขียนส่วนกลาง

องค์ประกอบที่ 2 วิจัย กู้วัดเงินและวัดผลงานของอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัย ว่าเมื่อคิดผลทั้งหมดในรอบปีที่ ผ่านมาเท่าไร เทียบ

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม นี้ขยายความ การบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อสร้างความ เข้มแข็งแก่ชุมชน เป็นการเน้นว่า จะให้มหาวิทยาลัยมีชุมชนเป้าหมายเป็น 1 ชุมชนอย่างน้อยแล้วรวมเอาทุกคณะ ช่วยกัน คือคณะอาจมีด้วยกันไม่เป็นไร แต่บอกว่ามหาวิทยาลัยต้องมีชุมชนเป้าหมาย ใครรับผิดชอบไปอ่านของปีที่ แล้ว เขาจะเน้นการพัฒนา ต่อเนื่อง และยั่งยืน ของชุมชนที่เราเลือก

องค์ประกอบที่ 4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ระบบและกลไก เหมือนเดิม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ของคณะมี 2 ตัวบ่งชี้ แต่พอของระดับมหาวิทยาลัยมี 3 ตัวบ่งชี้

5.1 เหมือนเดิม เป็นเรื่องของการบริหารจัดการของระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเกิดจากการรวม องค์ 7, 8, 9 แต่ เป็นในมุมมองของมหาวิทยาลัย มี 7 ข้อ นับจำนวนข้อ

5.2 เป็นผลการบริหารงานของคณะ คือ คะแนนเฉลี่ยระดับคณะ มี 13 ตัว จับรวม หาร 13 จะได้คะแนน ระดับคณะ เสร็จแล้วเอาคะแนนระดับคณะมาใส่ใน 5.2 มี 10 คณะ ก็รวม 10 ตัว จับหาร 10 ดูเหมือนจะซ้ำซ้อนถ้า วิเคราะห์ทางสถิติ ยอมรับว่าซ้ำ แต่ซ้ำให้เหมือนทุกมหาวิทยาลัย เพราะเราต้องการให้มหาวิทยาลัยลงไปดูแลคณะ ด้วย มิฉะนั้น มหาวิทยาลัยไม่ลงไปช่วยการบริหารจัดการคณะ เราเลยเอาคะแนนคณะมาเฉลี่ย กรรมการสภาก็จะ เห็นคะแนนคณะว่าได้เท่าไร

5.3 ระบบกำกับประกันคุณภาพระดับหลักสูตรและคณะ กำลังปรับปรุงคู่มือเรื่อง wording แก้ไขให้ถูกต้อง ความหมายคือ มหาวิทยาลัยต้องวางระบบประกันคุณภาพของทุกคณะ ทุกหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ สำนักงาน อธิการบดี หน่วยงานศูนย์ สถาบันต่างๆ ในมหาวิทยาลัยต้องมีประกันคุณภาพ ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยตาม organization chart ต้องมีประกันคุณภาพเข้าไปคุม ท่านจะเข้าไปประเมินอย่างไรท่านต้องวางระบบเอง จะใช้ตัว บ่งชี้อย่างไร มีคณะกรรมการ การจัดสรรงบประมาณ มีการนำผลประเมินระดับหลักสูตรและคณะมาปรับปรุง เพราะฉะนั้น 5.3 เป็นการเน้นย้ำให้มหาวิทยาลัยให้ลงมาช่วยประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรและคณะ 5.3

องค์ประกอบที่ 5 มี 3 ตัว 5.1 การบริหารสถาบัน 5.2 การบริหารของคณะ เป็นคะแนนเฉลี่ยของคณะทุกคณะ 5.3 ระบบการกำกับติดตามประกันคุณภาพหลักสูตรและ คณะ มี 13 ตัว เมื่อเทียบสถาบัน เอาตัวเลขนี้รวมจับหาร 13

เมื่อท่านติดปัญหาสถาบัน และคณะ เราพยายามเชื่อมตัวบ่งชี้และคะแนน จะเห็นว่าทั้งหมดระดับคณะและสถาบัน ท่านไม่ต้องทำอะไรใหม่ เพียงแต่ทำให้เขียน format รูปแบบใหม่ เพราะตัวบ่งชี้เหมือนเดิม แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงมากในระดับหลักสูตร TQF กับเกณฑ์มาตรฐาน

คำถาม

ระดับหลักสูตร ผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์ 5 คน นี้ กรณีของอาจารย์ท่านนี้ ดู โท คู่เอก ภาษานับอย่างไร

คำตอบ

สมมุติว่าผมดูทั้งโทและเอก ผมมีวิจัย 5 เรื่อง ผมก็เอาวิจัย 5 เรื่อง declare ในโท ผมก็เอา 5 เรื่องเต็ม ไป declare ในเอก ได้อีก 2 ครั้ง เพราะ หลักสูตรโทเทียบกับโท หลักสูตรเอกเทียบกับเอกต่างมหาวิทยาลัย นับซ้ำได้

คำถาม

อาจารย์ท่านหนึ่งคุมโทอยู่แล้วไปโทพหุ

คำตอบ

สามารถนับได้ 2 แต่ถ้าเป็นตรีพหุ ไม่ได้ เอกพหุ ได้

คำถาม

กรณีที่เราเอาอาจารย์ประจำจากคณะวิชามาประจำหลักสูตร มาเป็นอาจารย์ผู้สอน เรานับเป็นอาจารย์ประจำของบัณฑิตวิทยาลัย ที่มีหลักสูตรพหุวิทยาการ ได้ไหมคะ

คำตอบ

พหุ มี 2 คณะ มาร่วมกัน คณะที่ 1 มี 2 คน คณะที่ 2 ส่งมา 3 รวมเป็น 5 คน คำว่านับอาจารย์ประจำคณะ ก็คือ เอา 2 คนนี้กลับไปนับย้อน คือ หลักสูตรนี้จะไม่นับอาจารย์ประจำหลักสูตร ตรงนี้ไม่ให้ นับ แต่ให้นับสองคนนี้ กลับเข้าไปคณะ แต่ถ้า 2 คนนี้เกิดไปซ้ำเพราะว่าอยู่ในอาจารย์ประจำหลักสูตรอีกหนึ่งหลักสูตรโทอยู่แล้ว ก็นับได้แค่ อาจารย์ประจำหลักสูตรโท ตรงนี้ก็ไม่ต้องนับ เพราะถ้าดูตัวบ่งชี้ระดับคณะ คือ อาจารย์ทุกคนที่สังกัดคณะ ไม่ว่าจะอยู่ 1 หรือว่า 2 หลักสูตร ก็นับแค่ 1 หลักสูตร นับตัวอาจารย์เป็นบุคคล

การเป็น co adviser ไม่จำกัดจำนวน adviser เท่านั้นที่นับ 5 คน ถ้า 6-10 คน ต้องขอสภามหาวิทยาลัย เกิน 10 คน ไม่ได้ แต่ co adviser ไม่เกี่ยวจะจำนวนเท่าไรก็ได้ถ้าท่านมีศักยภาพ

คำถาม

กรณีอาจารย์ประจำลาศึกษาต่อ ผลงานที่เกิดขึ้นในระหว่างศึกษาต่อนับอย่างไรคะ

คำตอบ

อาจารย์ประจำแล้วมาศึกษาต่อ จะนับในระดับคณะ นับได้ตามเงื่อนไขเดิม สามารถนับได้ แสดงว่าอาจารย์ประจำสังกัดมหาวิทยาลัยใดนับเป็นผลงานอาจารย์ประจำสังกัดมหาวิทยาลัยนั้น

คำถาม

และผลงาน adviser ไปนับอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งถูกต้องไหมคะ ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเดียวกัน เช่น นักศึกษาปริญญาเอก แล้วทำ thesis ผลงานนี้อยู่ที่มหาวิทยาลัยที่เราไปเรียน แล้วผลงานที่เกิดขึ้นระหว่างตีพิมพ์นับอย่างไร

คำตอบ

เป็นประเด็นที่น่าสนใจ status ตอนนั้นเขาเป็นทั้งผู้เรียนและขณะเดียวกันก็เป็นอาจารย์ประจำ หลักการรอบที่แล้ว นับได้ทั้ง 2 ที่ ขณะนี้น่าจะมีข่าวดี สมมุติว่าอาจารย์เป็น adviser ดูแล thesis ปกติเราจะนับให้เป็นผลงานของเด็ก แต่มีชื่อของอาจารย์เป็น adviser อยู่ตรงนั้น แต่ตอนนี้มีการตีความให้เกิดประโยชน์ว่าอาจารย์มีส่วนร่วมด้วย ก็น่าจะเป็นผลงานของอาจารย์ มติกำลังเข้าที่ประชุมจะให้นับทั้งของเด็ก โท - เอก รวมให้นับเป็นของอาจารย์ด้วย

คำถาม

ในตัวอย่างที่ 5.2 การวางระบบผู้สอน มีเรื่องของระดับบัณฑิตศึกษา ให้กำกับให้อาจารย์พิเศษ ที่มาทำหน้าที่ที่อาจารย์ที่ปรึกษาการผลิตผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง กรณีที่มหาวิทยาลัยมุ่งเป้าเชิญอาจารย์พิเศษที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในวงการธุรกิจ หรือว่ามีประสบการณ์สายอาชีพอื่นๆ ในลักษณะนี้หมายรวมถึง ประสบการณ์ของอาจารย์พิเศษด้วยหรือไม่ ไม่จำเป็นต้องเป็นผลงาน academic ที่มหาวิทยาลัยผลิต?

คำตอบ

ใช่ เราตีความเป็นความเชี่ยวชาญ แต่ทำนั้นมาเป็นแค่ co adviser ต้องเข้าใจว่าไม่ใช่ adviser

คำถาม

ถ้าหากว่า mapping หลักสูตรที่ผมรับผิดชอบอยู่แยกระหว่างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาที่สอนให้ภาคหรือคณะอื่น เป็น 3 ชุด ไม่จำเป็นต้องรวมกันได้ไหม สงสัย concept เพื่อให้รวมกันคือ เช็คให้ชัดว่าหลังเด็กเรียนหลักสูตรนั้น มีจุดคำครบทุกทักษะหรือเปล่าครับ

คำตอบ

เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรของท่านมีกี่โดเมน มีสับเซตของโดเมนที่ต้องการให้เกิดเป็นการแสดง competency ของเด็กที่เราผลิตออกไป และเรากำหนดไว้ว่า 5 โดเมนนี้ มีกี่สับเซต เรากำหนดไว้เท่านี้

คำถาม (ต่อ)

คือโดยวิชาบังคับของภาควิชาได้มีการ จัดการปรับตัว mapping ให้ เฉพาะวิชาบังคับในภาควิชาครบทุก องค์ประกอบในโดเมนแล้ว แบบนี้จะยังคงแบบเดิมได้หรือไม่ หรือสุดท้ายต้องเอามารวมกันอยู่ดี

คำตอบ (ต่อ)

ผมแนะนำ เพราะถ้ามองในเชิง Quality การเอามารวม จะมองเห็นภาพทั้งระบบ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ นำมาปฏิรูประบบการเรียนการสอน ขณะนี้ เราพบว่าเราจัดการเรียนการสอนที่ซ้ำซ้อน รายวิชานี้ก็สอน อีกรายวิชา ก็คาบเกี่ยวเนื้อหาเดียวกัน พูดซ้ำ ประเด็นนี้จะทำให้เด็กของเราเรียนเยอะ คิดน้อย ค้นคว้าน้อยเหมือนกันทั้งระบบ แต่ถ้าเราวิเคราะห์เนื้อหาจริงๆ บางที่มีคนสอนแล้ว assign มีคนรับผิดชอบแล้ว คุณไม่ต้องไปแตะอีก คุณมีหน้าที่ที่จะจัดการ รายวิชาของคุณให้ได้ตามนั้น ผมก็จะมาต่อ แต่กลายเป็นว่าเดี๋ยวสอนย้อนปีที่แล้วหน่อยนะ ทำให้เสียเวลาไป อีก 15 นาที ประเด็นเหล่านี้ เราต้องการมองเห็นจากการวิเคราะห์ curriculum mapping ถ้าพบว่ารายวิชาใด รายวิชาหนึ่งไม่มีจุดค่าเลย บอกได้เลยว่ารายวิชานั้นดึงออกได้เลย แสดงว่าท่านไม่มีความสำคัญอะไรเลยเพราะทุก รายวิชาต้องมีจุดค่า ที่แสดงถึงตัวตนของรายวิชานั้น เราวิเคราะห์ให้ดีกว่าวิชาที่เด็กควรจะต้องรู้ที่จำเป็นแย่งหน่วยกิต วิชาอะไรที่ซ้อนกันไปซ้อนกันมา ลดได้ ซึ่งตรงนี้เป็นฝีมือของผู้บริหารหลักสูตร แล้วผู้ทรงคุณวุฒิจะมาชี้แนะ เพราะ เรารู้ว่าอะไรที่เป็น themust ตาม 5 โดเมน

คำถาม (ต่อ)

อย่างวิชาทั่วไป จะมี 6 โดเมน เฉพาะของผมมี 5 โดเมน แต่วิชาทั่วไปที่ไปเรียนกับคณะอื่นมี 6 โดเมน

คำตอบ (ต่อ)

ดังนั้นทำเต็ม มี 6 โดเมน หัวข้อใหญ่ 5 โดเมน แรกซ้ำกัน โดเมนที่ 6 มี Gen.Ed เพิ่มมา ท่านก็ตี 6 พอ มาถึงสัปดาห์ของโดเมน ให้เอาโดเมนที่ซ้ำกันเอามาต่อกัน คิดแบบง่าย ๆ ท่านเขียนไม่เหมือนกันเลย ผมเอามาต่อกัน เลย ก็จบแล้วแต่เมื่อวิเคราะห์ พบว่าประเด็นนี้ซ้ำ หมายถึงสัปดาห์ซ้ำกันในโดเมนเดียวกัน ยุบเขียนเป็นหนึ่ง แต่จุด ค่าท่านก็ย้ายมาคนละบรรทัดคนละรายวิชาอยู่แล้ว หมายความว่า ถ้าสัปดาห์โดเมนซ้ำท่านก็ยุบเหลือแถวเดียว แต่ ถ้าไม่ซ้ำ มีความแตกต่าง ไม่ต้องรวมก็แยกกัน

อาจารย์บอกว่ามีรายวิชาที่สอนให้กับหลักสูตรอื่นแล้วมาอยู่ในหลักสูตรของเราอย่างไร คือเดิมเป็นวิชาเดี่ยว แล้วมีปัญหาว่า หลักสูตรนี้เขาไม่ต้องการรู้ลึกขนาดนี้ แต่เป็นรายวิชาใหม่ เนื้อหาเข้มข้นน้อยกว่า วิชาที่อาจารย์ พูดถึงจะต้องไปปรากฏอยู่ที่หลักสูตรที่เขาต้องการให้เราสอน คือตัวเราไปสอน แต่มีปัญหาอยู่ ถ้าเป็นรหัสของเราเรา เป็นเจ้าของ เขาเอาของเราไปเลยแต่ไม่อยู่ในหลักสูตรของเรา จะไปอยู่ในหลักสูตรเขา กับอีกประเด็นหนึ่ง หลักสูตร เป็นของเขารหัสวิชาเป็นของเขา เราเป็นแค่หนึ่งผู้สอน ซึ่งเขามีสิทธิ์จะเชิญเราก้หรือไม่เชิญก็ได้ ผมถึงบอกว่าใน อนาคตถ้าภาพนี้เริ่มพัฒนาไปสู่คุณภาพ เจ้าของหลักสูตรมีสิทธิ์ที่เลือกอาจารย์ที่มีคุณภาพมาสอน แต่รายวิชาเป็น ของเขา ของผมเองก็มีปัญหา เพราะผมมีรายวิชาที่สอนให้คณะพยาบาล คณะเภสัชศาสตร์ แต่รหัสเป็นของผมนั้น มคอ. 2 ของเขาจะมีรหัสรายวิชาของคณะแพทย์ไปปรากฏอยู่ตรงนั้น ซึ่งสอนให้เด็กเขาแยกเป็นรหัส ไม่ได้ สอนให้เด็กแพทย์

คำถาม

คุณวุฒิของอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอความชัดเจนในปริญญาตรีมีอย่างน้อย 2 สองที่เป็นปริญญาโทที่มีตำแหน่งทางวิชาการ นั้นหมายความว่าอีก 3 ท่านคือ น้อยกว่า ถูกต้องไหม

คำตอบ

อีก 3 ท่านจะเป็นปริญญาตรีหรือปริญญาเอก ก็ได้ คือหมายความว่า ใน 5 คนนี้ ขอให้ 2 คน ที่เป็นปริญญาโท หรือตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่เหลือโดยนัยยะ เป็นปริญญาตรีทั้ง 3 คน ก็ไม่ว่า หรือเป็นปริญญาตรี 2 คนหรือ ปริญญาเอก 1 คน ไม่ว่ากัน ในปริญญาโทก็เหมือนกัน ที่เขียนว่า 3 คือ อย่างน้อย 3 คน

คำถาม

คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนกำหนดไว้ 3 ข้อ มีคุณวุฒิปริญญาโท มีประสบการณ์การสอน และมีการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการเรียนการศึกษา ในคณะดุริยางคศาสตร์อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโท สมมติว่าเขาไม่มีการทำวิจัย ไม่ตรงทั้ง 3 ข้อได้หรือไม่

คำตอบ

ถือได้ว่าต้องมีงานวิจัยอย่างน้อย 1 เรื่อง ในรอบ 5 ปี แต่ถ้าเป็นอาจารย์ผู้สอนภายนอก เราเรียกว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งไม่ผูกติดกับงานวิจัย

คำถาม

คุณวุฒิจะต้องตรงกับสัมพันธ์ คือนับวุฒิสูงสุดวุฒิใดวุฒิหนึ่งก็ได้ สมมติจบปริญญาตรี/โท/เอก แต่ปริญญาโทตรงแต่ปริญญาเอกไม่ตรง ได้หรือไม่

คำตอบ

ปริญญาโทตรง ปริญญาเอกไม่ตรง ขอให้นับวุฒิปริญญาโท เราดูที่ตรงและสูงสุด วุฒิใดวุฒิหนึ่งก็ได้ สมมติเขาจบปริญญาโทตรงกับทางด้านศิลปศาสตร์แต่ปริญญาเอกไปจบบริหารธุรกิจ ไม่เกี่ยวหลักสูตรศิลปศาสตร์ตรงนี้ ก็ไป declare ที่ปริญญาโทสามารถสอนปริญญาตรีได้แล้ว ให้เอาวุฒิตรง หรือสัมพันธ์หรือสูงสุด

คำถาม

องค์ประกอบที่ 3.1 ระดับคณะ โครงการบริการวิชาการที่มีรายได้ ช่วยอธิบายคำว่า “รายได้” หมายความว่าอย่างไร แล้วโครงการนี้ต้องมีรายได้ทั้งหมดหรือว่าบางส่วน ถ้าหากมีหน่วยงานภายนอกมาให้การสนับสนุนการจัดโครงการบริการวิชาการนี้ ถือว่ามีรายได้หรือไม่

คำตอบ

การมีรายได้ตรงนี้ไม่ว่าจะมีรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วนเรานับว่ามีรายได้ ตอนแรกมีการประเมินแบบ in cash in kind กรณีนี้ขอให้มียาได้ เราไม่นับแค่จำนวนเงิน เราดูที่สร้างรายได้เป็นการประเมินเชิงคุณภาพแต่ไม่วัดปริมาณว่าจะต้องมียาได้เท่าไร

คำถาม

ดิฉันมาจากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ที่วิธีการบริหารงานเป็นการรวมศูนย์ ในตัวบ่งชี้ของคณะและสถาบัน บางตัวมีเกณฑ์เหมือนกัน เช่น การบริการนักศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือการบริหารงานวิจัย ถ้าในการประเมินระดับคณะเราใช้ผลการประเมินในระดับสถาบันได้หรือไม่

คำตอบ

กรณีที่มีมหาวิทยาลัยที่มีระบบที่เป็นระบบ ระบบการวิจัย การบริหารบุคลากร ระบบการเงิน ระบบ IT ระดับคณะให้ declare ว่าเราไม่มีระบบเป็นของตัวเองแต่ใช้ระบบของมหาวิทยาลัย แสดงว่าเราผ่าน เพราะว่ามหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยเล็ก จะ centralized จะรวมศูนย์ ระบบปิดและเปิดหลักสูตรผมให้ผ่านทุกมหาวิทยาลัย เพราะท่านต้องมีระบบกลางอยู่แล้ว

คำถาม

การปรับ มคอ. 7 เป็นไปตามตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพหลักสูตร ไม่ทราบว่าจะได้แบบฟอร์มใหม่ประมาณเมื่อไร และจะมีหนังสือแจ้งยกเลิก มคอ. 7 มาใช้หรือไม่

คำตอบ

กรรมการ TQF อยู่ในระหว่างดำเนินการปรับแก้ จะเห็นว่าจะเขียนว่าหลักสูตรอะไร จนถึงการกำกับติดตามให้เป็นมาตรฐานอยู่ในมคอ. 7 องค์ประกอบที่ 1 มาปรากฏอยู่ในนี้แล้ว อาจารย์เขียนบรรยายว่าบริหารพัฒนาคุณภาพอย่างไร ผลที่เกิดกับอาจารย์เป็นอย่างไร ผลที่เกิดกับนักศึกษา แสดงผล ต้องรอกรรมการชุดนั้นให้ finalize เพราะยังมีบางอันซ้ำซ้อน เขียนไม่เข้าใจ เอา 6 องค์ประกอบของหลักสูตรใส่เข้าไปใน มคอ. 7 เพราะฉะนั้นทุกปี ท่านต้องเขียนรายงานการประเมินตนเองตาม มคอ. 7 เตรียม มคอ. 1 - 7 ให้กับผู้ประเมินได้เลย ไม่ใช่ให้ยกเลิก มคอ. 7 จากการสัมมนาหลายเวทีเขาอยากให้เราปรับแก้ตั้งแต่ มคอ. 3 4 5 6 ให้กระชับกว่านี้ ท่านไหนเขียนจะรู้ว่าซ้ำซ้อน มคอ. 5 คู่กับ มคอ. 3 ไม่ต้องเขียนเกริ่นนำมาก เหมือน copy มาวาง มคอ. 5 คู่ มคอ. 7 โดยอัตโนมัติ ท่านวางแผนอย่างไร ท่านก็รายงานผล

คำถามส่งให้ท่านอาจารย์วศิน ได้เผยแพร่ไปทุกหลักสูตรจะได้เข้าใจตรงกัน ข้อมูลที่ส่งมาถึงผมมีประโยชน์ เพราะบริบทไม่เหมือนกัน ให้ข้อเสนอแนะมหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจะวางระบบหลักสูตร you need เน้นความเป็น professional ของตัวเอง เขียน มคอ. 1 ให้ที่อื่นมาเทียบ ถ้าไม่รีบออก มคอ. 1 เราจะไม่มีการอบ จะมี มคอ. 2 แนะนำให้ทำ Workshop ในเชิงปฏิบัติ วิเคราะห์หลักสูตร